

T.C.
A D A L E T B A K A N L I Ğ I
E Ğ İ T İ M D A İ R E S İ B A Ş K A N L I Ğ I

Y A R G I M E V Z U A T I B Ü L T E N İ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 20 Ocak – 01 Şubat 2011	Yayımlandığı Tarih 02 Şubat 2011	Sayı 470
---	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [Adalet Bakanlığımın 1 Adet Görevlendirme Kararı](#)
(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)
- [Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)
- [Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)
- [Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 01 Şubat 2011 – 27833)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Ağustos 2010 Dönemi Sonuna Kadar Sürelerini Bitirip, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca Yükseltilmelerine Karar Verilen Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcısı ve Savcılarını İle İdari Yargı Hâkimlerine Ait Sıra Defteri](#) (R.G. 01 Şubat 2011 – 27833)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2007/2,K:2010/1 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı](#) + (R.G. 21 Ocak 2011 – 27822)
- [Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin E: 2010/1,K:2010/1 Sayılı Karar Özeti](#)
(R.G. 21 Ocak 2011 – 27822)
- [Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)
[R.G. 20 Ocak 2011 – 27821]
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)
(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)
- [Danıştay Dördüncü Dairesinin E: 2009/1524,K: 2010/5772 Sayılı Kararı](#)
(R.G. 21 Ocak 2011 – 27822)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararları \(Fener Rum Patrikliği/Türkiye\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Şükran Yıldız/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararları \(Taşçıgil/Türkiye\)](#)
- [Kültür ve Turizm Bakanlığının 4 Adet İlke Kararı](#)
(R.G. 25 Ocak 2011 – 27826)
- [Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankasından Çek Defterlerinin Baskı Şekline,](#)

[Bankaların Hamile Ödemekle Yükümlü Olduğu Miktar İle Çek Düzenleme ve Çek Hesabı Açma Yasağı Kararlarının Bildirilmesine ve Duyurulmasına İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2011/1\)](#)

(R.G. 25 Ocak 2011 – 27826)

- [Tarım ve Köyişleri Bakanlığında 3285 Sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanununun 4 Üncü Maddesine Göre Tespit Edilen İhbarı Mecburi Hastalıklar Hakkında Tebliğin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tebliğ \(Tebliğ No: 2011/3\)](#) **(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)**
- [Sermaye Piyasası Kurulundan Aracı Kurumlar Tarafından Yatırılan Teminatların Kullanım Esasları Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Seri: V, No:120\)](#) **(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)**
- [Kamu İhale Kurumundan Kamu İhale Tebliği \(Tebliğ No 2011/1\)](#) **(R.G. 23 Ocak 2011 – 27824)**
- [Maliye Bakanlığında Parasal Sınırlar ve Oranlar Hakkında Genel Tebliğ \(Sayı: 2011/1\)](#) **(R.G. 27 Ocak 2011 – 27828)**
- [Maliye Bakanlığında 2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği \(Sıra No: 5\)](#) **(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)**
- [Maliye Bakanlığında Özel Tüketim Vergisi Genel Tebliği Seri No: 20](#) **(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)**
- [Adalet Bakanlığında İlân](#) **(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)**
- [Maliye Bakanlığında Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği \(Sıra No: 404\)](#) **(R.G. 20 Ocak 2011 – 27821)**
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığı İdarî Yargı Hâkimlerinin 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu Gereğince Atanmalarına İlişkin Kararname](#) **(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)**
- [Tarım ve Köyişleri Bakanlığında İhbarı Mecburi Hayvan Hastalıkları ve Bildirimine İlişkin Yönetmelik](#) **(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823)**
- [Dışişleri Bakanlığı AGİT, Silahların Kontrolü ve Silahsızlanma Genel Müdür Yardımcılığından “KSYÖ/Münhal Kadrolar” Konulu Duyuru](#)

Görevlendirme Kararı

Adalet Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2011/52

1 – Adli Tıp Kurumu Üçüncü Adli Tıp İhtisas Kurulu Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Üyeliğine, İstanbul Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Klinik Şefi Prof. Dr. Hüsnü Fahri OVALI'nın yeniden görevlendirilmesi,

2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 26 ncı ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 88 inci maddeleri gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

28/1/2011

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

[R.G. 29 Ocak 2011 – 27830]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

İçişleri Bakanlığında:

ÖZEL GÜVENLİK HİZMETLERİNE DAİR KANUNUN UYGULANMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 7/10/2004 tarihli ve 25606 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 33 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Özel güvenlik eğitimine alınan adaylar asgari yüz yirmi saatlik eğitime tabi tutulur. Programın yirmi saati silah ve atış eğitimine ayrılır. Ateşli silah taşımayacak özel güvenlik görevlilerinin silah ve atış eğitimini alması zorunlu değildir. Bu görevlilerin temel eğitimi yüz saatten aşağı olmayacak şekilde düzenlenir. 18 inci madde gereğince alınması gereken “özel güvenlik görevlisi olur” ibareli sağlık raporu temel eğitimden önce istenir.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri Bakanı yürütür.

[R.G. 29 Ocak 2011 – 27830]

 [İçindekilere dön](#)

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığında:

ÇALIŞMA GÜCÜ VE MESLEKTE KAZANMA GÜCÜ KAYBI ORANI TESPİT İŞLEMLERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 11/10/2008 tarihli ve 27021 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliğinin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki sigortalıların meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücü kaybı oranları tespitinde esas alınacak sağlık kurulu raporlarını düzenlemeye, Sağlık Bakanlığı meslek hastalıkları hastaneleri ile eğitim ve araştırma hastaneleri ve Devlet üniversitesi hastaneleri yetkilidir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının (b) bendinin sonunda yer alan “ayrıntılı olarak raporun “Karar” hanesinde ayrıca belirtilir.” ibaresi “ayrıntılı olarak raporun karar hanesi dışında ayrıca belirtilir.” olarak değiştirilmiş ve altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“g) Yukarıda tespit edilen hastalık ve arızalar dışında kaldığı halde tedavi edilemeyen, başka birinin sürekli bakımına muhtaç olan ağır hastalık ve arızalar.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin Ek-1’inde yer alan Arıza/Hastalık Listesinin A. Baş Arızaları (Nöroloji, nöroşirurji, psikiyatri) başlığının 10 ve 12 nci maddelerinde yer alan “(sürücü belgesi olmayan)” ibareleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin Ek-1’inde yer alan Arıza/Hastalık Listesinin B. Göz Hastalıkları ve Görme Arızaları başlığının 9 uncu maddesinde yer alan “%10’ye” ibaresi “10 dereceye” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin Ek-1’inde yer alan Arıza/Hastalık Listesinin N. Deri Hastalıkları ve Arızaları başlığının 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6 - Çok şiddetli hereditör palmoplantar keratodermiler; unna thost, mal de meleda benzeri hastalıklar ile yürümeyi engelleyici madura ayağı”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin Ek-3’ünde yer alan A CETVELİ VI. LİSTE Göğüs hastalıkları başlığının 9 arıza sıra numaralı pnömokonyozlar kısmının, 31 arıza ağırlık ölçütlü r ve u tipinin küçük opasitenin sıklığı (perfüzyon) altında yer alan “3/4” ibaresi “3/3” olarak değiştirilmiş ve aynı listeye 9 arıza sıra numaralı pnömokonyozlar kısmının B - geniş opasiteler altında yer alan kategori C’ den sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Büyük ve küçük opasitelerin birlikte yer aldığı olgularda sadece daha yüksek iş göremezlik derecesi gerektiren dikkate alınır.”

MADDE 9 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayısı
11/10/2008	27021

[R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

**CEZA İNFAZ KURUMLARI VE TUTUKEVLERİ PERSONELİ EĞİTİM
MERKEZLERİ KURULUŞ, GÖREV VE ÇALIŞMA YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 4/5/2004 tarihli ve 25452 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin 8 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri ile ikinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Yapılacak sınavın son başvuru tarihi itibarıyla erkek adaylar için askerlikle ilgisi bulunmamak, askerlik çağına gelmemiş bulunmak, askerlik çağına gelmiş ise muvazzaf askerlik hizmetini yapmış yahut ertelenmiş veya yedek sınıfına geçirilmiş olmak,”

“d) Yapılacak sınavın son başvuru tarihi itibarıyla 18 yaşını doldurmuş, merkezi sınav tarihi itibarıyla 30 yaşını bitirmemiş olmak,”

“a) Hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, iletişim, işletme, iktisadî ve idarî bilimler, eğitim, mesleki eğitim, teknik eğitim, eğitim bilimleri, fen edebiyat, mimarlık ve mühendislik fakülteleri ile en az dört yıllık lisans eğitimi veren fakülte ve yüksek okulların sosyoloji, psikoloji ve sosyal hizmetler bölümleri ile bunlara denkliği kabul edilen yabancı fakülte veya yüksek okulların adı geçen bölümlerinden mezun olmak,”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 31/B maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sözlü sınav ve mülakat bitirildikten sonra değerlendirme sonuçları, komisyon üyeleri tarafından Ek-5 Birleştirme Tutanağında, sınav kurulu üyeleri tarafından ise Ek-6 Birleştirme Tutanağında gösterilir. Öğrenci adayının sözlü sınavda ve mülâkatta başarılı sayılabilmesi için her birinden 100 tam puan üzerinden en az 70 puan alması gerekir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 31/D maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sınavı kazananlardan aşağıdaki belgeler istenir:

a) Adli sicil kaydı olup olmadığına, hakkında devam eden bir ceza soruşturması veya kovuşturması bulunup bulunmadığına dair yazılı beyanı.

b) Güvenlik soruşturma ve araştırma formu.

c) T.C. Kimlik Numarası beyanı.

d) Erkek adaylardan askerlikle ilişkisi olmadığına dair yazılı beyanı.

e) Sağlıkla ilgili olarak görevini devamlı olarak yapmaya engel bir durumu olmadığına dair yazılı beyanı.

f) Öğrenim belgesinin aslı veya kurumca onaylı sureti.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 35 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ Hizmet öncesi eğitim görerek ataması yapılanlar her öğretim yılı karşılığında iki yıl süre ile mecburî hizmetle yükümlüdürler.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 38 inci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ Eğitim merkezlerinde hizmet öncesi eğitimler; infaz ve koruma memurluğu öğrencileri bakımından zorunlu, idare memurluğu öğrencileri için ise isteğe bağlı olarak yatılı şekilde sürdürülür. Aday memurluk, hizmet içi eğitim ve görevde yükselme eğitimlerinin yatılı olmasına ilişkin karar Genel Müdürlükçe verilir.”

“ Eğitim merkezlerinin ve yatılı tesislerinin her türlü gereksinimi, giderleri ve hizmet öncesi eğitime alınanların resmî kıyafet ve harçlıkları Bakanlık bütçesinden karşılanır. Eğitim merkezlerinde yatılı olarak kalmayan idare memurluğu öğrencileri, bu hizmetlerden yararlanmalarını karşılığı herhangi bir hak talep edemezler.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 39 – Başarısızlıkları veya sağlık durumları dışındaki nedenlerle öğrenciliği sona erdirilenler veya isteği ile öğrencilikten ayrılanlar, mecburi hizmet süresini tamamlamadan görevinden çekilenler ile göreviyle ilişkisi kesilenlerden, kendileri için yapılmış bulunan bütün giderler iki katı fazlasıyla birlikte geri alınır.”**

MADDE 8 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 01 Şubat 2011 – 27833]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Ağustos 2010 dönemi sonuna kadar sürelerini bitirip, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yükseltilmelerine karar verilen adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcısı ve savcı ile idari yargı hâkimlerine ait sıra defteri 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 29 maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

ADLI YARGI A- HÂKİM SINIFI

Sıra No	Sicil No	Adı Soyadı	Memuriyeti
2 nci derecede müstaezen yükselmeye layık olan;			
1	42666	Nezdet ÖZTÜRK	Yüksekova Hâkimi
2	42205	Cem ŞEN	Foça Hâkimi
3	95183	Dilek BATUR	Ağrı Hâkimi
4	42070	Serdar ÇELİKEL	Batman Hâkimi
5	98368	Ayena BİÇER	Zile Hâkimi
6	41820	Murat ŞAMLİ	Adıyaman Hâkimi
7	41960	Onur ÇOĞAN	Bolvadin Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
8	40891	Şahinler GÜNDÖZ	Van Hâkimi
9	41125	Murat GÜLER	Ortaça Hâkimi
10	42099	Yasemin SARIGEDİK	Erzincan Hâkimi
11	42718	Murat BAŞFINAR	Yargıtay Tetkik Hâkimi
12	41945	Metin KUKUL	Osmanlı Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
13	42703	Menekşe UYAR	Sivrice Hâkimi
14	98124	Remziye GÖLDÖR	Karataş Hâkimi
15	41865	Mutlu ÇAT	Çorum Hâkimi
16	41844	Orman YUSUPOĞLU	Tortulu Hâkimi
17	42036	Nail KAŞLI	Yargıtay Tetkik Hâkimi
18	40984	Murat ÖZADENG	Hecek Hâkimi
19	41924	Muhacrem YILMAZ	Kozan Hâkimi
20	40840	Hasan KÜÇÜKOSMAN	Çarşamba Hâkimi
21	40797	Fatma Beşli İNAL GEVEN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
22	42008	Kazım USLU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
23	42047	Şüleyman BOZOĞLU	Yargıtay Tetkik Hâkimi
24	42663	Hasan Ferit DEMİRER	Yargıtay Tetkik Hâkimi
25	42690	Özlem KAYHAN ÇETİN	Yargıtay Tetkik Hâkimi
26	42627	Dr. Şener DALYAN	Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne Başkan Yardımcısı Hâkimi
27	41951	Mustafa ARSLAN	Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Tetkik Hâkimi
2 nci derecede tercihi yükselmeye layık olan;			
1	43844	Şebnem KARABODUK	Edremit Hâkimi
2	42184	Mehmet ARSLAN	Kandırapaşa Hâkimi
3	41012	Ehvan İNAY	Çarşamba Hâkimi

3 üncü derecede mütâzazen yükselmeye lâyık olan;

1	42445	Bayram ALBAYRAK	Yargıtay Tetkik Hâkimi
2	42558	Mehmet ASLAN	Yenişehir Hâkimi
3	42640	Nuriye TAŞDEMİR ÜLGER	Doğubeyazıt Hâkimi
4	42403	Nurcan ÖZKAN	Elmadag Hâkimi
5	42401	Bülent ALTUN	Kars Hâkimi
6	42466	Tuğba Zülbiye SUCU	Alanya Hâkimi
7	110832	Neslihan Serpil BAHADIR	Karaisalı Hâkimi
8	95206	Handan GÜNERİ	Karahallı Hâkimi
9	42633	Neslihan Havva KARAKAYIŞ AKÇA	Sapanca Hâkimi
10	42581	Ali Rıza BAYIR	Yargıtay Tetkik Hâkimi
11	42617	Ömer POLAT	Akhisar Hâkimi
12	42385	Aliye YILDIZ VARSIN	Amasya Hâkimi
13	42582	Vedat YALÇIN	Seydişehir Hâkimi
14	42425	Hacer DAĞ	Van Hâkimi
15	98125	Habibe EFE ÖZPOLAT	İslihiye Hâkimi
16	42604	Özlem Pınar HAKTANIR AĞKOÇ	Kastamonu Hâkimi
17	42505	Rahmi KURT	Tarsus Hâkimi
18	42356	Tuğra AKBEY	Torbah Hâkimi
19	42523	Ömer YILMAZ	Yargıtay Tetkik Hâkimi
20	42679	Abdullah MURAT	Akhisar Hâkimi (Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünde Tetkik Hâkimi olarak görevli)

3 üncü derecede tercihi yükselmeye lâyık olan;

1	42508	Selma SÖLE	Düzce Hâkimi
2	42357	Özgür KUZULU	İnebolu Hâkimi
3	92664	Yasır ÇELENK	Derik Hâkimi
4	42583	Ömer SIVRİKAYA	Alanya Hâkimi
5	92639	Tonguç BÖLÜKBAŞ	Karasa Cumhuriyet Savcısı
6	42384	Mustafa KOCAOĞLU	Kdz.Ereğli Hâkimi
7	42470	Erdem ODABAŞIOĞLU	Kars Hâkimi
8	40581	Şenol DEMİR	Yüksekova Hâkimi
9	42590	Hüseyin UĞURLU	Ortaça Hâkimi
10	95222	Zehra TUNÇER BARDAKCI	Demirköy Hâkimi
11	42461	Tuğra KALOĞLU	İskenderun Hâkimi

4 üncü derecede mütâzazen yükselmeye lâyık olan;

1	92598	Ertan ER	Ağrı Hâkimi
2	92536	Elif SÜLÜN	Arvin Hâkimi
3	92534	Sezgin GÜVERÇİN	Çivril Hâkimi
4	105021	Ali AKIN	Gazipaşa Hâkimi

13	95148	Serkan ERŞEN	Yomra Hâkimi
14	97966	Necmeddin ÖZMEN	Bolvadin Hâkimi
15	92582	Mehmet TEZGEL	Tutak Hâkimi
16	98349	Turna YETİK	Yulvaç Hâkimi
17	92530	Fatma KURŞUN	Beşikdüzü Hâkimi
18	97895	Ayşe Gül AYAZ	Ferizli Hâkimi
19	92523	Çağrı AKSU BAŞARAN	Bozok Hâkimi
20	95109	Levent MUTLU	Selim Hâkimi
21	97968	Muharrem İhan KOÇ	Borçka Hâkimi
22	92550	Ali ÇELİK	Yenişehir(Aydın) Hâkimi
23	95082	Resul YETİŞGEN	Oğuzeli Hâkimi
24	92519	Armağan BURAN	Kırşehir Hâkimi
25	92610	Harun KUKU	Gediz Hâkimi
26	92567	Mehmet TAZE	İyidere Hâkimi
27	92562	Bahattin ARAS	Cihanbeyli Hâkimi
28	92546	Erhan KILINÇ	Çine Hâkimi
29	92581	Halil SAĞLAM	Kales Hâkimi
30	92604	Osman ÖCEL	Osdukmazmayıs Hâkimi
31	92577	Ramazan ÇAYLI	Sivrihisar Hâkimi (Türkiye Adalet Akademisi'nde Hâkim olarak görevli)

4 üncü derecede tercihi yükselmeye layık olan;

1	98109	Şahin ÇİFTÇİ	Kaman Hâkimi
2	93911	Orhan GÜL	Kumru Hâkimi
3	94992	Kaya DEPE	Erzincan Hâkimi
4	92571	Selçuk AKSOY	Bartın Hâkimi
5	41513	İnan MOROĞLU	Çerkeş Hâkimi
6	92573	Ahmet Hamdi BAYAR	Burdur Hâkimi
7	92505	Ahmet ÖDÜL	Van Hâkimi
8	105037	Mehmet TUNCER	Çine Hâkimi
9	92547	İlyaz ÇORALI	Bandırma Hâkimi
10	104783	Sadrettin BAKACAK	Kayocak Hâkimi

4 üncü derecede yükselmeye layık olan;

1	92539	Gülcan DEDE	Gerede Hâkimi
---	-------	-------------	---------------

5 nci derecede mülkiyeten yükselmeye layık olan;

1	98111	Abdurrahman GÖKÇELİ	Samandağ Hâkimi
2	97913	Mustafa ALTUN	Doğanşehir Hâkimi
3	97956	Ervan ZEYBEK KAYA	İslahiye Hâkimi
4	97957	Hatice KELEŞ	Samandağ Hâkimi

13	98010	Yasemin KARADENİZ YILDIZ	Emirdağ Hâkimi
14	98088	İsmail YILMAZ	Arsin Hâkimi
15	98102	Mevlana GÖZÜBÖYÜK	Pasinler Hâkimi
16	98060	Osmen SOYDAL	Tavşanlı Hâkimi
17	97978	Ali İhsan SEVER	Hilvan Hâkimi
18	98025	Muharrem YİĞİTTÜRK	Banaz Hâkimi
19	97944	Kemal DADAK	Çaycuma Hâkimi
20	98029	Neşrin Funda KARADAĞ	Çaycuma Hâkimi
21	98076	Atakan ÇÖMEK	Germencik Hâkimi
22	97890	Fatma ÖZTÜRK	Efiani Hâkimi
23	98080	Bilal İNANÇ	Uzunözü Hâkimi
24	98074	Esra ACAR	Karapınar Hâkimi
25	98120	Asabil YIRTICI	Silopi Hâkimi
26	98051	Fatma Serap İMAMGİLLER	Banaz Hâkimi
27	97901	Müge KUT ERDAL	Tavşanlı Hâkimi
28	98351	Serdar ÇİMEN	Sorgun Hâkimi
29	98033	Fatih ACAR	Tunceli Hâkimi

5 nci derecede tercihli yükselmeye layık olan;

1	98022	Mustafa KARAOŞMANOĞLU	Özbeş (Adıyaman) Hâkimi
2	97960	Erhan DOĞAN	Havza Hâkimi
3	45348	Ömer ASLAN	Gerger Hâkimi
4	97910	Şükran ŞANLIER ÇELİK	Kahta Hâkimi
5	98021	Ahmet Etkan KARACAOĞLU	Honaz Hâkimi
6	97948	Mustafa EGEMEN	Şebinkarahisar Hâkimi
7	98007	Hakan ŞEKER	Şırnak Hâkimi
8	111014	Yasemin YÜCESOY YILMAZ	Artova Hâkimi
9	98009	Murat ERDEM	Akyazı Hâkimi
10	104702	Esat İŞİK	Kurtalan Hâkimi
11	97971	Mehmet ÖZALP	Bayramiç Hâkimi
12	97902	Murat ŞAHİNKAYA	Zile Hâkimi
13	98137	Melikşah ŞENER	Karaburun Hâkimi
14	98070	Abidin ÖZTÜRK	Karaburun Hâkimi
15	97946	Murat GÜLER	Doğubayazıt Hâkimi

5 nci derecede yükselmeye layık olan;

1	97894	Oğuzhan MURAT	Zile Hâkimi
2	110831	Mehmet UYAR	Suşehri Hâkimi
3	104864	Yonca ÖZCAN	Kulu Hâkimi
4	97973	Fatih ÖZYURT	Bayramiç Hâkimi

23	109737	Fatih ÖZAYDIN	Tortun Hâkimi
24	109709	Deniz KESER	Kocaeli Hâkimi
25	109448	Özcan BOZKURT	Çukurova Hâkimi
26	109798	Eren GÜVEN	Ardanuç Hâkimi
27	109670	Göknur TOSUN	Alınhisar Hâkimi
28	109425	Elif AKKAYA	Kdz.Eregli Hâkimi
29	107674	Alper SAYKAL	Çaycuma Hâkimi
30	109621	Yaşar Muhammet SANCAR	Kış Hâkimi
31	107324	Alibey DİKİLİ	Kadınhan Hâkimi
32	109677	Nurşan YÜKSEL	Arapgir Hâkimi
33	109620	Abdulkadir KURU	Basni Hâkimi
34	109456	Aslıhan LİMON	Saimbeyli Hâkimi
35	109820	Sinem KUTANIS	Akıntaş Hâkimi
36	109825	Hasan DELİVELİ	Çarşamba Hâkimi

7 nci derecede terçihli yükselmeye layık olanı;

1	107718	Gökhan ÇELİKEL	Şerefikocahisar Hâkimi
2	109746	Yasin GÜRBÜZ	Hadim Hâkimi
3	109493	Evrin ERGÖN	Çar Hâkimi
4	100325	Fatih AKYOL	Ahlat Hâkimi
5	109665	Nazan ÖZAN	Diyar Hâkimi
6	109466	Şeyma Ayça ALP	Bismil Hâkimi
7	109668	Feride DUMAN	Gökçeada Hâkimi
8	109464	Tuncay ÇELİK	Lalapaşa Cumhuriyet Savcısı
9	109666	Şütan SEVİMLİ	Akçadağ Hâkimi
10	111185	Dermet ÖZKAN	Yahyali Hâkimi
11	109650	Gülbehan SOYBAŞ	Horasan Hâkimi
12	109764	Alev BULUT	Nallıhan Hâkimi
13	109721	Ölke GÜNEŞ YÜZÜGÖLLE	Ortaöy(Akseray) Hâkimi
14	109632	Dilem AKSOY KARAKAYA	Muş Hâkimi
15	107447	Erin TURŞUN	Bismil Hâkimi
16	109702	Akın GÜRLEK	Ardanuç Hâkimi
17	109704	Eva AYTEMİR	Sunurhük Hâkimi
18	109723	Umur UZUN	Solhan Hâkimi
19	109470	Deniz USTA	Harran Hâkimi
20	109807	Eceak ARSLAN	Özalp Hâkimi
21	109631	Özgecan Nidal SULAN	Gölgelir Hâkimi
22	109462	Nagehan KALELİ	Akçadağ Hâkimi
23	107571	İbrahim KAYA	Civril Hâkimi
24	109791	Nuray YALÇIN ERK	Saray(Tekirdağ) Hâkimi
25	109768	Tulin KELEŞ	Genç Hâkimi
26	109492	Hacer ÇALTEKİN	Kelkit Hâkimi
27	109756	Özlem İNCİROĞLU	Savur Hâkimi
28	109426	Meryem ERASLAN	Atabey Hâkimi

38	109819	Ümit AKBIYIK	Mazgirt Hâkimi
39	107634	Nihal AKCAN	Mecidiözü Hâkimi
40	109759	Makbule Nur İDEM YÜRÜK	Görgentepe Hâkimi
41	110599	Nermin TUNA	Baskil Hâkimi
42	109769	Canan DEMİRCANLI	Birecik Hâkimi
43	109686	Ahmet Serhat Ergin KANAT	Koçaz Hâkimi
44	109690	Maide KOÇAN	Şalpaazarı Hâkimi
45	109684	Ahmet UĞUZ	Kale(Denizli) Hâkimi
46	109827	Abdullah GÜNAKEN	Uluborlu Hâkimi
47	109688	Fatma ZENCİRKIRAN GÜRAL	Çarşidere Hâkimi
48	109814	Abdullah ÇAKIR	Kemah Hâkimi
49	109656	Seyda BAYARSLAN	Bayburt Hâkimi
50	109619	Melike PALA	Finike Hâkimi
51	109453	Seda TÜMER HÜSAMOĞLU	Maden Hâkimi
52	109788	Adnan AYCI	Kocaali Hâkimi
53	109658	Hüseyin YALÇIN	Eleşkit Hâkimi
54	109815	Meltem CÄNER	Erbaa Hâkimi
55	109422	Serap UÇAR	Artvin Hâkimi
56	109809	Hasan ALICI	Kemaliye Hâkimi
57	109461	Sultan KÖSE	Şebamözü Hâkimi
58	109743	Özcan ÖZTÜRK	Tufanbeyli Hâkimi
59	109832	Ganize KARAKAYA	Altınözü Hâkimi
60	109728	Onur Pınar ÖZHAN TUNCAY	Alşehir Hâkimi
61	109771	Fatih AKKUZU	Olur Hâkimi
62	109635	Feray YILMAZ	Özalp Hâkimi
63	109460	Gülşah ÖNAL	Söğüt Hâkimi
64	109694	Meltem ASLAN	Doğanhisar Hâkimi
65	109609	Nazlı BULLT	Şebinkarahisar Hâkimi
66	109823	Arzu Altınışık DEMİR	Göryünar Hâkimi
67	109708	Yıldız ŞAHİN	Suruç Hâkimi
68	109701	Zekiye Zerrin AKAR	Saimbeyli Hâkimi
69	109659	Hatice ÇİFTÇİ YILDIRIM	Yıldızeli Hâkimi

7 nci derecede yükselmeye layık olan;

1	109761	Meltem AKDENİZ	Şarıkaraağaç Hâkimi
2	104784	Serhan BEDEL	Acıpayam Hâkimi
3	109468	Hüseyin ÖZCAN	Pervane Hâkimi
4	109646	Seher TANKUT	Çınar Hâkimi
5	111934	İsmail GEÇECİ	Kurkhan Hâkimi
6	109639	Münevver TUFAN	Gediz Hâkimi
7	110836	Başak ŞAKTANLI	Gelendost Cumhuriyet Savcısı
8	109675	Oktaç YAVUZ	Babeski Hâkimi
9	109698	Celal Çağrı GÖKGÜL	Şuhut Hâkimi
10	110267	Serdar ULUTÜRK	Akseli Hâkimi

B- SAVCI SINIFI

2 nci derecede mütamazen yükselmeye layık olan;

1	42294	Barboros ARSLAN	Alanya Cumhuriyet Savcısı
2	41826	Halcan CERAN	Çorum Cumhuriyet Savcısı
3	40925	Aladdin AKDERE	Karabük Cumhuriyet Savcısı
4	42040	Erşan AYTEMİZ	Mardin Cumhuriyet Savcısı
5	41088	Sarı YÜCEL	Körfez Cumhuriyet Savcısı
6	42208	Süner KÖYBAŞI	Van Cumhuriyet Savcısı
7	40857	Musa TAŞKIN	Selçuk Cumhuriyet Başsavcısı
8	42689	Enver TUNÇ	Gerze Cumhuriyet Savcısı
9	40825	İbrahim BAYTEKİN	Silivri Cumhuriyet Savcısı
10	40894	Metin Kaan BARAN	Polath Cumhuriyet Savcısı
11	42204	Kenan DOĞAN	Kdz.Ereğli Cumhuriyet Savcısı
12	42553	Erol ÇELİK	Soma Cumhuriyet Savcısı
13	41840	Ali OKUMUŞ	Silivri Cumhuriyet Savcısı
14	41880	Serdar YILDIRIM	Kızılcahamam Cumhuriyet Başsavcısı
15	41369	Ahmet ÇAMOĞLU	Nazilli Cumhuriyet Savcısı
16	41949	Salih BAŞ	Tavşanlı Cumhuriyet Savcısı
17	42201	İbrahim YALÇIN	İskenderun Cumhuriyet Savcısı
18	40856	Mevlüt YALÇIN	Fethiye Cumhuriyet Savcısı
19	41828	Okan TAŞDELEN	Eflani Cumhuriyet Savcısı (Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)
20	41967	Bayram JURGUT	Arpaçay Cumhuriyet Savcısı (Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)

2 nci derecede tercihi yükselmeye layık olan;

1	41856	Umut SADAK	Bergama Cumhuriyet Savcısı
2	95220	Sedef YILMAZ	Kırşehir Cumhuriyet Savcısı

2 nci derecede yükselmeye layık olan;

1	40762	Osman ÖZDAMAR	Van Cumhuriyet Savcısı
---	-------	---------------	------------------------

3 üncü derecede mütamazen yükselmeye layık olan;

1	95181	Ufuk YEŞİL	Haymana Cumhuriyet Savcısı
2	40442	Nuri KARAKUŞ	Oğuzeli Cumhuriyet Savcısı
3	42548	Hassan KÖÇÜKOSMANOĞLU	Fethiye Cumhuriyet Savcısı
4	42460	Osman KARAKOÇ	Ondokuzmayıs Cumhuriyet Savcısı
5	42676	Fatih KAYINGÜL	Sivaslı Cumhuriyet Savcısı
6	92522	Mehmet AÇIKGÖZ	Yerli pazar(Aydın) Cumhuriyet Savcısı
7	98140	Süleyman ÖZAR	Elbistan Cumhuriyet Savcısı

16	42513	Mustafa DEMİRCAN	Yüksekova Cumhuriyet Başsavcısı
17	95224	Mustafa Özcan UYGUN	Çeşme Cumhuriyet Savcısı
18	105029	Senra DURAN	Devrekani Cumhuriyet Savcısı
19	42398	Serkan TAŞ	Niksar Cumhuriyet Savcısı (Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)

3 üncü derecede tercihi yükselmeye layık olan;

1	42519	Hasan Tarkan GÜLBAHAR	Sarıhanlı Cumhuriyet Savcısı
2	42388	Orçun ARILAR	Görece Cumhuriyet Savcısı
3	42622	Ömer SÖMELİ	Salihli Cumhuriyet Savcısı

4 üncü derecede mütamazen yükselmeye layık olan;

1	95030	Mesut GÜLER	Karaman Cumhuriyet Savcısı
2	92671	Adnan KÖÇÜKYUMUK	Susurluk Cumhuriyet Savcısı
3	92513	Engin TAŞ	Bolvadin Cumhuriyet Savcısı
4	92599	Şaban ÖZDEMİR	Kepsut Cumhuriyet Savcısı
5	92608	Togay AKDEMİR	Çay Cumhuriyet Savcısı
6	92569	Bülent BAĞCI	Soma Cumhuriyet Savcısı
7	92603	Osman KILIÇASLAN	Afşin Cumhuriyet Savcısı
8	92515	Remzi BAŞARAN	Bozok Cumhuriyet Savcısı
9	95024	Hasan YILDIZ	Gölpazarı Cumhuriyet Savcısı
10	92501	Halid Haki BARUT	Ehrlatan Cumhuriyet Savcısı
11	92613	Ermin AYDIN	Gediz Cumhuriyet Savcısı
12	92579	Murat GÖLYERİ	Eceabat Cumhuriyet Savcısı
13	92684	Süleyman TÜRKARSLAN	Beylikova Cumhuriyet Savcısı
14	92538	Ömer Faruk KURŞUN	Beşikdüzü Cumhuriyet Savcısı
15	92512	Ayşenur ARICAN	Karaburun Cumhuriyet Savcısı
16	98352	Muhammet Üzeyir KARABYIK	Hazro Cumhuriyet Savcısı (Uluslararası Hukuk ve Dış Genel Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)

4 üncü derecede tercihi yükselmeye layık olan;

1	97969	Serdar TUNCAL	Orta Cumhuriyet Savcısı (Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)
2	105038	Hezra COŞAR	Pınarbaşı(Kayseri) Cumhuriyet Savcısı
3	41520	Ömer METE	Gölova Cumhuriyet Savcısı
4	95119	Cem ÜSTÜNDAĞ	Çarşir Cumhuriyet Savcısı
5	41418	Erol DELİ	Hınıs Cumhuriyet Savcısı
6	98136	Çağatay KARABULUT	Olur Cumhuriyet Savcısı
7	92597	Mert ELİBOL	Osmaneli Cumhuriyet Savcısı

4 üncü derecede yükselmeye layık olan;

5	97925	Eyüp ÖZDEMİR	Gömeç Cumhuriyet Savcısı
6	97983	Volkan YILDIZ	Bala Cumhuriyet Savcısı
7	97892	Hanıza KUL	Siirt Cumhuriyet Savcısı
8	98090	Cafer Teyyar ALPER	Şırnak Cumhuriyet Savcısı
9	98089	İbrahim GÜLKILIK	Bala Cumhuriyet Savcısı
10	98380	Abdullah YILDIZ	Midyat Cumhuriyet Savcısı
11	97929	Umut GÜNEŞ	Malazgirt Cumhuriyet Savcısı
12	97955	Adem AKINCI	Cizre Cumhuriyet Savcısı
13	97990	Fahri YÜKSEL	Ermenek Hâkimi
14	98113	Mesut KANAT	Bingöl Cumhuriyet Savcısı
15	42942	Mustafa DAĞCI	Varto Cumhuriyet Savcısı
16	98369	Emre GÜLÖŞÜR	Keşap Cumhuriyet Savcısı
17	97967	Fuat URMAN	Tatvan Cumhuriyet Savcısı
18	97993	Burak BÖGE	Silopi Cumhuriyet Savcısı
19	97995	Halil ŞENER	Cihanbeyli Cumhuriyet Savcısı
20	97961	Tolga UZER	Sığırcı Cumhuriyet Savcısı
21	97891	Orhan YÜKSEL	Gümüşhacıköy Cumhuriyet Savcısı
22	98082	Yakup NAVRUZ	Çifteler Cumhuriyet Savcısı
23	104862	Mehmet GÜVEN	Göynük Cumhuriyet Savcısı
24	98087	Ümit ONAL	Dinar Cumhuriyet Savcısı
25	98079	Fatih ARSLAN	Demirci Cumhuriyet Savcısı
26	98019	Serkan ANKİTÇİ	Muş Cumhuriyet Savcısı
27	98067	AH GÖLLÜ	Tatvan Cumhuriyet Savcısı
28	97923	Serkan BUDAKOĞLU	Çivril Cumhuriyet Savcısı
29	98063	İsmail TOKAR	Oğuzeli Cumhuriyet Savcısı
30	97959	Oğuzhan AŞCI	Ceylanpınar Cumhuriyet Savcısı
31	98065	İsmail ÜNSAL	Uluborlu Cumhuriyet Savcısı
32	97945	İbrahim TOKALI	Perşembe Cumhuriyet Savcısı
33	97912	Hacı Mustafa YILMAZ	Akdagmadeni Cumhuriyet Savcısı
34	98093	Recep KÖMÜRCÜ	Bitlis Cumhuriyet Savcısı
35	98012	Fahrettin ÇİÇEK	Erciş Cumhuriyet Savcısı
36	98006	Mehmet Fatih CAMOÖZ	Bitlis Cumhuriyet Savcısı
37	98039	Nihat HIRKA	Hopa Cumhuriyet Savcısı
38	98013	Musa CAN	Harak Cumhuriyet Savcısı
39	98030	Kerem Kerim ARSLAN	Samandag Cumhuriyet Savcısı
40	97986	Erdal ÖZDEMİR	Genç Cumhuriyet Savcısı
41	73653	Ahmet Bolent KARAASLAN	Heliköy Cumhuriyet Savcısı
42	98004	Mehmet Sami ÇAĞLAYAN	Muş Cumhuriyet Savcısı
43	101680	Erdem BAŞYİĞİT	Gevaş Cumhuriyet Savcısı
44	98048	Erin TAŞKAZAN	Şenkaya Cumhuriyet Savcısı
..

3	98115	İsmail SARI	Avanos Cumhuriyet Savcısı
4	98086	Ali TOKSÖZ	Sınay Cumhuriyet Savcısı
5	97896	Hasan Hüsnü BİLGİN	Gölnisar Cumhuriyet Savcısı
6	98077	Erdal BOZOĞLU	Sİirt Cumhuriyet Savcısı
7	98057	Erhan ZİYREK	İmamoğlu Cumhuriyet Savcısı
8	97977	Ahmet Gazi YAKAR	Amasya Cumhuriyet Savcısı
9	97940	Murat İNCEEL	Gürün Cumhuriyet Savcısı
10	97915	Erdal UÇKUN	Orhanlı Cumhuriyet Savcısı
11	98119	Yusuf BAŞLAR	Mihalıççık Cumhuriyet Savcısı
12	98005	Okuy YILDIREM	Seyitgazi Cumhuriyet Savcısı
13	97964	Eyüp GÖĞÜŞ	Pazar(Rize) Cumhuriyet Savcısı
14	98098	Yusuf KUYRUK	İvrindi Cumhuriyet Savcısı
15	98085	Sadullah OYACKLI	Sarıkaya Cumhuriyet Savcısı
16	97988	Murat KÖSE	Şirnak Cumhuriyet Savcısı
17	97919	Mehmet KLUŞ	Afşin Cumhuriyet Savcısı
18	97700	Orhan DOĞRU	Patnos Cumhuriyet Savcısı
19	97939	Orbay Bahri ULGAR	Sarıgöl Cumhuriyet Savcısı
20	98024	İhsan BÜYÜKALİ	Uluborlu Cumhuriyet Savcısı
21	97933	Mustafa BALIK	Acıpayım Cumhuriyet Savcısı
22	97927	Mehmet TOPAL	İnceöz Cumhuriyet Savcısı
23	98095	Bülent KARAKUŞ	Kırıkhan Cumhuriyet Savcısı
24	97997	Fevzi ALKAN	Bigadiç Cumhuriyet Savcısı
25	98008	Ali BAĞCI	Denizli Cumhuriyet Savcısı
26	98097	Mustafa GÖNÜL	Ayazlık Cumhuriyet Savcısı
27	98037	Tercan Yusuf MUDU	Gümüşhane Cumhuriyet Savcısı
28	98050	Alper UĞURER	Şarışla Cumhuriyet Savcısı
29	98046	Hüseyin YETİK	Yalvağ Cumhuriyet Savcısı
30	97981	Murat AKIN	Gümüşhane Cumhuriyet Savcısı
31	98105	Cemil ÇİHANÇİ	Muratlı Cumhuriyet Savcısı
32	97942	Umut KOÇ	Kula Cumhuriyet Savcısı
33	97931	Beşir ASLAN	Durça Cumhuriyet Savcısı
34	104837	Adem AYDEMİR	Doğubayazıt Cumhuriyet Savcısı
35	97950	Selahattin SİLAH	Kızıltepe Cumhuriyet Savcısı
36	97932	Erman TAŞGIN	Çardak Cumhuriyet Savcısı
37	98015	Cuma ÇOBAN	Delicehan Cumhuriyet Savcısı
38	97917	Mahmut AKINCI	Akpınar Cumhuriyet Savcısı
39	111926	Neslihan BEKİRÇAVUŞOĞLU	Akçakale Cumhuriyet Savcısı
40	98064	Mukadder KÜÇÜKKAYA	Bordoban Cumhuriyet Savcısı
41	97934	Mehmet Akif TANRITANIR	Sarıy(Tekirdağ) Cumhuriyet Savcısı

5 nci derecede yükselmeye layık olan;

1	98150	Bülent ELİBOL	Seben Cumhuriyet Savcısı
2	98107	Ahmet ATAMAN	Aydıncık(Mersin) Cumhuriyet Savcısı
3	98001	Turgut BUDAK	Silopi Cumhuriyet Savcısı
4	98040	İbrahim CANSEVER	İvrindi Cumhuriyet Savcısı
5	97972	Yusuf KESENER	Viranşehir Cumhuriyet Savcısı
6	97936	Muammer ÇETİN	Şarvaz Cumhuriyet Savcısı
7	97900	Hüseyin SOLMAZ	Uzunköprü Cumhuriyet Savcısı
8	98100	Sedat ÇELİK	Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcısı
9	97938	Metin ÖZBAY	Silopi Cumhuriyet Savcısı
10	97992	Fatih GELİŞ	İslahiye Cumhuriyet Savcısı
11	98114	Mustafa ÖZTÜRK	Eğirdir Cumhuriyet Savcısı
12	97980	Adnan TAKIŞ	Akkoş Cumhuriyet Savcısı
13	97911	Aydın BEYHAN	Kumluca Cumhuriyet Savcısı
14	97924	İbrahim POLAT	Ortaköy(Aksaray) Cumhuriyet Savcısı
15	119318	Zeki YÜKSEL	Boydag Cumhuriyet Savcısı
16	96577	Ümit Murat ÖLKER	Masudiye Cumhuriyet Savcısı

5 nci derecede intibak terfisi yapan;

17	98016	Murat Esref KUMBAROĞLU	Pınarhisar Cumhuriyet Savcısı
----	-------	------------------------	-------------------------------

6 nci derecede müntazen yükselmeye layık olan;

1	101557	Yusuf ALTAY	Yerköy Cumhuriyet Savcısı
2	101324	Mehmet SAYGIN	Aralık Cumhuriyet Savcısı
3	102092	İsmail YILMAZ	Tercan Cumhuriyet Savcısı
4	101489	Fatih HATİPOĞLU	Sivaslı Cumhuriyet Savcısı
5	104718	Kürşat Kagan DOĞAN	Akyaka Cumhuriyet Savcısı
6	101195	Kemal YÜCE	Sürt Hâkimi
7	101237	Mahir KAYGUSIZ	Çüngüş Cumhuriyet Savcısı
8	101290	Selim CÜRE	Sivrihisar Cumhuriyet Savcısı
9	101296	Zafer YİĞİT	Meclisler Cumhuriyet Savcısı
10	104816	Adem KARA	Beşiri Cumhuriyet Savcısı
11	101435	Salih ŞENGÖZ	Çukurca Cumhuriyet Savcısı
12	101501	Alper YALÇIN	Suruç Cumhuriyet Savcısı
13	104778	Mehmet PATLAK	Çatalzeytin Cumhuriyet Savcısı
14	101219	Necip SARI	Silvan Cumhuriyet Savcısı
15	119184	Büşra Cinnat KODAL KARAKUZU	Pınarhisar Cumhuriyet Savcısı (Avrupa Birliği Ceza Müdürlüğü'nde Tetkik Hâkimi olarak görevli)

6 nci derecede tercihli yükselmeye layık olan;

1	101268	Abdurrahman Dursun BEDİR	Pala Cumhuriyet Savcısı
---	--------	--------------------------	-------------------------

6 nci derecede yükselmeye layık olan;

1 120901 Gökse! ÖNÖVAR Akşaray Cumhuriyet Savcısı

7 nci derecede mültezem yükselmeye layık olan;

1 109615 Kamil MÜFTÜOĞLU Şanlıurfa Cumhuriyet Savcısı
2 109679 Burak YILMAZ Adana Cumhuriyet Savcısı
3 109687 Bahar UĞUZ Kırıkkale Cumhuriyet Savcısı
4 109482 Can TUNCAY Akşehir Cumhuriyet Savcısı
5 109441 Bahadır Altın BAYTNDIR Çide Cumhuriyet Savcısı
6 109796 Buğra TÜRKER Diyarğir Cumhuriyet Savcısı
7 109474 Kasım DURAL Kandıra Cumhuriyet Savcısı

7 nci derecede tercihi yükselmeye layık olan;

1 109611 Hüseyin KUŞ Turgulu Cumhuriyet Savcısı
2 108769 Murat TOSUN Eynesil Cumhuriyet Savcısı
3 108777 Hacım ASLANCI Torun Cumhuriyet Savcısı
4 110833 Kadir KILINÇ Sınarpaşa Cumhuriyet Savcısı
5 109454 İrfan SEZGİN Reşadiye Cumhuriyet Savcısı
6 109499 Murat ŞAHİN Karakoçan Cumhuriyet Savcısı
7 109445 Serdar YILMAZ Amasya Cumhuriyet Savcısı
8 109699 Uğur YILDIRIM Çiftlik Cumhuriyet Savcısı
9 107572 Murat KARA Elmalı Cumhuriyet Savcısı
10 109447 Selami YILMAZ Kangal Cumhuriyet Savcısı
11 109623 Mahmut Serhat MAHMUTOĞLU Bayat(Çorum) Cumhuriyet Savcısı
12 109431 Mehmet Beyazıt ŞAHİN Çameli Cumhuriyet Savcısı
13 109612 Bilgehan YÜCEL Yeşilhisar Cumhuriyet Savcısı
14 109736 Oktay AKKAYA Kdz.Ereğli Cumhuriyet Savcısı
15 107434 Mehmet Anıl ÖZTÖRK Akdağmadeni Cumhuriyet Savcısı
16 108890 Harun ESEN Çamardı Cumhuriyet Savcısı
17 109430 Funda ÇORAKCI Güney Cumhuriyet Savcısı
18 109640 Halil KOÇAK Cizre Cumhuriyet Savcısı
19 109683 Kemal BAKLAN Osmaniye Cumhuriyet Savcısı
20 104810 Savaş AKBULUT Aydıncık(Mersin) Cumhuriyet Savcısı
21 109806 Omur BÖYÜKHATİPOĞLU İnebolu Cumhuriyet Savcısı
22 109634 Muhammed Akif ONGUN Gaziantep Cumhuriyet Savcısı
23 109625 Necati KAYAKÖZÜ Gemerek Cumhuriyet Savcısı
24 109643 Esra HAYKIR BOYALI Kovancılar Cumhuriyet Savcısı
25 109795 Nilay ŞAN Maden Cumhuriyet Savcısı
26 109630 Adile TAKIŞ Akkuş Hükümi
27 107326 Abdülbaki DOĞAN Kaleci Cumhuriyet Savcısı
28 109610 Caner GÜRÜHAN Uşak(Ordu) Cumhuriyet Savcısı

37	107372	Serkan GÖNHAN	Hakkari Cumhuriyet Savcısı
38	109451	Tevfik GÜL	Çavdır Cumhuriyet Savcısı
39	109727	Levent DEMİR	Hadim Cumhuriyet Savcısı
40	109749	Rabia YILDIRIM	Keban Cumhuriyet Savcısı
41	109689	Ahmet BODUR	Niğde Cumhuriyet Savcısı
42	109789	Yalçın KÜÇÜK	Tercan Cumhuriyet Savcısı
43	109692	Hakan AKTAŞ	Kuşadası Cumhuriyet Savcısı
44	109695	Fatih AKI	Aybastı Cumhuriyet Savcısı
45	109433	Fatih ERASLAN	Pınarbaşı(Kayseri) Cumhuriyet Savcısı
46	109678	Kerem YILMAZ	Borkurt(Kastamonu) Cumhuriyet Savcısı
47	109443	Serhat ÖZMEN	Çekerek Cumhuriyet Savcısı
48	109638	Muti YETER	Çerkezköy Cumhuriyet Savcısı
49	109751	Atilla BULUT	Şebinkarahisar Cumhuriyet Savcısı
50	109818	Camer YILDIZ	Bozova Cumhuriyet Savcısı
51	109484	Ela SICAK ÖZDEMİR	Sulakyurt Cumhuriyet Savcısı
52	109487	Cihanşir ŞAHİN	Hismil Cumhuriyet Savcısı
53	109831	Selviye PINAR	Karaisalı Cumhuriyet Savcısı
54	109700	Ekrem HÖCAOĞLU	Elmalı Cumhuriyet Savcısı
55	109733	Serkan TONYALI	Mazgirt Cumhuriyet Savcısı
56	110835	Büyükmün EREN	Gölcük Cumhuriyet Savcısı
57	107615	Kerem ÖZDEMİR	Kuyucak Cumhuriyet Savcısı
58	109495	Harun GÜVEN	Günöğhane Cumhuriyet Savcısı
59	109774	Cuma ÖZELCE	İliç Cumhuriyet Savcısı
60	109773	Özden HACIOĞLU	Saruhanlı Cumhuriyet Savcısı
61	109707	Ayşe Gül AKYÖZ	Şalpazarı Cumhuriyet Savcısı
62	109469	Yunus DEMİR	Bartın Cumhuriyet Savcısı
63	109767	Tunay PULÇA	Salihli Cumhuriyet Savcısı
64	109828	Metin YILDIRIM	Tunceli Cumhuriyet Savcısı
65	109667	Özgür DENİZ	Silopt Cumhuriyet Savcısı
66	109432	Osman ÖZTÜRK	İhsaniye Cumhuriyet Savcısı
67	109629	Erdiç DOLAŞ	Biga Cumhuriyet Savcısı
68	107335	Serhat BİŞKİN	Ayvacak Cumhuriyet Savcısı
69	109712	Tahir Hamed TOPAÇ	Bartın Cumhuriyet Savcısı
70	109489	Cemal AYTAN	İğaz Cumhuriyet Savcısı
71	109449	Erdem DEMİRCANLI	Birecik Cumhuriyet Savcısı
72	109693	Furkan İsa UĞURLU	Ortaoguzi Cumhuriyet Savcısı
73	109673	Mehmet Akif SARI	İskenderun Cumhuriyet Savcısı
74	109428	Mehmet ÖZDEMİR	Koçgöz Cumhuriyet Savcısı
75	109762	Murat ÖZCAN	Akyurt Cumhuriyet Savcısı
76	109803	Gökhan AYDEMİR	Daranda Cumhuriyet Savcısı
77	109780	Fatih ÇELİK	Felahiye Cumhuriyet Savcısı

85	109710	Defne GÜLLÜ ŞAHİN	Ortaözy(Çorum) Cumhuriyet Savcısı
86	104904	Yavuz Selim AYDEMİR	Tuzluca Cumhuriyet Savcısı
87	109797	Hakan KÖSE	İscohisar Cumhuriyet Savcısı
88	107423	Yusuf ÖNÇİRAK	Vezirköprü Cumhuriyet Savcısı

7 nci derecede yükselmeye layık olan;

1	107328	Gökhan DURSUN	Çamlıdere Cumhuriyet Savcısı
2	109724	Fatih KARATAŞ	Sındırgı Cumhuriyet Savcısı
3	109765	Müjde Elif EROĞLU	Yığılca Cumhuriyet Savcısı
4	109436	Hakan ALMALI	İzmit Cumhuriyet Savcısı
5	109476	Bayram DEMİRTAŞ	Salihli Cumhuriyet Savcısı
6	109450	Kemal GÜVENİŞ	Kocaeli Cumhuriyet Savcısı
7	109616	Muhammed Said ÇETİN	Bandırma Cumhuriyet Savcısı
8	107462	Sedat TURAN	Mucur Cumhuriyet Savcısı
9	109473	Yahya BİRDESTE	Keşan Cumhuriyet Savcısı
10	109739	Zübeyr Tecelli AKBULUT	Elekirt Cumhuriyet Savcısı
11	109742	Ömer ÇAĞLIYAN	Arguvan Cumhuriyet Savcısı
12	109766	Halil KAÇAR	Çınar Cumhuriyet Savcısı
13	109644	Mehmet Ali ŞEN	Gökmen Cumhuriyet Savcısı
14	109713	Vedat TEMEL	Mazıdağı Cumhuriyet Savcısı
15	109472	Hasan GÜNGÖRMÜŞ	Varto Cumhuriyet Savcısı
16	109465	Yakup ÖLÇER	Korgan Cumhuriyet Savcısı
17	109725	Süleyman AKSOY	Sultandığı Cumhuriyet Savcısı
18	109713	İrfan DELİBAŞ	Şalpaazarı Cumhuriyet Savcısı
19	109802	Faruk ÇELİK	Gündoğmuş Cumhuriyet Savcısı
20	109730	Adem BABACAN	İznik Cumhuriyet Savcısı
21	109424	Seyhan KÖSEĞLU ÖZBEK	Şahbuz Cumhuriyet Savcısı
22	109785	Sinan ARTUÇ	Çelikkhan Cumhuriyet Savcısı
23	109434	Peyman HÖRMÖZ	Sarıköy Cumhuriyet Savcısı
24	109475	Mehmet KURAN	Sungurlu Cumhuriyet Savcısı
25	109614	Mehmet ÇOLAK	Kangal Cumhuriyet Savcısı
26	109821	Muhammed Nurullah YAŞAR	Yeniçe(Çankkale) Cumhuriyet Savcısı
27	109648	Seray ARSLANTÜRK	Yayıladığı Cumhuriyet Savcısı
28	109735	Fadime BALALIOĞLU	Bozkır Cumhuriyet Savcısı
29	109674	Özay YILDIRIM	Erzurum Cumhuriyet Savcısı
30	109662	Abdullah KÖŞŞEKOĞLU	Çat Cumhuriyet Savcısı
31	109641	Seydi KIRMIZI	Derik Cumhuriyet Savcısı
32	109477	İbrahim Alper TABANOĞLU	Delaman Cumhuriyet Savcısı
33	107408	Orhan GENÇ	Ulukışla Cumhuriyet Savcısı
34	107618	Enrah KIRAT	Develi Cumhuriyet Savcısı
35	109444	Şengül KAHRAMAN BÜK	Gölnar Cumhuriyet Savcısı
36	109716	Ercan CEYLAN	Bahçeşey Cumhuriyet Savcısı
37	109810	Özlem URAK	Yenilova Cumhuriyet Savcısı

İDARİ YARGI

3 üncü derecede mümtazen yükselmeye layık olan;

1	42976	Mehmet KARAKUŞ	Samsun İdare Mahkemesi Üyesi
2	42977	Dursun ÖZDEMİR	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
3	42963	Mehmet Murat HAŞAL	Antalya İdare Mahkemesi Üyesi
4	42972	Tarik ÇAĞLAYAN	Van İdare Mahkemesi Üyesi
5	102676	Muharrem AKSOY	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
6	42958	Eyüp KILIÇ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
7	40605	Erol ASLAN	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
8	104622	Oğuzhan DEMİR	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
9	42960	Serkan KIZILYEL	Denizli Tetkik Hâkimi
10	42973	İbrahim KAYLAN	Denizli Tetkik Hâkimi
11	97701	Tufan TEKE	Denizli Tetkik Hâkimi

3 üncü derecede tercihli yükselmeye layık olan;

1	40741	Şenol COŞKUN	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
2	97698	Mehmet OFLAZ	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi

3 üncü derecede intibak terfisi yapan;

1	118558	Zafer TÜFEKÇİ	Antalya Vergi Mahkemesi Üyesi
2	119436	Serkan DEDETÜRK	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi

4 üncü derecede mümtazen yükselmeye layık olan;

1	94873	İsmail UĞUR	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
2	101645	Bünyamin ÇİTİL	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
3	40604	Ercan OBUT	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
4	104030	Yasin KOCAR	İzmir İdare Mahkemesi Üyesi
5	97747	Hüseyin AYDEMİR	Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyesi
6	94943	Ahmet DERB	Sivas İdare Mahkemesi Üyesi
7	42324	Bünyamin AKDAĞ	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
8	103820	Ahmet YANIK	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
9	97671	Özlem MENGÜÇEK AKDAMAR	Erzurum Vergi Mahkemesi Üyesi
10	97751	Emir DALKIRAN	Denizli Tetkik Hâkimi
11	97696	Volkan AYDIN	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
12	94657	Murat ULUSOY	İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi
13	97720	Halil ÇELİK	Gaziantep İdare Mahkemesi Üyesi
14	102689	Mustafa UĞUR	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
15	41506	Hayati ÖLMEZ	Denizli Tetkik Hâkimi
16	103136	Ayşe Bilge ÇAPRAZ	Denizli Tetkik Hâkimi

4 üncü derecede intibak terfisi yapan;

5	97735	Ercan AKPINAR	Istanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
6	97739	Halil GÜNEY	Istanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
7	97687	Kadir KARTAL	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
8	97753	Orhan GÜLLÜ	Bursa İdare Mahkemesi Üyesi
9	102317	Ahmet BUĞAÇAYIR	Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi
10	101856	Levent YÜKSEL	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
11	102678	Ahmet MERT	Malatya İdare Mahkemesi Üyesi
12	97704	Okan ÖZKUL	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
13	102094	Mehmet Emin ÇAKALLI	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
14	97709	Mesut ÇEKEN	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
15	97669	Mehmet Emin SEVİMLİ	Konya İdare Mahkemesi Üyesi
16	97729	Baki Kutayhan SUROĞLU	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
17	97752	Ozan Muzaffer KOSTO	Ankara İdare Mahkemesi Üyesi
18	97691	Orhan AKINCILAR	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
19	97675	Kenan GÖZTAŞ	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
20	97681	Murat DURMAZ	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
21	97703	Sönmez TAŞKIN	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
22	97760	Ali BAYRAKTAR	Bursa İdare Mahkemesi Üyesi
23	97690	Remzi MALKOÇ	Aydın İdare Mahkemesi Üyesi
24	97727	Ali Osman AVCI	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
25	101818	Kadri ERGÜN	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
26	97721	Semih ASLAN	Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi
27	97699	Muhammed ÇAPRAK	Aydın Vergi Mahkemesi Üyesi
28	97716	Mustafa KÖKSAL	Van İdare Mahkemesi Üyesi
29	97677	Edip Hüsnü ÖZEN	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
30	97754	Ali GÖKALP	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
31	97737	Fatma ÇALIŞKAN GÜNEY	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
32	97738	Remzi ŞAHİN	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
33	97749	Sümeyra GÜNGÖR	Aksaray İdare Mahkemesi Üyesi
34	101533	Nadir KARAHAN	Ordu İdare Mahkemesi Üyesi
35	97724	Ayfer COŞKUN	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
36	97757	Elif ERDOĞMUŞ	Istanbul İdare Mahkemesi Üyesi
37	97693	Mahmet TOSUN	Muğla İdare Mahkemesi Üyesi
38	97673	Mustafa BAL	Malatya İdare Mahkemesi Üyesi
39	42333	Ömür YILDIZ	Danıştay Tetkik Hakimisi
40	97678	Yavuz KABASAKAL	Danıştay Tetkik Hakimisi
41	97685	Oğuz SALMAN	Danıştay Tetkik Hakimisi
42	97710	Mahmut KENGER	Danıştay Tetkik Hakimisi
43	97715	Mustafa Volkan ULUÇAY	Danıştay Tetkik Hakimisi
44	97740	İsa AYDEMİR	Danıştay Tetkik Hakimisi
45	07744	Nihat KOÇAY	Danıştay Tetkik Hakimisi

3

97758

Mehmet Fatih İŞİK

Danıştay Tetkik Hakimi

6 nci derecede mütamazen yükselmeye liyakat olan;

1	101113	Mehmet GÖKÇE	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
2	101169	Yasin ÇETİN	İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi
3	101767	İbrahim ŞAHİN	İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi
4	101090	Zülkef ASLAN	Bursa Vergi Mahkemesi Üyesi
5	101130	İhsan YILMAZ	Kastamonu İdare Mahkemesi Üyesi
6	101120	Yasemin GÖL	Van İdare Mahkemesi Üyesi
7	101101	Serhat İYİSAN	Zonguldak İdare Mahkemesi Üyesi
8	42939	İbrahim Ethem KALKAN	Mersin İdare Mahkemesi Üyesi
9	101168	Cihan KARATAŞ	Samsun Vergi Mahkemesi Üyesi
10	101135	Tugba SÜRÜCÜ	Ordu Vergi Mahkemesi Üyesi
11	101159	Ömer Faruk TAŞLIDERE	Sakarya İdare Mahkemesi Üyesi
12	101109	Kasım TAŞDAN	Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyesi
13	101129	Yüksel YAVAŞ	Kayseri İdare Mahkemesi Üyesi
14	101152	Songül MEYDAN	İsparta İdare Mahkemesi Üyesi
15	101797	Aysel BEDİR	Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyesi
16	101153	Yusuf Soner ÇİFTÇİOĞLU	Kayseri İdare Mahkemesi Üyesi
17	101095	Cihan ÖNAL	Eskişehir İdare Mahkemesi Üyesi
18	101103	İsmail Okan ÖNDER	Aydın İdare Mahkemesi Üyesi
19	101104	Abdullah AY	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
20	101161	Mehmet AKKUŞ	Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi
21	101131	Mustafa KELLE	Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyesi
22	101127	Ufuk SUNAĞLU	Konya İdare Mahkemesi Üyesi
23	55339	Mehmet Şenol BENLİ	Aydın İdare Mahkemesi Üyesi
24	101106	Volkan ÇARMAK	Danıştay Tetkik Hakimi
25	101156	Seran KARATARI KÖSTÜ	Danıştay Tetkik Hakimi
26	101779	Murat TEKELİOĞLU	Danıştay Tetkik Hakimi
27	107148	Selma GÜRSOYTRAK GÜLSEVEN	Danıştay Tetkik Hakimi
28	101813	Ulva EMİROĞLU	Danıştay Tetkik Hakimi (Avrupa Birliği Genel Müdürlüğünde Tetkik Hakimi olarak görevli)

6 nci derecede tercihli yükselmeye liyakat olan;

1	101775	Berrin BAHADIR	Manisa İdare Mahkemesi Üyesi
2	101170	Yusuf ÖRNEK	Danıştay Tetkik Hakimi

7 nci derecede mütamazen yükselmeye liyakat olan;

1	107197	Selçuk KILIÇ	Balıkesir İdare Mahkemesi Üyesi
2	107198	Murat KOPAL	Zonguldak Vergi Mahkemesi Üyesi
3	107192	Şeyma SANCAR DERE	Sivas Vergi Mahkemesi Üyesi

7 nci derecede tercihli yükselmeye liyakat olan;

Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2007/2

Karar Sayısı : 2011/1 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 13.1.2011

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE BULUNANLAR:

1- Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Haluk KOÇ, Oya ARASLI ile birlikte 122 milletvekili (E. 2007/2)

2- Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Ali TOPUZ, Haluk KOÇ ile birlikte 118 milletvekili (Esas. 2006/168)

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU : 31.10.2006 günlü, 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'nun, 4. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarının, 5. maddesinin ikinci ve dördüncü fıkralarının, 6. maddesinin üçüncü fıkrasının, 8. maddesinin birinci fıkrasının, 9. maddesinin ikinci fıkrasının ve 15. maddesinin,

Anayasa'nın Başlangıç'ı ile, 2., 5., 6., 7., 8., 11., 45. ve 123. maddelerine aykırılığı savıyla iptallerine ve yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçeleri ve ekleri, bu konudaki yürürlüğü durdurma ve esas inceleme raporu ile ekleri, iptali istenilen kurallar, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

31.10.2006 günlü, 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'nun:

A- 15. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... özel hukuk tüzel kişilerine ..." ibaresi, 8. maddedeki 'denetim' yönünden, 13.1.2011 günlü, E. 2007/2, K. 2011/13 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu hükmün, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA,

B- 1- 4. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarına,

2- 5. maddesinin ikinci ve dördüncü fıkralarına,

3- 6. maddesinin üçüncü fıkrasına,

4- 8. maddesinin birinci fıkrasına,

5- 9. maddesinin ikinci fıkrasına,

6- 15. maddesinin;

a- Birinci fıkrasında yer alan "... özel hukuk tüzel kişilerine ..." ibaresinin 8. maddedeki 'denetim' yönünden iptal edilen hükmü dışında kalan bölümüne,

b- İkinci, üçüncü ve son fıkralarına,

yönelik iptal istemleri, 13.1.2011 günlü, E. 2007/2, K. 2011/13 sayılı kararla reddediğinden, bu fıkra ve bölümlere ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

13.1.2011 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan

Başkanvekili

Üye

Haşim KILIÇ

Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Fulya KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Fettah OTO

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Alparslan ALTAN

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

[R.G. 21 Ocak 2011 – 27822]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kararı

Askeri Yüksek İdare Mahkemesinden:

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ GENEL KURULU İÇTİHATLARI BİRLEŞTİRME KARARI

ÖZET: Uzman erbaşların, 375 sayılı KHK'nın 1/D maddesi kapsamında tazminat (harcırah) ödenmeksizin yenilememe/fesih sebebiyle ilişkilerinin kesildiği tarihten itibaren 1602 sayılı AYİM Kanununun 40'ıncı maddesi gereğince altmış gün içerisinde iptal davası açmaları veya Kanunun 35/a maddesi gereğince idari müracaatta bulunmaları gerektiğine ve içtihatların bu yöndeki içtihatlar doğrultusunda birleştirilmesine

Uzman erbaşlık sözleşmelerini kendi istekleri ile yenilememeleri sebebine dayalı olarak TSK'nden ilişkilerinin kesildiği tarihten altmış günden fazla süre geçmesinden sonra 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmesi talebi ile idareye yaptıkları başvuruların idarece 60 gün içinde cevap verilmeyerek zımnen reddedilmesi üzerine (altmış gün içerisinde) 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin iptali istemiyle AYİM'de dava açan davacılarından Terh. Tnk. Uzm. Çvş. Fadıl ÖZKAN tarafından açılan davada, "süre aşımı bulunmadığı" tespiti ile esastan yapılan inceleme sonucu

verilen, “işlemin iptaline” dair AYİM 3’üncü D.nin 16.07.2009 tarih ve 2009/565 Esas, 2009/773 Karar sayılı kararı ile, Terh. Topçu Uzm. Çvş. Hilmi YILDIZ tarafından açılan davada verilen “davanın süre aşımı yönünden reddine” dair AYİM 3’üncü D.nin 23.09.2010 tarih ve 2010/1498 Esas, 2010/1154 sayılı kararı arasında “davada süre aşımı bulunup bulunmadığı” yönünden oluşan aykırılığın 1602 sayılı Kanununun 29/d maddesi uyarınca İçtihatların Birleştirilmesi suretiyle giderilmesi Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başkanı tarafından istenmiştir.

BAŞSAVCILIK DÜŞÜNCESİ:

Usul yönünden: Aynı Dairenin konuları, hukuki sebepleri ve dayanakları aynı olan davalarda verdiği kararlar arasında “süre aşımı bulunup bulunmadığı” hususunda aykırılık ve uyumsuzluk bulunduğu cihetiyle 1602 sayılı AYİM Kanununun 29’uncu maddesi gereğince içtihatların birleştirilmesinin uygun olacağı yönündedir.

Esas yönünden: Yazılı bildirim yapılmadığı ve idarenin hareketsiz kaldığı her durumun, işlem tesisi olarak değerlendirilemeyeceği, zira aksi yöndeki kabulün, ilgililerin Anayasal hakları olan hak arama hürriyetinin kısıtlanması, engellenmesi sonucunu doğurabileceği; bilhassa özlük haklarını ilgilendiren konularda Kanunda ödeme yapılması hususunda emredici bir düzenleme bulunduğu bahisle idarenin hareketsiz kaldığı durumlarda ilgililer hakkında her zaman idari bir işlem tesis edildiği sonucuna varılamayacağı; özlük haklarına ilişkin idari bir işlemin, idari yargı yerinde dava konusu yapılabilmesi için bu konuda idare tarafından kendiliğinden veya idareye müracaat üzerine bir işlemin tesis edilmiş olması gerektiği; eğer yasalarda özel bir süre öngörülmemiş ise, ilgililerin karar almak için her zaman idareye başvurabilecekleri görüşünün öğretide de ağırlıklı olarak kabul gördüğü, bu nedenle özlük haklarının talep edilebilmesi için, o özlük hakkının düzenlendiği yasa veya diğer bir yasa da başvuru için bir süre öngörülmüş ise, idareye yapılacak başvurunun bu süre içerisinde yapılması gerektiği; söz konusu davaların kanuni dayanağını teşkil eden 375 sayılı KHK’de anılan tazminatın ödenmesi hususunda herhangi bir müracaat süresi öngörülmemekle birlikte, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 34’üncü maddesinin 3’üncü fıkrası nazara alındığında, davacılar tarafından 5 yıllık süre içerisinde anılan tazminatın ödenmesi hususunda davalı idarelere yapılan başvurular üzerine davalı idarelerce 60 günlük yasal süre içerisinde cevap verilmediğinden, taleplerin zımnen reddedilmesini müteakip dava açma süresi olan 60 günlük yasal süreler içerisinde AYİM’de açılan söz konusu davalarda süre aşımı bulunmadığı; sonuç olarak, yukarıda açıklanan nedenlerle içtihatların, davada süre aşımı bulunmadığına yönelik AYİM 3’üncü Dairesinin 16.07.2009 tarih ve 2009/565 Esas, 2009/773 Karar sayılı kararı doğrultusunda birleştirilmesine karar verilmesinin uygun olacağı yönündedir.

24.12.2010 tarihinde toplanan Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Genel Kurulunca, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcılığının 25.11.2010 tarih ve 2010/1 sayılı düşüncesi, raportör üyenin raporu, konu ile ilgili kararlar ve ilgili mevzuat hükümleri incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

A. İSTEME KONU KARARLAR VE GEREKÇELERİ:

İçtihadı Birleştirme istemine konu olan kararları iki grup halinde mütalaa etmek mümkündür.

1) 27.08.1992 – 26.08.2008 tarihleri arasında TSK’nde sözleşmeli uzman erbaş olarak görev yapan ve sözleşme süresi sonunda kendi isteği ile uzman erbaşlık sözleşmesini yenilemeyerek TSK ile ilişkisi kesilen davacı Terh. Tnk. Uzm. Çvş. Fadıl ÖZKAN tarafından, 375 sayılı KHK’nin 1/D bendi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin iptali istemi ile açılan dava ile ilgili olarak AYİM 3’üncü D.nin 16.07.2009 tarih ve 2009/565 Esas, 2009/773 Karar sayılı kararında; *“Dava konusu uyumsuzluk, sözleşme süresi sonunda kendi isteği ile sözleşmesi feshedilen davacıya 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenip ödenmeyeceğidir. Bir işlemin idari davaya konu edilmesi için bu hususta idare tarafından*

kendiliğinden veya ilgilinin müracaatı üzerine bir işlemin tesis edilmiş olması gerekir. İdare tarafından kendiliğinden bir işlem tesis edilmediği durumda ilgilinin müracaatı halinde talep konusunda idari bir karar alınacaktır. İlgilinin talebinin kısmen veya tamamen reddi halinde dava açma süresi bu işlemin ilgiliye tebliğinden itibaren başlayacaktır. Bu durumda davacının sözleşmesinin feshi ile birlikte davacıya 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesi kapsamında bir ödeme yapılıp yapılmayacağına dair bir işlem tesis edilmediği dikkate alındığında sözleşmenin feshi tarihinden itibaren dava açma süresinin başlamayacağı, dava açma süresinin bu konuda idareye yapılan müracaat sonrasında davalı idare tarafından açık veya zımnî red işlemi tesis edilmesi üzerine başlayacağı sonucuna varılmıştır. ... davacının sözleşmesi 26.08.2008 tarihinde feshedilmiş, davacı vekili 29.12.2008 tarihinde harcırah ödenmesi için müracaat etmiş, istemin reddedilmesi üzerine bu işlemin iptali istemiyle dava açılmıştır.” şeklindeki gerekçeyle, davada süre aşımı bulunmadığı değerlendirilmesinde bulunularak uyumsuzluğun esasına geçilip “Davacıya 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin İPTALİNE, ...” karar verilmiş, karar düzeltme istemi de AYİM 3'üncü D.nin 27.10.2009 tarih ve 2009/1255 Esas, 2009/1091 Karar sayılı kararı ile reddedilmiştir.

AYİM 3'üncü Dairesinin aynı yönde bir kısım kararı daha mevcuttur (Örn: AYİM 3'üncü D.nin 15.07.2010 tarih ve 2010/602-1008 E/K, 2010/604-1007 E/K, 2010/605-1006 E/K, 2010/577-1005 E/K, 2010/554-1004 E/K sayılı kararları).

2) 03.09.2003 – 02.09.2009 tarihleri arasında TSK'nde sözleşmeli uzman erbaş olarak görev yapan ve sözleşmesi süresi sonunda kendi isteği ile uzman erbaşlık sözleşmesini yenilemeyerek TSK ile ilişkisi kesilen davacı Terh. Topçu Uzm. Çvş. Hilmi YILDIZ tarafından, 375 sayılı KHK'nin 1/D bendi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin iptali istemi ile açılan dava ile ilgili olarak AYİM 3'üncü D.nin 23.09.2010 tarih ve 2010/1498 Esas, 2010/1154 Karar sayılı kararında ise; “Sözleşmenin yenilenmemesi işlemi tesis edildiğinde tazminatın ödenme sebebi de ortaya çıktığından, idarenin bu ödemeyi yapabilmesi için bir idari müracaata gerek kalmaksızın, kendiliğinden işlem tesis ederek; en geç sözleşmenin yenilenmemesi işleminin yürütüldüğü tarihte (ilişkisinin kesildiği tarihte) tazminatın da ödenmiş olması gerekir. Bu nedenle 3269 sayılı Kanunun ve 375 sayılı KHK'de belirtilen koşulun gerçekleşmesi durumunda, idarelere belirli bir zaman diliminde tazminatın ödenmesi hususunda kesin ve yürütülebilir işlemin tesis etme yükümlülüğünü de getirdiğinin kabulü ile en geç sözleşme yenilenme tarihine kadar tazminatı ödenmeyen ilgililerin bu uygulama ile statülerinde bir değişiklik olması ve bu değişikliğin kişi tarafından bilindiğinin kabulü ile dava açmaları ve açılan bu davalar üzerine idari yargı denetiminin yapılması gerekir. ... davacının harcırah ödenmeksizin ilişkisinin kesildiği tarihten itibaren 1602 sayılı AYİM Kanununun 40'ıncı maddesi gereğince 60 gün içerisinde iptal davası açması veya Kanunun 35/a maddesi gereğince idari müracaatta bulunması gerekirken bu sürelere uyulmaksızın açılan davada süre aşımının bulunduğu...” belirtilerek “Davanın süre aşımı yönünden REDDİNE” karar verilmiştir.

AYİM 3'üncü Dairesinin aynı yönde bir kısım kararı daha mevcuttur (Örn.: AYİM 3'üncü D.nin 27.10.2010 tarih ve 2010/1667-1520 E/K, 2010/1745-1523 E/K, 2010/1744-1521E/K, 2010/1746-1522 E/K sayılı kararları)

B. İLGİLİ KANUN MADDELERİ:

1602 sayılı Kanunun “Dava Açma Süresi” başlığını taşıyan 40'ıncı maddesi; “Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açma süresi her çeşit işlemlerde yazılı bildirim tarihinden itibaren kanunlarda ayrı süre gösterilmeyen hallerde 60 gündür.... /...” hükmünü;

Kanunun “İhtiyari Müracaat ve İdari Makamların Sükûtu” başlıklı 35'inci maddesinin (a) bendi, “İhtiyari müracaat:/Kesin işlem yapmaya yetkili makamlarca tesis edilen idari işlemlerin geri alınması, kaldırılması, değiştirilmesi veya yeni bir işlem yapılması, üst makamdan yoksa işlemi yapmış olan makamdaki idari dava açmak için belli olan süre içinde

istenebilir. Bu müracaat işlemeye başlamış olan dava açma süresini durdurur./Altmış gün içinde cevap verilmez ise, istek reddedilmiş sayılır./İsteğin reddi üzerine dava açma süresi başlar ve müracaat tarihine kadar geçmiş olan süre de hesaba katılır.” hükmünü; (b) bendi, “İdari makamların sükutu:/İlgililer, haklarında idari davaya konu olabilecek bir eylem veya işlemin yapılması için idari makamlara başvurabilirler. Bu halde yetkili makamlar en çok altmış gün içinde bir cevap verirler./Bu süre içinde cevap verilmez ise, istek reddedilmiş sayılır. İlgililer altmış günün bitiminden itibaren idari dava açma süresi içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açabilirler.../....” hükmünü içermektedir.

3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun “Atama, geçici görev ve harcırah” başlıklı 18’inci maddesinde; “...Bu şekilde atanan veya geçici görevle görevlendirilenlere ve ayrıca terhislerinden sonra uzman erbaş olarak atanananlarla kendi kusurları olmaksızın hizmet sürelerinin bitiminde ayrılanlara 6245 sayılı Kanun ve Bütçe Kanunu esaslarına göre harcırah verilir.” hükmüne yer verilmiştir.

Birleştirilmesi talep edilen içtihatlarla konu işlemlerin tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesinde; “(Ek bend: 31/07/2003 - 4969 S.K./2. md.) (A) bendi kapsamına giren personel ile 22/01/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelde yer alan personel ve kamu kurumlarında işçi olarak istihdam edilenlerden; emekliliğini isteyen veya emekliye sevk olunanlara, haklarında toptan ödeme hükümleri uygulananlara, emekli iken yeniden hizmete alındıktan sonra cezaen olmamak üzere görevlerine son verilenlere ve terhis olan yedek subaylara ve bunlardan görevde iken ölenlerin kanuni mirasçılarında damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaksızın beşyüz milyon lira tutarında tazminat ödenir.” düzenlemesi yer almaktadır.

C. KONUNUN İÇTİHATLARIN BİRLEŞTİRİLMESİNE GEREK OLUP OLMADIĞI YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ:

1602 sayılı Kanunun 29/d -1 maddesi ile, Dairelerin veya Daireler Kurulunun kendi kararları veya ayrı ayrı verdikleri kararlar arasında aykırılık veya uyuşmazlık görüldüğü veyahut birleştirilmiş içtihatların değiştirilmesi gerekli sayıldığı takdirde, Başsavcının düşüncesi alındıktan sonra işi inceleme ve gerektiğinde, içtihadın birleştirilmesi veya değiştirilmesi hakkında karar verme görevi Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Genel Kuruluna verilmiştir. Anılan hükme göre içtihatların birleştirilmesi yoluna gidilebilmesi için konuları ve hukuki dayanakları aynı olan davalar hakkında verilmiş (kesinleşmiş) en az iki kararın mevcut olması ve bu kararlar arasında "aykırılık veya uyuşmazlık" bulunması gerekmektedir.

Davaların konularının ve hukuki dayanaklarının aynı olması olgusu, bu davaların konularındaki genel, soyut benzerlik yanında, kararlara esas alınan maddi olgu ve hukuki dayanaklarda da somut aynıyet bulunmasını gerektirmektedir. “Maddi olgu” kavramı, uyuşmazlığa neden olan olayı ve olayın neden kaynaklandığını; “hukuki dayanaklar” kavramı ise, uyuşmazlığın hukuki kurallarını, başka bir anlatımla davaya uygulanarak uyuşmazlığı çözümlen kuralları ifade etmektedir.

Birleştirilmesi talep edilen içtihatlarla ilişkin davaların her ikisinde de sözleşmeli erbaş statüsünde bulunan davacıların, sözleşme süresi sonunda kendi istekleri ile uzman erbaşlık sözleşmelerini yenilememeleri nedeniyle TSK’nden ilişkilerinin kesildiği; yine her iki davada davacıların, ilişkilerinin kesildiği tarihten 60 günden fazla süre geçmesinden sonra 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmesi talebi ile idareye başvurdukları ve bu başvurularının idarece, 60 gün içinde cevap verilmeyerek zımnen reddedildiği; yine her iki davada davacıların zımnî red tarihinden itibaren (60 gün içerisinde) 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin iptali istemi ile AYİM’de dava açtıkları, her iki davada uyuşmazlığın çözümünde aynı Kanun maddelerinin uygulandığı; bu itibarla, içtihatların birleştirilmesi yolu ile aykırılığın giderilmesi istenilen kararların konularının, maddi ve hukuki dayanaklarının aynı olduğu görülmektedir.

Diğer taraftan, AYİM 3'üncü D.nin 16.07.2009 tarihli kararında "süre aşımı bulunmadığı" tespiti ile esastan yapılan inceleme sonucu "işlemin iptaline" karar verilmiş iken 23.09.2010 tarihli kararında "davanın süre aşımı yönünden reddine" karar verildiğinden isteme konu kararlar arasında davada süre aşımı bulunup bulunmadığı yönünden aykırılık bulunduğu açıktır.

İçtihatların birleştirmesine gerek olup olmadığı, diğer bir deyişle "lüzum" unsuru yönünden yapılan incelemede: İçtihatların birleştirilmesine konu kararlar arasında zaman ve yer bakımından farklı yorum yapmayı gerektiren nedenlerin bulunmadığı (zaman ve yer bakımından ayniyetin mevcut olduğu); içtihadı birleştirme kararının uygulama alanının bulunduğu; aynı konuda derdest çok sayıda davanın bulunduğu nazara alınarak kararlardaki bu aykırılığın hukuki durumları aynı olan çok sayıda davacının durumunu etkileyeceği dolayısıyla içtihatların birleştirilmesine esas alınacak kararların geniş bir çevreyi de ilgilendirdiği; içtihatların her hangi bir yönde birleştirilmesi halinde varılacak sonucun uzman erbaşlar tarafından yenilememe/fesih sebebine dayalı olarak 375 sayılı KHK'nın 1/D maddesi kapsamında tazminat ödenmemesi işleminin iptali istemiyle açılacak davalarda ilke olarak uygulanabileceği değerlendirilmiştir. İçtihadı birleştirme istemine konu kararların istikrar bulup bulmadığı yönünden yapılan incelemede ise, AYİM 3'üncü D.nin 23.09.2010 tarih ve 2010/1498 Esas, 2010/1154 Karar sayılı kararı (yani davada süre aşımı bulunduğu) yönünde çok sayıda karar bulunduğu nazara alınarak içtihadın anılan yönde istikrar kazandığı ileri sürülmüş ise de, bu kararların (seri dava üzerine) 23.09.2010 - 04.11.2010 tarihi arasında aynı heyet tarafından ve oy çokluğu ile alındığı nazara alınarak içtihadta istikrarın bulunduğu söylenemeyeceği sonucuna varılmıştır.

Aynı nitelikli hukuki uyuşmazlıkların bir doğru çözümü olmalıdır. Mahkemelerin aynı nitelikteki davalar hakkında verdikleri kararlar arasında aykırılık veya uyuşmazlık bulunması Anayasanın 10'uncu maddesinde belirtilen eşitlik ilkesini zedeleyebileceği gibi, adalet duygusunu incitici bir etki de doğurabilmektedir.

Belirtilen nedenlerle; AYİM 3'üncü D.nin isteme konu kararları arasında "*davada süre aşımı bulunup bulunmadığı*" yönünden ortaya çıkan aykırılığın 1602 sayılı Kanununun 29'uncu maddesi gereğince içtihadın birleştirilmesi yolu ile giderilmesine, Hak. Alb. Celâl IŞIKLAR, Hak. Alb. Muhittin KARATOPRAK, Hak. Alb. Mustafa OKŞAR, Hak. Alb. Metin ULUKANLIGİL ve Hak. Alb. Mehmet AKBULUT'un içtihatların birleştirilmesine gerek olmadığına dair karşı oylarıyla ve OYÇOKLUĞU ile karar verildikten sonra esasın incelenmesine geçilmiştir.

D. ESASIN İNCELENMESİ:

Birleştirilmesi talep edilen içtihatlarla konu davalarda davacılar, 3269 sayılı Kanun kapsamında uzman erbaş olarak istihdam edilmekte iken kendi istekleri doğrultusunda davalı idare tarafından sözleşmeleri yenilemeyerek terhis edilmiş, diğer bir ifadeyle, idarenin tesis ettiği şart işlem ile uzman erbaş statüsünden çıkarılmış, bir başka statüye (terhisli uzman erbaş statüsüne) sokulmuşlardır. Davacıların talepleri de bu statü değişikliğine yani davalı idare tarafından tesis edilen sözleşme yenilememe/fesih işlemine dayanmaktadır.

Uzman Erbaşların özlük hakları, statü ve yükümlülüklerinin düzenlendiği 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu statüden çıkmaya birçok sonuç bağlamaktadır. Kanununun 10'uncu maddesinde, bazı sebeplerle sözleşmesi yenilenmeyenlere/feshedilenlere belirli süre ile askeri hastanelerin sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanma hakkı (sağlık karnesi) verileceği, sağlık nedeni ile sözleşmesi yenilenmeyen ve tedavisi devam edenlere belli bir süre sağlık yardımı ödeneceği; 13'üncü maddesinde, koşulları taşıyanlara zati tabancası için silah ruhsatı verileceği; 16'ncı maddesinde, yine belli koşullarda statü dışına çıkanlara hizmet süresine göre değişen oranlarda ikramiye verileceği belirtilmiştir. Harcırah ödenmesine hukuki dayanak teşkil eden 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun 18'inci maddesinde de; "...*kendi*

kusurları olmaksızın hizmet sürelerinin bitiminde ayrılanlara 6245 sayılı Kanun ve Bütçe Kanunu esaslarına göre harcırah verilir.” hükmü yer almaktadır.

Görüldüğü üzere tüm bu özlük hakları statü değişikliğine bağlanmış olup, kimi haklar (Örn: sağlık yardımı) idare tarafından belli bir süre ay be ay; kimisi de (Örn: Harcırah) bir defada peşin ödenerek yerine getirilmektedir.

3269 sayılı Kanununun 18’inci maddesinde yer alan düzenlemeden, uzman erbaşların harcıraha (kendi kusurları olmamak kaydıyla) haklarında sözleşme yenilememe/fesih kararı alındığı tarihte müstahak oldukları ve idare tarafından en geç ilişkilerinin kesildiği tarihe kadar harcırahlarının ödenmek zorunda olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim, KKK’lığının 51-3 (B) Uzman Erbaş Yönergesinin 6’ncı Bölüm 3/c maddesinde harcırahın ilgililerin “ayrılışında” verileceği belirtilmiştir. Esasen, uzman erbaş statüsünün sona ermesi nedeniyle yer değiştirmenin yol açacağı masrafın karşılığı olan harcırahın niteliği de bunu gerektirmektedir.

3269 sayılı Kanununun 18’inci maddesinin yollamada bulunduğu, yol masrafı, yevmiye, aile masrafı ve diğer yer değiştirme masraflarının ödenmesini öngören 6245 sayılı Harcırah Kanununun 10’uncu maddesinin (2), (3) ve (4) numaralı bentleri, 4969 sayılı Kanununun 1’inci maddesi ile yürürlükten kaldırılmış, aynı Kanununun 2’nci maddesi ile 27.06.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1’inci maddesine (D) bendi eklenmiştir. Yani harcırah maktu hale (500 TL.) getirilip, tazminat olarak isimlendirilmiştir. Dolayısıyla, eğer ödenmesi gerekiyorsa, tazminat/harcırah 3269 sayılı Kanunun yollamada bulunduğu 6245 sayılı Kanuna göre değil 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesine göre ödenecektir. Bu değişiklik tazminatın ödenme nedeni ve zamanı yönünden bir fark yaratmamaktadır. Zira, 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesinde tazminatın ödenmesini gerektiren sebepler kişilerin, emekliye sevk olunmaları, toptan ödeme hükümlerinin uygulanması, göreve son verilmesi, terhis edilmeleri gibi, yine bir statü değişikliği şeklinde tanımlanmaktadır. Dolayısıyla, 375 Sayılı KHK’nin 1/D maddesinde öngörülen tazminatın ödenme sebebi sözleşmenin (ilgilinin kusuru olmaksızın) feshi/yenilenmemesi işlemidir. Dolayısıyla sözleşmenin feshi/yenilenmemesi kararı alındığında tazminatın ödenme sebebi de ortaya çıkmaktadır.

Anayasanın 125’inci ve 1602 sayılı Kanununun 40’inci maddesinde, dava açma süresinin her çeşit işlemlerde yazılı bildirim tarihini izleyen günden itibaren başlayacağı belirtilmiştir. AYİM’in 05.12.1983 tarih ve E.1983/11, K.1983/17 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında da dava açma süresinin yazılı bildirimini takip eden günden başlayacağı ancak işlemin uygulanması, bu uygulama ile kişinin statüsünde bir değişiklik olması ve bu değişikliğin kişi tarafından bilinmesi halinde, uygulama tarihinin yazılı bildirim tarihi olarak kabul edileceği hükme bağlanmıştır. Bu bağlamda, ilgilinin işlemi öğrendiğinin kesin olarak kabul edildiği hallerde, öğrenme tarihi (ittıla tarihi) yazılı bildirim tarihi olarak kabul edilmesi Mahkememizin yerleşik uygulamasıdır.

1602 sayılı Kanununun 35’inci maddesinin (a) bendine göre, kesin işlem yapmaya yetkili makamlarca tesis edilen idari işlemlerin geri alınması, kaldırılması, değiştirilmesi veya yeni bir işlem yapılması; üst makamdan, yoksa işlemi yapmış olan makamdan yine idari dava açma süresi içinde istenebilmektedir.

Yukarıda değinildiği üzere, davacılar, sözleşmenin uzatılmamasına ilişkin şart işlemle kamu görevlisi statüsünden çıkarılıp terhisli ve açıkta emekli uzman erbaş statüsüne sokulmaktadır. Bu suretle, idare, statü değişikliğine yönelik bir takım tasarruflarda bulunma yükümlülüğü altına girerken, ilgililer de kazandıkları haklarla ilgili talepte bulunabilme yetkisine sahip olmaktadır. Türk Silahlı Kuvvetlerinin uygulamasında, idari teamül, genellikle bu yenilememe/fesih çerçeve işlemiyle birlikte veya buna ilaveten tesis edilen ek işlemlerle ilgililerin yeni hukuki durumuna ilişkin hak ve yükümlülüklerinin de düzenlenmesidir. Bu cümleden olmak üzere, askerlik durumunu bildirir terhis belgesi ve emeklilikle ilgili hizmet belgesi verilmekte, üzerindeki ordu/kamu malı, kimlik kartı ve benzeri belgeler teslim

alınmakta, mesleki bilgi ve resmi evrakın gizliliğine dair tebligat yapılmakta, silah ruhsatı ve sağlık karnesine ilişkin muameleler yapılmaktadır. Anılan çerçeve ve ek işlemlerle bu özlük hakları kayıtlanırken aynı zamanda sağlık yardımı, ikramiye, (varsa kıstelyevm yapılarak) aylık ve (müstahak ise) harcırah durumuna ilişkin mali haklara yer verilmektedir.

İdarenin, somut uyuşmazlıklardaki gibi, yazılı çerçeve işlemleri kapsamında harcıraha ilişkin kısmen eksik bir düzenleme yapması, esasen idari teamülünden ayrılması ve harcırah yönünden ihmali bir tasarrufta bulunması demektir. Daha açık bir ifadeyle, harcırah verilmemesi olgusu, yeni statüye sokulmaktan dolayı tazmine yol açan bir eylem değil, idarenin bu konudaki idari teamülleri bağlamında hareketsiz kalması şeklinde gerçekleşen olumsuz/ihmali bir idari karardır. Bu bağlamda, statü değişikliği kararı ile harcırah hakkı kazanan ilgililer, bu eksik işlemin varsa tebliğinden; yazılı bildirim yoksa ilişik kesip fiilen kurumdan ayrıldıkları tarihten itibaren tahakkuk ettirilmeyen ve/veya ödenmeyen harcırahın verilmesi için idareye ihtiyari müracaatta bulunma ve/veya dava yoluna başvurma yetkisine sahip olmaktadır. Zira, bu şahıslara 3269 sayılı Kanunun 18'inci ve 375 sayılı KHK.'nin 1/D maddesi hükümlerine göre maktu tazminat şeklinde belirli ve standart HARCIRAHIN PEŞİN VERİLMESİ, ödemenin sadece bir kerede değil, MUTLAKA YOLA ÇIKMADAN ÖNCE YAPILMASININ GEREKTİĞİ ANLAMINA GELMEKTEDİR. Başka bir anlatımla, ilişik kesilerek fiilen ayrılış anı, idarenin çerçeve işlemini ikmalle harcırah tahakkuk ettirip ödemedede bulunacağı son tarihtir.

Bu açıklamalar karşısında, kurumlarından ilişkileri kesilerek fiilen ayrılışlarına kadar ödeme yapılmadığından, ilgililerin, harcırah verilmemesine ilişkin olumsuz işlemin uygulanmasına bu tarihte muttali oldukları kabul edilmelidir. Bu hal ve zaman, hem idarenin tasarrufunun varlığından kesinlikle haberdar olduğu, hem de bunun olumsuzluğunun uygulamayla öğrenildiği tarihtir. Dolayısıyla, dava açma süresinin davacıların fiilen ayrıldıkları tarihten itibaren başlatılması gerekmektedir. Esasen, somut uyuşmazlıklarda bütün davacılar kurumlarından terhisen ayrıldıkları tarihte, idarenin, kendilerine müstahak olmadıkları gerekçesiyle maktuen ve peşinen harcırah ödemediklerini bilmektedirler. Bu sebeple, doğal olarak tebliğe müsait olmayan ihmali bir idari işleme karşı, davacıların yazılı bildirim yapılmadığı gerekçesiyle her zaman ihtiyari başvuruda bulunabileceğini ve/veya iptal davası açılabileceğini ileri sürmek, kamu düzeni ve hukuki güvenlik bakımından savunulamayacağı gibi, mahiyeti gereği iyi niyet kuralları ile de bağdaşmaz.

E. SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle; aykırı olan içtihatların, uzman erbaşların, 375 sayılı KHK'nın 1/D maddesi kapsamında tazminat (harcırah) ödenmeksizin yenilememe/fesih sebebiyle ilişkilerinin kesildiği tarihten itibaren 1602 sayılı AYİM Kanununun 40'ıncı maddesi gereğince altmış gün içerisinde iptal davası açmaları veya Kanunun 35/a maddesi gereğince idari müracaatta bulunmaları gerektiği yönündeki AYİM 3'üncü D.nin 23.09.2010 tarih ve 2010/1498 Esas, 2010/1154 Karar sayılı kararı doğrultusunda birleştirilmesine, Hak. Alb. Ö. Faruk ÖZEROĞLU, Hak. Alb. Muhittin KARATOPRAK, Hak. Alb. Kenan KENAN, Hak. Alb. Ayhan AKARSU, Hak. Alb. Mustafa OKŞAR ve Hak. Alb. Mehmet AKBULUT'un karşı oylarıyla 24 Aralık 2010 tarihinde OYÇOKLUĞU ile karar verildi.

BAŞKAN

Abdullah ARSLAN
Hak. Tuğg.

ÜYE

Ö.Faruk ÖZEROĞLU
Hak.Alb.

ÜYE

H.Hasan MUTLU
Hak.Alb.

ÜYE

Celâl İŞIKLAR
Hak.Alb.

ÜYE

Gürbüz GÜMÜŞAY
Hak.Alb.

ÜYE

Coşkun GÜNGÖR
Hak.Alb.

ÜYE
M. Aydan AL
Hak.Alb.

ÜYE
Muhittin KARATOPRAK Kenan KENAN
Hak.Alb. Hak.Alb.

ÜYE
Kenan KENAN
Hak.Alb.

ÜYE
Ayhan AKARSU
Hak.Alb.

ÜYE
Sedat ÇELENLİOĞLU Mustafa OKŞAR
Hak.Alb. Hak.Alb.

ÜYE
Mustafa OKŞAR
Hak.Alb.

ÜYE
M. Nuri ÇİMENÖĞLU
Dz.Kur.Alb.

ÜYE
Metin ULUKANLIGİL
Hak.Alb.

ÜYE
Cumhur BALKAN
Top.Kur.Alb.

ÜYE
Cüneyt KÜSMEZ
J.Kur.Alb.

ÜYE
Yusuf DOĞRUER
Hv.P.Kur.Alb.

ÜYE
Selçuk DEMİRÖZ
P.Kur.Alb.

ÜYE
İbrahim ÖZER
P.Kur.Alb.

ÜYE
Yüksel DOĞAN
Hak.Alb.

ÜYE
Mehmet AKBULUT
Hak.Alb.

ÜYE
Fikret ERES
Hak.Yb.

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

**USÛL (İÇTİHATLARI BİRLEŞTİRME GEREĞİ) YÖNÜNDEN
KARŞI OY GEREKÇESİ**

Uzman erbaşların sözleşmelerinin yenilenmeyerek ilişkilerinin kesilmesi üzerine gidecekleri mahale kadar maktu tazminat şeklinde yol harcı ödenmesine ilişkin davalarda süre aşımı bulunup bulunmadığına ilişkin AYİM Üçüncü Dairesinin farklı yöndeki içtihatlarının birleştirilmesine, aşağıda açıklanan sebeplerle gerek olmadığı kanaatindeyiz.

Bilindiği gibi, 1602 sayılı AYİM Kanunu'nun 29/d ve AYİM İçtüzüğü'nün 13/a ıncı maddelerine göre, içtihatların birleştirilmesi yoluna başvurulabilmesi için öncelikle konuları ve hukuki dayanakları aynı olan davalar hakkında verilmiş birden fazla kararın mevcut olması ve bu kararlar arasında aykırılık veya uyuşmazlık bulunması gerekmektedir. Buna ilaveten, Kanun hükmünde açıkça öngörüldüğü üzere içtihatların birleştirilmesi gereği mevcut olmalıdır.

Doktrinde, içtihadı birleştirme müessesesinin hukukun dinamizmini olumsuz yönde etkilediği, oysa yargı içtihatlarının idare hukukunun kaynakları arasında yer aldığı, bu bakımdan belli bir konuda ve belli bir dönemde içtihatlar arasında vaki olabilecek her aykırılığın her zaman içtihadı birleştirme yolu ile düzeltilmesi halinde, bundan yine hukuk

sisteminin zarar görerek hukukun dondurulup kalıplaşabileceği, yargıçların ve yargısal kurulların aynı konuda içtihatlarını geliştirebilmeleri imkanının son bulacağı, bu nedenle bu yola gidilirken son derece titiz ve geçici olarak gerektiği ifade edilmektedir (Baki KURU, İctihatların Birleştirilmesi Yolu ile İlgili Bazı Sorunlar, Konferans, AÜHF No: 415, Ankara 1977, Tartışmalar: Esat ŞENER, s.52-53; Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, s.66; Seza REİSOĞLU s.71; M. Kürşad COŞKUN, "İctihatların Birleştirilmesi," Ankara Barosu Dergisi, S. 2001-1, s.133 vd.).

Mahkememizin, yukarıda belirtilen esasları benimseyen 31.10.1997 tarihli ve 1997/2-2 sayılı İctihatları Birleştirme Kurulu kararında da kabul edildiği üzere, özellikle içtihadî bir hukuk dalı olan idari yargıda belirginleşen hukuki kalıplaştırma tehlikesinden dolayı ve hâkim bağımsızlığına olumsuz etkisi gibi sebeplerle içtihatları birleştirme kurumuna ancak lüzum halinde başvurulmalıdır. İdari yargıya özgü "gereklilik/lüzum" unsuru konusunda, tatbikatta ve doktrinde bir çok hâl ve olguya temas edilmektedir. Konuyu idari yargı yönünden inceleyen Danıştay üyesi Aydın H.TUNCAY'e göre; - *aralarında lüzum bakımından hal ve şartlarda tam bir ayniyet bulunmayan, - bir yönde istikrar bulmuş olan, - arasında aykırılık veya uyumsuzluk olsa bile, artık bu kabil kararlara konu teşkil edecek davaların açılması imkanı kalmayan, - nispeten genişçe bir çevreyi ilgilendirmeyen, - bir ilke veya kıstasa bağlanamayacak olan konularda içtihadın birleştirilmesi yoluna gidilmemelidir* (Aydın H.TUNCAY, İdare Hukuku ve İdari Yargının Bazı Sorunları, Ankara 1972, s.254-260). Buna paralel bir başka müşterek incelemede de; içtihatların sonradan da olsa müstakar hale gelmiş olup olmadıkları ile birbirlerine aykırı olsalar dahi bu içtihatların bir bakıma düzenleyici vasıfları itibarıyla toplumdaki etki alanlarının genişliğine bakılarak harekete geçilmesi gerektiği belirtilmektedir (Aydın TUNCAY - Orhan ÖZDEŞ - Recep BAŞPINAR, "İdari Yargılama Usulü," Yüzyıl Boyunca Danıştay, Ankara, 1968, s. 705-706).

Yukarıdaki kıstaslara müracaatla içtihatları birleştirme yolunun kısıtlanmasına karşı çıkan ve uygulamayı eleştiren Lütfi DURAN bu konudaki bir incelemesinde; Danıştay'ın belirli hallerde içtihatların birleştirilmesini neden lüzumlu görmediğini inandırıcı müspet gerekçelere dayandırması gerektiğine değindikten sonra, Danıştay'ın içtihatların birleştirilmesine gerek görmediği hâllerin beş kategoride toplanabileceğini, bunların sırasıyla "*kanunun yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olması*", "*sonradan çıkan kanunun sorunu çözümlenmesi*", "*kanunun Anayasa Mahkeme'since iptal edilmiş olması*", "*görevli daire veya kurulun içtihatlarının istikrar bulması*" ve "*idari tatbikatın istikrar bulması*" hâller olduğunu, bütün bu hâllerin ortak yanlarının o konuda bir daha uyumsuzluk çıkmasının mümkün olmadığı sanısı veya içtihat ve tatbikatın istikrar bulunduğu kanısı olduğunu ileri sürmektedir (Lütfi DURAN, "Danıştay'ın İctihatları Birleştirme Uygulaması," Cem SAR'a Armağan, AÜSBFD, C.XXVII, No.:3, Ankara, Eylül 1972, s.424-435)

Danıştay üyesi Hakkı MÜDERRİSOĞLU'nun Danıştay'ın içtihadın birleştirilmesine yer olmadığı hakkında kararlarla ilgili verdiği emsal İBK kararı örneklerine göre; - *kararların takdir hakkına dayanması (20.4.1968, E.1966-K.1968/2)*, - *maddi olayların ve hukuki dayanakların farklı olması (19.12.1975, 1965/70-1975/20)*, - *kararlardan birinde istikrar bulunması (19.12.1975, 1970/10-1975/17; 29.1.1976, 1968/1-1976/4)*, - *kararlar arasında aykırılık olmaması (10.1.1975, 1965/61-1975/1; 23.1.1976, 1971/11-1976/1)*, - *iptal edilen yasaya göre verilmiş kararların varlığı (29.1.1976, 1971/15-1976/6)*; - *kararların usul yönünden farklı olması (23.7.1970, 1966/34-1970/15)*, - *birleştirmek istenilen kararların belirli olmaması (12.2.1970, 1965/29-1970/5)*, - *konunun sonradan yasa ile halledilmesi (10.1.1975, 1970/6-1976/6; 19.12.1975; 1965/111-1975/9)* - *Uygulamada hakkı etkilemeyen nitelikte olması (15.6.1974, 1967/19-1974//9)*, *konunun mevzuatta tam açıklıkta düzenlenmiş olması (3.6.1972, 1968/6-1972/17)*, *görevin verildiği yeni dairede eski daireden farklı tek karar verildiğinden henüz gerçek görüşünün belirlenmemiş olması (17.6.1977, 1965/54-1977/17)* gibi hâllerde Danıştay içtihatları birleştirmeye gerek görmemiştir (Hakkı

MÜDERRİSOĞLU, Danıştay Kanunu, Ankara 1978, s.124 vd. Benzer haller için bkz. Necip BİLGE, “Yargısal İçtihatların Bağlayıcı Etkileri ve İçtihadı Birleştirme Kararları,” Recai SEÇKİN'e Armağan, Ankara 1974, s.277).

Konuyu Yargıtay bakımından ele alan Baki KURU'nun *"bir konudaki Yargıtay kararları arasında aykırılık bulunmasına rağmen, içtihatların birleştirilmesinde hiçbir hukuki menfaat yok ise, ilgili kurul, içtihatların birleştirilmesine gerek olmadığına karar verilmelidir..."* kanaatinde olduğu görülmektedir (KURU, a.g.e., s.23).

Birleştirilmesi istenen Üçüncü Daire kararlarına bakıldığında, TSK'dan ayrılan uzman erbaşların terhisinden sonra 60 gün içinde idareye başvurulmaması veya başvurulup da altmış gün içinde dava açılmayan hallerde, başlangıçta davanın süre yönünden reddine karar verilirken, yaklaşık son iki yıldır mevzuatta herhangi bir değişiklik olmamasına rağmen muhalif oylar bulunmakla beraber istikrarlı olarak süre aşımı bulunmadığı düşüncesiyle esasa girilerek işlemler iptal edilmiştir. 30 Ağustos 2010 tarihinden itibaren ise yeni Daire Başkanının katılımı ve daha önce bütün heyetlerde bulunan ve iptal yönünde karar veren iki üyenin görüş ve oy değiştirmesi ile, Dairenin içtihadı, yine süre geçtiğinden davanın usûlden reddi şekline dönüşmüştür. Bu tarihten sonra, karşı oy da bulunmakla beraber, gerek davaların Dairedeki aynı heyette görüşülüp karara bağlanması, gerek normal şartlarda Başkanın ve iki üyenin her heyette yer alması sebebiyle, bütün kararlar davanın süre aşımı yönünden reddi şeklinde gerçekleşmiştir. Bu durumda, Dairelerin hukuki yapısı ve fiili teşkili itibariyle olağandışı ve istisnai hâller haricinde aksi bir kararın çıkmasının mümkün olmadığı, bir üyenin eksikliği sebebiyle çıkacak farklı bir kararın ise karar düzeltme yoluyla yeniden eski yönde değişebileceği izahtan varestedir. Esasen, bunlarla birlikte birleştirme yoluna başvurmanın zamanı, şekli ve şartları da dikkate alındığında, sürecin, adil yargılama hakkı çerçevesinde Mahkemenin adil görünümünü etkilediği kanaati uyandırmamak gerekir.

Bu durum karşısında, anılan içtihatların birleştirilmesinin gerekip gerekmediğini, kararlarda istikrar bulunması, bir ilke veya kıstasa bağlanma gücü ve hukuki yarar esasları çerçevesinde değerlendirmek lazımdır. Öncelikle belirtelim ki, birleştirilecek içtihatlarda sürenin başlangıcı, ilgililerin kurumdan ayrıldığı sırada ortada idari davaya konu olabilecek bir işlem bulunup bulunmadığına, yani harcırah/maktu tazminat verilmemesi olgusunun idari işlem sayılıp sayılmamasına göre tespit ve tayin edilecektir ki; kararlardaki asıl tartışılmalı olan husus ve meselenin düğüm noktası budur. Bu yüzden, birleştirmenin konusu yargılama usulüne ilişkin süre gibi gözükmeyle beraber, işin çözümü bir bakıma esası da belirleyecek olan idari işlemin varlığı ile ilgilidir. Özlük hakları ile ilgili hukuk kurallarının yorumunda farklılıklar olabilir. İçtihatları birleştirme kararları iptal veya tam yargı davaları gibi belirli bir uyumsuzluğu çözmezler. Bu kararlar, bir kanun hükmünün nasıl yorumlanması gerektiğini gösterirler. Uyuşmazlık konusunda bir ilke koymaya ve kıstas belirlemeye yöneliktirler. Bir ilke ve kıstasa bağlanamayacak olan ve sınırları açıklıkla çizilemeyecek durumlarda içtihadı birleştirmeye gidilmekten kaçınılmalıdır. Somut uyuşmazlıklarda birleştirilmesi istenen kararlar özlük haklarının ödenmesine ilişkin olduğundan bir ilke ve kıstas belirlemenin zorluğu ortadadır. Hâl böyle olunca, konunun hassasiyeti itibariyle idare hukukunun içtihadilik özelliğine ket vuracak ve kararların oluşumuna aktif olarak katılmamış diğer daire üyelerinin oylarını bağlayacak biçimde içtihatları bir doğrultuda birleştirmemek gerektiği düşüncesindeyiz.

Birleştirme konusuna ilişkin bu özel duruma değindikten sonra kabul etmek gerekir ki, 23 Eylül 2010'dan bu yana geçen zaman zarfında kararların hep aynı yönde gerçekleştiği, hiçbir istisnai karara rastlanmadığı dikkate alındığında, gerçekte önümüzdeki olayda içtihatların birleştirilmesi için gerekli “istikrar bulmamak” şartı mevcut değildir. Kararların, 23 Eylül'e kadar hep belli bir doğrultuda, bu tarihten sonra tümüyle aksi yönde gerçekleşmekle bir istikrar kazandığı gibi zaman bakımından ayniyet halinden de bahsedilemeyeceği ortadadır. Şöyle ki, bazı davalar münasebetiyle geçmişte değişik

içtihatlarla varılmış, fakat sonradan aynı konulardaki davalarda belli bir yön izlenerek istikrar sağlanmışsa, artık içtihatların birleştirilmesine gerek kalmamış demektir. Böylece içtihatların birleştirilmesiyle ulaşılmak istenen amaç, bu suretle kendiliğinden tahakkuk etmiştir. Kaldı ki, içtihatları birleştirmekte hukuki yarar da yoktur. Yukarıda işaret edildiği gibi, heyetlerin oluşumu itibariyle süren davalarda da aynı yönde karar verileceği anlaşıldığından, bugünden sonra farklı bir karar verilmesi mümkün, fakat ancak ihtimal dairesindedir. Gelecekte nadiren ve istisnaen gerçekleşebilecek zayıf bir ihtimale göre içtihatları birleştirmenin hukuken yararı ve gereği bulunmadığı açıktır.

Nitekim, Kurulumuzun gündemindeki birleştirme konusuna benzer bir olayda, Danıştay içtihatları birleştirmeye yer olmadığına karar vermiştir. Danıştay'ın bu kararına göre; istihkak mahiyetindeki bir alacağın idareden beş yıl içinde talep edilmesi üzerine ret cevabından itibaren altmış gün içinde açılan ve Dava Daireleri Kurulunca esasa karara bağlanan iş ile, aynı mahiyette ve fakat dairenin menfi iradesini peşinen bildirdiği diğer bir olayda doksan günlük süre başlangıcı olarak bu işlem tarihinin esas alınması suretiyle davanın süre aşımından reddi hakkındaki Beşinci daire kararı arasında aykırılık ve uyuşmazlık bulunmadığından içtihadı birleştirmeye gerek yoktur (Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu Kararı, 18.6.1968, E.1966/52, K.1968/3).

Askeri Yüksek İdare Mahkemesi de, yukarıda değinilen ve içtihatları birleştirme kurumuna ilişkin esaslara yer verdiği 31.10.1997 tarihli İBK kararında, uyuşmazlık bugün dahi sürdüğü halde içtihatları birleştirmeye gerek görmemiştir. Bu kararda, öğrencilik statüsünden çıkarma işlemi iptal edilen, bu yüzden emsallerinden subaylığa nasıp yönünden geride kalan ve bu sebeple nasıp düzeltilmesi talebi ile dava açan iki davacı hakkında AYİM'in Birinci Dairesi ve Daireler Kurulunca verilen farklı mahiyetteki kararlar arasında istikrar oluşmadığı gibi hukuki yarar da bulunmadığı belirtilmiştir. Keza, 28.6.1982 tarih ve 1982/1-15 sayılı İBK kararında da, sıkıyönetim askeri mahkeme, askeri savcılık ve adli müşavirliklerinde görevli bulunan hakim subaylara geçici görev yevmiyelerin tutarının tazminat olarak ödenmesine dair 3 üncü Daire kararı ile yevmiyelerin 6245 sayılı Kanuna göre ve kendi rütbeleri ve maaş dereceleri gözönüne alınarak ödenmesi gerekeceğine dair 1 inci Daire kararları arasındaki aykırılığın; halen bu konuyu inceleyen 1 inci dairenin kararlarının yerleşik içtihat niteliği kazanması, esasen 2562 sayılı Yasanın ihtilaflara yol vermeyecek derecede konuya açıklık getirmiş bulunması sebepleri ile içtihatların birleştirilmesine gerek bulunmamıştır.

Sonuç olarak, Üçüncü Dairenin davanın süre aşımı sebebiyle reddi kararları istisnasız aynı heyette görülüp karar bağlanmakla, 23.09.2010 tarihinden itibaren istikrar bulunduğu ve sürecin bu şekilde devam edeceği anlaşıldığından, hukuki yarar sağlamayacağı halde içtihatların birleştirilmesini gerekli gören sayın çoğunluğa katılmadığımız için karara usûl yönünden karşıyız. 24 Aralık 2010

ÜYE
Celâl İŞIKLAR
Hâkim Albay

ÜYE
Muhittin KARATOPRAK
Hâkim Albay

ÜYE
Metin ULUKANLIGİL
Hâkim Albay

ÜYE
Mehmet AKBULUT
Hâkim Albay

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

USÛL (İÇTİHATLARI BİRLEŞTİRME GEREĞİ) YÖNÜNDEN KARŞI OY GEREKÇESİ

İçtihatları birleştirme kararının konusunun, uzman erbaşların sözleşmelerinin yenilenmeyerek ilişkilerinin kesilmesi üzerine gidecekleri mahale kadar maktu yol harcı/tazminat ödenmesine yönelik davalarda süre aşımı bulunup bulunmadığına ilişkin AYİM 3'üncü Dairesinin farklı yöndeki kararlarının birleştirilmesi talebinden oluştuğu görülmektedir.

1602 Sayılı AYİM Kanununun 29/d maddesi ve AYİM İç Tüzüğü'nün 13/a maddesine göre İçtihatların Birleştirilmesi yoluna başvurulabilmesi için öncelikle, konusu ve hukuki dayanakları aynı olan davalar hakkında verilmiş birden fazla kararın bulunması ve bu kararlar arasında aykırılık ve uyuşmazlığın söz konusu olması gerekmektedir.

İçtihatların Birleştirilmesi yoluna başvurulabilmesi için öncelikle böyle bir kararın gerekli olup olmadığının irdelenmesi, bu irdeleme sonucunda bir karara ulaşılması sonrasında içtihatların hangi kararlar doğrultusunda birleştirileceği yoluna gidilmesi bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır. Nitekim Danıştay İçtihatların birleştirilmesi yönündeki kararlarından önce böyle bir gerekliliğin bulunup bulunmadığını irdelemekte ve daha sonra bir sonuca varmaktadır. Danıştay'ın İçtihatların Birleştirilmesini gerekli görmediği durumları beş grupta toplamak mümkündür. Bunlar, kanunun yürürlükten kaldırılmış veya değiştirilmiş olması; sonradan çıkan kanunun sorunu çözümlenmesi; uygulanacak kanunun Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş olması; görevli daire veya kurulun kararlarının istikrar bulması; idari uygulamanın istikrar bulması şeklinde belirlenebilir (DURAN, Lütfü, "Danıştay'ın İçtihatları Birleştirme Uygulaması", Cem SAR'a Armağan, AÜSBF Dergisi, C.27, Nu:3, Ankara,1972. s.424-435).

AYİM 3'üncü Dairesi tarafından verilen kararların süreklilik gösteren iki zaman dilimine ayrıldığı görülmektedir. Anılan Dairenin 30 Ağustos 2010 tarihinden önce vermiş olduğu tüm kararlarının "davada süre aşımı bulunmadığı ve esastan iptali" yönünde olduğu, bu tarihten sonra verilen tüm kararların ise "Türk Silahlı Kuvvetlerinden ayrılan Uzman Erbaşların ilişkilerinin kesilmesinden sonra altmış gün içinde idareye başvurulmaması veya bu süre içinde başvurulup da idarenin tutumuna (zımnen red veya cevap vermesi) göre süresinde açılmayan davaların süre aşımı nedeniyle reddi" yönünde olduğu, her iki zaman diliminde verilen kararların istikrar bulduğu, karar grupları içinde tek bir kararın bile diğerlerine aykırılık göstermediği anlaşılmaktadır. Bu bağlamda kendi zaman dilimleri içerisinde istikrar gösteren ve sahip olduğu istikrar nedeniyle sadece içtihat değişikliğine gösterge alınabilecek kararların içtihatların birleştirilmesine konu yapılmasına gerek olmadığı açıkça görülmektedir.

Öte yandan içtihatların birleştirilmesi kararının niteliği itibariyle ileriye dönük olarak verilecek tüm yargı kararlarında bağımsız olması gereken yargıçlar üzerinde bir bağlılık oluşturacağı ve bağımsız bir şekilde karar verilmesinin önüne geçileceği göz ardı edilemeyecek bir gerçektir. Bünyesinde böyle sakıncaları barındıran bir müessesenin çok sınırlı bir konuya münhasıran gündeme getirilmiş olması bile söz konusu sakıncaları ortadan kaldırılmasını sağlayamayacaktır. Bu nedenle içtihadı birleştirme yoluna içtihatlar arasında istikrar göstermeyen hallerde ve açık bir uyuşmazlık söz konusu olduğunda başvurulması, bu müessesenin amacına da uygun olacaktır. Bu çerçevede içtihadı birleştirme kararlarının belli bir hukuki faydanın sağlanması amacına da yönelik olması kaçınılmazdır. Böyle bir amacın korunması veya böyle bir amaca hizmet edilmesi, içtihadı birleştirme kararlarının, anılan sakıncalarının en aza indirilmesinin veya sakıncalarının göz ardı edilmesi mümkün olacaktır. Ayrıca işbu içtihadı birleştirme kararında da, yasa koyucu tarafından 30 Haziran 2010 tarih ve 6000 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonucu içtihat birleştirilmesine esas alınan 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1/D maddesinin açıklığa kavuşturulduğu

ve yoruma yer bırakmayacak bu açık düzenleme karşısında içtihadı birleştirme yoluna gidilmesinin hukuki bir fayda getirmeyeceği ve yasa koyucunun iradesiyle sorunun büyük ölçüde çözüme ulaştırılması nedeniyle gerekli olmadığını değerlendirmekteyim.

Yukarıda açıklandığı üzere aralarında aykırılık ve uyuşmazlık bulunduğu belirtilen 3'üncü Daire Kararlarının kendi zaman dilimleri içerisinde ancak bir içtihat değişikliğinin göstergesi olacak şekilde istikrar kazanmış olması, hukuki dayanak olarak alınan 375 Sayılı KHK.'nin 1/D maddesinin 30 Haziran 2010 tarih ve 6000 sayılı Kanunla değiştirilerek yoruma yer bırakmayacak şekilde açık hale getirilmesi hususları göz önüne alındığında içtihatların birleştirilmesi yoluna gidilmesinin gerekli olmadığını ve bu bağlamda söz konusu yasal düzenlemeye ilişkin kararların geleceğe yönelik olarak sınırlandırılmasının hukuka aykırı bir yaklaşımın ürünü olacağını değerlendirdiğimden sayın çoğunluğun bu yöndeki kararına katılmadım. 24 Aralık 2010

ÜYE
Mustafa OKŞAR
Hâkim Albay

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

ESAS YÖNÜNDEN KARŞI OY GEREKÇESİ

İçtihatların birleştirilmesi müessesesinde ele alınan konular ve müesseseler idare yargıcının ileriye dönük olarak benzer konulardaki tüm yargı kararlarında bağlayıcı bir etki yaratmaktadırlar.

Öncelikle, söz konusu içtihadı birleştirme kararında idare hukukunda tartışıla gelen “davada süre aşımı” müessesesinin irdelenmesi, buna bağlı olarak da, “idari işlemin oluşma zamanının belirlenmesi” açısından işlemin ilgisine “bildirimi” konusunun da irdelenmesini gerekli kıldığından, uygulamada, bu kavramlarda benimsenecek temel ilkelerin muhtemel hak kayıplarının önlenmesini sağlayacağından, içtihatların birleştirilmesine gidilmesinin gerekli olduğunu belirtmek isterim.

Bir idari işlemin oluşumunda idarenin, işlemin “yürütülebilirliğini”, “ileri sürülebilirliğini” sağlayabilmek için mutlaka idari işlemi Anayasa'nın 125/3 maddesi gereğince “yazılı bildirimle” ilgisine tebliğ etmesi gerekmektedir. Nitekim 1602 sayılı AYİM Kanununun 40/1 inci maddesi ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanununun 7/2-A bendinde de “yazılı bildirim” zorunluluğu getirmiştir.

Bir idari işlemi, ilgisinin “öğrenmesi” (ittılağı) müessesesi ise, “davanın görülebilirliği açısından” önem taşıdığını kabul etmek gerekir. Yoksa ilgilisi açısından “öğrenme” keyfiyetinin “yazılı bildirim” kanuni zorunluluğu ile eşdeğer veya onun önüne geçerek davanın süre aşımı bakımından göz önüne alınması gereken son tarih olarak görülmesi Anayasanın 36 ncı maddesinde düzenlenen “hak arama hürriyetine” aykırıdır. Öncelikli olarak yazılı bildirim aranması gereklidir. Gerek T.C. Anayasasında ve gerekse 1602 sayılı AYİM Kanunu ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununda yer alan idari işlemlerde dava açma süresinin yazılı bildirim tarihinde başlayacağı kuralı ile 1602 sayılı AYİM Kanununun 36/2-c maddesi ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 3/2-c maddesinde yer alan, yazılı bildirim tarihinin dava dilekçesinde belirtilmesi zorunluluğu birlikte ele alındığında; dava açma süresinin yazılı bildirim tarihinde başlayacağı kuralının kesin olduğu, farklı bir çözümlemeyi kabul etmediği görülmektedir.

Buradan hareketle yazılı bildirim yapılmadığı, idarenin açık iradesinin ortaya konulmadığı durumlarda, kanunda herhangi bir özel hüküm olmadığı hallerde idarenin “menfi işlem”inden de bahsedilemez. Ancak 1602 sayılı AYİM Kanununun 34, 35, 40, 43 üncü

maddelerinde ve 2577 sayılı İYUK. 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde de belirtildiği gibi ilgilinin önce “idareye müracaatı” sonrasında, idarenin suskun kalması halinde bir “menfi işlem”den “zımni red” işleminden söz edilebilir. Bunun dışında kanunun bir borç olarak idareye yüklediği ve bir işlem tesisini zorunlu kıldığı durumlarda dahi, idarenin suskun kalması ve hiçbir işlem yapmamış olması “menfi işlem”e yani “zımni red”de vücut vermez. Zira bu halde, herhangi bir işleme vücut verecek şekilde idarenin “iradesi” oluşmamıştır. “İdarenin iradesi” ilgili kişinin idareye müracaatı üzerine oluşacaktır. İşlem “yazılı bildirim”le vücut bulacak, daha sonra dava süresi başlayacaktır. Veya ilgilinin idareye müracaatına karşın idare, suskun kalarak “menfi işlem” tesis etmiş sayılacak yani talebi zımnen reddedilmiş sayılacak, 60 gün sonrasında da dava açma süresi başlayacaktır. Kısaca menfi işlemde bahsedebilmek için mutlaka ilgilisinin idareye müracaatının bulunması olmazsa olmaz koşuldur. Aksi kabul, Anayasa’nın 36 ncı maddesinde yer alan hak arama hürriyetinin kısıtlanması sonucuna götürür, idarenin kişi hak ve hürriyetlerini kısıtlayıcı etkisini artırır.

Bu bağlamda konumuzu ilgilendirmesi nedeniyle de 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa değinilmesi gerektiği değerlendirilmiştir. 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 01.01.2005 tarihinde yürürlüğe giren 34 üncü maddesinin 3 üncü fıkrası gereği ilgililer, idare tarafından ödenmemiş özlük hakları ile ilgili olarak “5 yıl içerisinde” idareye başvurabileceklerdir. Yapılacak bu müracaat üzerine 60 günlük süre içerisinde idarece herhangi bir cevap verilmemesi halinde “menfi işlem-zımni red işlemi” doğacak veya idarece işleme dair ilgisine ödememe iradesini içeren yazılı bildirim yapılması halinde de bildirim takip eden 60 günlük dava açma süresi içerisinde iptal davası açılabilir.

Yukarıda açıklananlara göre, idare ile sözleşmesi sona eren davacıların haklarından biri olan yol harcırahının idare tarafından, hiç ödenmemesi ya da ödenmesi için kendiliğinden hiçbir işlem tesis edilmemesi veya ödenmeyeceğine dair açık iradenin hiç açıklanmaması veya bu yöndeki menfi iradenin dolaylı olarak da olsa (başka bir işlemle bitişik de olsa), ilgisine yazılı şekilde hiç bildirimde bulunulmaması karşısında, idare hukuku ilkeleri bakımından ortada bir idari işlemin (menfi işlemin) varlığından bahsedilemez.

Sonuç olarak Askeri Yüksek İdare Mahkemesi 3 üncü Dairesinin vermiş olduğu ve davada süre aşımı bulunmadığına dair önceki kararlar doğrultusunda içtihatların birleştirilmesi gerekirken sayın çoğunluğun, aksi yönde kabulde davada süre aşımı bulunduğu şeklindeki içtihatların birleştirilmesi yönündeki kararına katılmadım. 24 Aralık 2010

ÜYE

Ömer Faruk ÖZEROĞLU
Hâkim Albay

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

ESAS YÖNÜNDEN KARŞI OY GEREKÇESİ

AYİM 3’üncü Dairesinin 16.09.2009 tarih 2009/565-733 E.K. sayılı kararı ile 29.08.2008 tarihinde kendi isteği ile sözleşmesini sonlandıran ve terhisinde 375 sayılı KHK uyarınca tazminat ödenmeyen davacının 29.12.2008 tarihinde yapılan müracaata cevap verilmemek suretiyle açılan davada süre aşımı bulunmadığı değerlendirilerek işlemin iptaline karar verilmiş, AYİM 3’üncü Dairesinin 23.09.2010 tarih 2010/1498-1154 E.K. sayılı kararı ile 02.09.2009 tarihinde kendi isteği ile sözleşmesini sonlandıran ve ilişkisi kesildiğinde kendine 375 sayılı KHK uyarınca tazminat ödenmeyen davacının bu konuda 15.04.2010 tarihinde yaptığı müracaata cevap verilmemek sureti ile açılan davanın süre aşımından

reddine karar verilmiş, AYİM Genel Kurulu tarafından AYİM 3'üncü Dairesinin davada süre aşımı bulunduğuna ilişkin 23.09.2010 tarih ve 2010/1498-1154 E.K.sayılı kararı doğrultusunda İçtihatların Birleştirilmesine karar verilmiştir.

İçtihatların Birleştirilmesine ilişkin kararın gerekçesinde özetle; uzman erbaşların 3269 sayılı Kanun kapsamında uzman erbaş olarak istihdam edilmekte iken kendi istekleri doğrultusunda sözleşmelerinin yenilenmeyerek terhis edildiği, uzman erbaş statüsünden çıkarıldığı, terhisli uzman erbaş statüsüne sokuldukları, davacıların talebinin sözleşme fesih işlemine dayandığı, 3269 sayılı Kanunun uzman erbaş statüsünden çıkmaya birçok sonuç bağladığı, bu kanunun 18'inci maddesi uyarınca harcırahın sözleşme fesih kararı alındığı tarihte ve idare tarafından en geç ilişkilerinin kesildiği tarihe kadar ödenmesi gerektiği, Uzman Erbaş Yönergesinde harcırahın ilgilinin ayrılışında verileceğinin belirtildiği, 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesinde öngörülen tazminatın ödenme sebebinin sözleşmenin feshi/yenilenmemesi işlemi olduğu, sözleşme yenilenmediğinde tazminatın ödenme sebebinin ortaya çıktığı, 05.12.1983 tarih 1983/11-17 E.K. sayılı AYİM İçtihadı Birleştirme Kurulu kararında işlemin uygulanması ve bu uygulama işleminin kişinin statüsünde değişiklik yaratması halinde uygulama tarihinin yazılı bildirim olarak kabul edileceği, uzman erbaşların sözleşmenin uzatılmamasına ilişkin şart işlemle kamu görevlisi statüsünden çıkarılıp terhisle ve emekli uzman çavuş statüsüne sokulduğu, bu suretle statü değişikliğine yönelik haklarla talepte bulunabilme yetkisine sahip oldukları, yenilememe/fesih çerçeve işlemiyle birlikte buna ilaveten tesis edilen ek işlemlerle ilgililerin hukuki durumuna ilişkin hak ve yükümlülüklerin düzenlendiği, bu cümleden olarak ilgililere kimlik kartı, silah ruhsatı, sağlık karnesi ilgili muameleler yapıldığı, anılan bu çerçeve işlem ile sağlık yardımı, ikramiye, aylık ve harcıraha ilişkin mali haklara yer verildiği, somut uyuşmazlıktaki gibi idarenin yazılı çerçeve işlemler kapsamında harcıraha ilişkin kısmen eksik bir düzenleme yapması, esasen idari teamülünden ayrılması ve harcırah yönünden ihmali bir tasarrufta bulunması demek olduğu, daha açık bir ifade ile harcırah verilmemesi olgusunun yeni statüye sokulmaktan dolayı tazmine yol açan eylemin değil idarenin bu konudaki idari teamülleri kapsamında hareketsiz kalması şeklinde gerçekleşen olumsuz/ihmali bir kararı olduğu, bu bağlamda harcırah hakkı kazanan ilgililerin eksik işlemin varsa tebliğinden yoksa ilişik kesip fiilen kurumdan ayırdıkları tarihten itibaren idareye başvurma yetkisine sahip oldukları, harcırahın mutlaka yola çıkmadan önce yapılması anlamına geldiği, olumsuz işlemin uygulanması ile bu tarihte işleme muttali olduklarının kabul edilmesi gerektiği, dava açma süresinin davacıların fiilen ayırdıkları tarihten itibaren başlatılması gerektiği, davacıların müstehak olmadıkları gerekçesiyle idarenin maktuen ve peşinen harcırah ödemediklerini bildikleri, doğal olarak tebliğe müsait olmayan ihmali bir idari işleme karşı davacıların yazılı bildirim yapılmadığı gerekçesiyle her zaman ihtiyari başvuruda bulunabileceğini veya iptal davası açılabileceğini ileri sürmenin kamu düzeni ve hukuki güvenlik bakımından savunulamayacağı gerekçesi ile uzman erbaşların 375 sayılı KHK'nin 1/D maddesi kapsamında tazminat (harcırah) ödenmeksizin yenilememe/fesih sebebiyle ilişkisi kesildiği tarihten itibaren 1602 sayılı Kanunun 40'ncü maddesi gereğince altmış gün içerisinde iptal davası açmaları veya bu süre içinde idari müracaatta bulunmaları gerektiği gerekçesiyle süre bulunduğuna ilişkin karar yönünde içtihatların birleştirilmesine karar verilmiştir.

Anayasanın 36'ncı maddesinde herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu, 40'ncü maddesinde Devletin işlemlerinde ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorunda olduğu, 125'inci maddesinde idari işlemlere karşı açılacak davalarda sürenin yazılı bildirim tarihinden başlayacağı hüküm altına alınmıştır. 1602 sayılı Kanunun 40'ncü maddesinde; Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açma süresinin her çeşit işlemlerde yazılı bildirim tarihinden itibaren altmış gün olduğu belirtilmiştir.

7201 sayılı Tebligat Kanununun 1'inci maddesinde kazai merciler genel ve katma bütçeli daireler ile diğer kurumlar tarafından yapılacak bilcümle tebligatın bu kanun hükümleri dairesinde yapılacağı, 8'inci maddesinde tebliğ olunacak her nevi evrakın biri dosyasında konulmak ve diğeri tebliğ edilecek kimselere verilmek üzere lüzumu kadar nüshadan tereküp edeceği, bu nüshalarda iş sahibi veya vekilin imzasının bulunacağı, her nevi evrakın tebliğine ve davetiyelere ait tebliğ mazbatalarının dosyasına konulacağı, 32'nci maddesinde; tebliğ usule aykırı yapılmış olsa bile muhatabı tebliğe muttali olmuş ise muteber sayılacağı, muhatabın beyan ettiği tarihin tebliğ tarihi addolunacağı düzenlenmiştir.

Uzman Erbaşların özlük hakları, statü ve yükümlülükleri 3269 sayılı Kanunda düzenlenmiş, bu kanunun 10'uncu maddesinde; bazı sebeplerle sözleşmesi fesh edilenlere belirli süre ile askeri hastanelerin sağlık hizmetlerinden yararlandırılma hakkı, sağlık nedeni ile sözleşmesi yenilenmeyen ve tedavisi devam edenlere sağlık yardımı, 16'ncı maddesinde terhis olanlara ikramiye verilmesi esasları belirtilmiş, 18'inci maddesinde de kendi kusurları olmaksızın hizmet süreleri bitiminde ayrılanlara harcırah verileceği düzenlenmiştir.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dava konusu uyuşmazlığın meydana geldiği tarihte yürürlükte bulunan 1/D maddesi; "(A) bendi kapsamına giren personel ile 22.01.1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelde yer alan personel ve kamu kurumlarında işçi olarak istihdam edilenlerden; emekliliğini isteyen veya emekliye sevk olunanlara, haklarında toptan ödeme hükümleri uygulananlara, emekli iken yeniden hizmete alındıktan sonra cezaen olmamak üzere görevlerine son verilenlere ve terhis olan yedek subaylara ve bunlardan görevde iken ölenlerin kanuni mirasçılarına damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaksızın beşyüz milyon lira tutarında tazminat ödenir." şeklindedir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden herhangi bir nedenle terhis edilen uzman erbaşa kanunla bir takım hakların verildiği görülmektedir. Bu hakların başlangıç süresinin veya ödenme zamanının da ilgilinin ilişik kesmesinden sonra olduğu anlaşılmaktadır.

İçtihatların birleştirilmesinde; uzman erbaşların sözleşmesinin fesih veya yenilenmemesi sırasında idarenin yol tazminatı konusunda ihmali tasarrufta bulunduğu, eksik düzenleme yaptığı, çerçeve ve ek işlem tesis ettiği, idari teamüller bağlamında hareketsiz kalması şeklinde olumsuz/ihmali bir idari karar aldığı, statü değişikliği nedeniyle uygulamadan dolayı ilgililerin bunu öğrendiği noktasından hareket edilmesi nedeniyle bu kavramlar üzerinde durulması gerekmektedir.

İdari işlem; kamu gücü kullanılarak bir hukuki durum doğurmak, var olan bir hukuki durumu değiştirmek ya da ortadan kaldırmak için yapılan irade açıklamaları olarak tanımlanmaktadır. İdari işlem yöneldiği sonucun niteliğine göre yükümlendirici veya yararlandırıcı olabilir. İlgilinin hukuki durumunda değişiklik yaratır, yapılan açıklama doğrultusunda hukuki sonuç doğurur.

İdarenin bir kısım faaliyetlerde bulunurken somut olayda olduğu gibi ilgililerin üzerinde bulunan malzemelerin alınması, silah ruhsatı, kimlik, sağlık karnesi verilmesi gibi konularda iradesi açığa çıkabilir. İdarenin faaliyeti ile hangi konuda iradesi ortaya çıkmış ise o hususta işlem yaptığı anlaşılabilir. İradesi ortaya çıkmayan (olayımızda yol tazminatı konusunda) hususta idarenin iradesinden söz edilmesi mümkün değildir. Açıklama yok ise iradede de yok demektir. İrade açıklanmayan durumda tasarruf olmayacağı için ihmali tasarruf da eksik düzenlemede bulunmaz. Bir iradenin açıklanmadığı durumun idari işlem olarak değerlendirilmesi idari işlemin kabul gören tariflerine de uymaz. Terhis edilen uzman erbaşa kimlik kartı verilmesi, üzerindeki zimmeli malzemelerin alınması, silah ruhsatı ve sağlık karnesine ilişkin muamele yapılırken eksik bırakılan ve ödenmesi kanunla öngörülen özlük hakları konusunda işlem tesis edildiği anlamına gelmez. Çerçeve işlem, ek işlem gibi bir kapsamı, sınırları belli olmayan kavramlar ile özlük hakları konusunda karar verildiğinin kabulü açıklık ve şeffaflık ilkeleri ile bağdaşmaz.

Sözleşmesi fesh edilen veya sözleşmesi yenilenmeyen uzman erbaşın bu tarihten itibaren statüden çıktığı hususunda kuşku bulunmamaktadır. Sözleşmenin yenilenmemesi veya sözleşmenin fesh edilmesi durumunda fesih işlemi bildirilmese bile ilgilinin duruma herhangi bir şekilde muttali olması halinde muttali olduğu tarihten itibaren bu işlem yönünden (sözleşme feshi için) dava açma süresi başlar. Sözleşmesi fesh edilen veya sözleşmesi yenilenmeyen uzman erbaşın fesih yazısında 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1/D maddesinde yer alan tazminattan faydalanmayacağına ilişkin bir irade açıklaması varsa bu konuda işlem tesis edilmiş sayılır. İdarenin bu konudaki işlemi ilgisine tebliğ edilmiş ise dava açma süresi bu tarihten, tebliğ edilmemiş olup da ittıla mevcut ise ittıla tarihinden başlar. Sözleşme fesih tarihinde bu konuda hiçbir işlem, irade açıklaması mevcut değil ise ya da idare bu konuda sessiz kalmış ise bu durumun her zaman işlem tesis edildiği anlamında yorumlanması Anayasanın hak arama hürriyetine uygun düşmez. İlgilerin haklarını arayabilmesi için idari işlem açık ve anlaşılır olmalıdır.

“... idari dava açma süresine başlangıç olarak yazılı bildirim yetkili makamlarca ve karar ve işlemin açıklanması suretiyle yapılması gereklidir. İdari Yargılama Usulü Kanununun 3’üncü maddesindeki, dava dilekçelerine dava konusu kararın aslının veya onaylı örneğinin ekleneceğine ilişkin hüküm de bu görüşü doğrulamaktadır. Aksine bir görüş ilgililerin dava açma haklarını gereği gibi ya da hiç kullanamamaları sonucunu doğurabilir. Bu durumda, yükümlünün, hak ve menfaatini ilgilendiren bir idari işlem tesis edildiğini, işlemin ayrıntılarıyla açıklandığı yetkili makamlarca yapılacak yazılı bildirim dışında başka yollarla öğrenmiş olması üzerine açtığı davada, usulüne uygun bir tebligat yapılmadıkça dava süresi işlemeye başlamayacağı gibi bittiğinden de söz edilemez.” (Danıştay 10. D. 06.06.2001 gün ve E:2000/4578, K:2000/2108 sayılı kararı.)

“... yönetilenlere menfaatini ihlal eder nitelikteki işlemlerin idare tarafından açık ve anlaşılır bir biçimde duyurularak bir yandan onlara bu işlemlere karşı idari yollara veya dava yoluna başvurmaları konusunda inceleme ve düşünme imkanı sağlamak, öte yandan gereksiz müphem ve mükerrer başvurulara meydan vermemek amacını taşımaktadır.” (Danıştay 5. D. 11.06.2004 gün ve E.2003/5993, K:2004/2832 sayılı kararı DKD Sayı 6 s.141)

“Yazılı bildirim kapsamı hakkında İdari Yargılama Usulü Kanununda her ne kadar bir açıklık bulunmamakta ise de; yazılı bildirim, yetkili makam tarafından ve ilgilinin dava açma hakkını kullanmasına olanak sağlayacak açıklıkta, kesin ve yürütülebilir nitelikte bir işleme ilişkin olması gerekir.” (Nuri ALAN İptal Davalarının Ön ve Esastan Kabul Şartları” DD sayı 50-51 s.34)

Özlük haklarına ilişkin herhangi bir kanun hükmünde bir ödeme yapılması hususunda düzenleme bulunması halinde bunun yerine getirilmesi yükümlülüğü idareye aittir. İdare bu ödemenin yapılıp yapılmaması konusunda bir açıklama yaparsa özlük hakkının ödenip ödenmemesi hususunda işlem yapmış olur. İdare sessiz kalır ise işlem yapmış sayılmaz. Özlük hakları konusunda idarenin sessiz, hareketsiz kaldığı her durum işlem tesis edildiği şeklinde kabul edilir ise bu yaklaşım sadece 375 sayılı KHK de yer alan yol tazminatı için geçerli olmaz, Kanunlarda yer alan bütün özlük hakları için geçerli olduğu anlamına gelir. Uzman çavuşların terhisinde ödenecek ikramiye, sağlık yardımı, askeri hastanelerden yararlanma gibi hakları da bulunmaktadır. Ayrıca 375 sayılı KHK’nin 1/D maddesinde yer alan tazminat sadece uzman çavuşlar için öngörülmemiş aynı maddede başka statüde bulunan personel için de tanınmıştır. İdarenin hareketsiz kalarak olumsuz/ihmali karar almasının kimleri ve hangi durumları kapsayacağı açıklanmamış, bu hususta bir kriter getirilmemiştir. İdarenin bir takım çerçeve, ek işlem yaparken eksik idari düzenleme yaptığında, sessiz kaldığında olumsuz idari kararın bütün hakları ve her statüdeki personeli kapsadığı kabul edilirse önemli hak kayıpları meydana gelecek, yeni tartışmalara, farklı yorumlara sebebiyet verilecektir. Bu yaklaşım sadece 375 sayılı Kanun Hükmünde yer alan tazminat yönünden uzman erbaşların ilişkilerinin kesildiğinde uygulanacak kural olarak kabul edilecek ise uzman

erbaşların mağduriyetine neden olacaktır. Bu durumda İçtihadı Birleştirme Kararını çelişkiden kurtarmayacaktır.

Hangi halde idarenin sessiz kalmasının işlem kabul edileceği 1602 sayılı Kanunun 35'inci maddesinde gösterilmiştir. Bu maddede ilgililerin hakkında idari davaya konu olabilecek bir eylem veya işlemin yapılması için idari makamlara başvurabilecekleri, bu halde yetkili makamların en çok altmış gün içerisinde cevap verecekleri, bu sürede cevap verilmez ise isteğin red edilmiş sayılacağı belirtilmiştir. Paralel düzenleme 2577 sayılı Kanunun 10'uncu maddesinde yer almaktadır. Bir kanun hükmünde bir işlemin yapılması, bir ödemenin yapılması hususunda emredici bir düzenlemenin bulunması ve idarenin hareketsiz kalması durumunda ilgililer ileriye dönük şekilde hukuki sonuçlardan yararlanmak üzere idareye başvurabilir. Başvurunun reddi halinde de dava açılabilir. Bu durum Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 17.04.2008 tarih 2008/2534 E. 2008/1243 K. sayılı kararında "Davaya konu edilecek idari işlemler, ilgilinin idareye başvurusu üzerine tesis edilebileceği gibi idarece kendiliğinden de tesis edilmiş olabilir. Ortada idarece kendiliğinden tesis edilmiş bir işlem yoksa ilgilinin dava açma hakkından ve bu hakkın süresinde kullanılması gereğinden de söz edilemez. Böyle bir durum ilgililerin kanunda aksine bir hüküm olmadıkça 2577 sayılı Kanunun 10. maddesine göre idareye başvurarak işlem tesis ettirmeleri ve bu işleme karşı 2577 sayılı Yasanın 7. ve 10. maddelerinde belirtilen süreler gözetilerek dava açmaları mümkündür." şeklinde izah edilmiştir. (AYİM 3'üncü D. 21.04.2005 tarih 2004/227-674 E.K., Danıştay Dava Daireleri Kurulunun 10.05.1940 tarih E.39/430, K.40/173, Danıştay 5. D. 15.01.1996 tarih 1995/2907, E:1996-76, AYİM 2'nci D. 05.07.2000 tarih 1999/220 E. 2000/484 K, AYİM 2. D. 16.12.1992 tarih 1992/322-857 E.K. sayılı kararı, Danıştay 10'uncu D. 25.06.1997 tarih 1996/1839 E. 1997/2585 K. Danıştay 5'inci D. 15.09.2003 tarih 2003/1007-3368 E.K. sayılı kararları da aynı yöndedir.)

Özlük haklarına ilişkin idari bir işlemin yargı yerinde dava konusu yapılması için bu konuda idare tarafından kendiliğinden veya idareye müracaat üzerine bir işlemin tesis edilmiş olması gerekir. Özlük haklarının talep edilebilmesi için kanunda bir süre öngörülmüş ise, bu talep de belirtilen sürede yapılmalıdır. Bir kimse bir kanun hükmünün kendisine uygulanarak kanundan yararlandırılmasını isteyebilir. İdare de talebi ya kabul eder ya da sebeplerini bildirerek istemi red eder. İşleme karşı dava açıldığı takdirde red sebebinin yerinde olup olmadığı yargı yerince denetlenir. Yazılı bildirim yapılmadığı ve idarenin hareketsiz kaldığı her durumun işlem tesis edildiği şeklinde kabulü hak arama hürriyetini önemli ölçüde engeller. AYİM 3'üncü Dairesinin 12.11.2009 tarih 2009/941-1155 E.K. sayılı kararında idarenin hareketsiz kaldığı durumda ilgilinin müracaatı üzerine tesis edilecek işlemde sonra dava açılacağı aşağıdaki şekilde açıklanmıştır:

"Kanunla ödenmesi öngörülen bir ödemenin kimlerin yararlanma hakkı olup olmadığı hususunda yetkili birimler tarafından bir değerlendirme yapılır. İlgili hakkında idare tarafından kendiliğinden birel işlem tesis edilirse bu işlemde zarar görenler işlemin tebliğinden itibaren dava açabilirler. Kanunda belirtilen özlük hakkından yararlanma hakkı olmadığı değerlendirilenler için müracaat yok ise genelde birel işlem tesis edilmez. İdareye müracaat veya bu hakkın kullanılması için süre açısından kanunda aksine bir düzenleme bulunmadığı takdirde kanunda yer alan düzenlemenin kendisine uygulanarak bu haktan yararlandırılması için her zaman idareye müracaat edilebilir. İlgilinin müracaatı üzerine kanunda yer alan özlük hakkına müracaat edenin müstehak olup olmadığı konusunda birel işlem tesis edilir. Bu işlemde zarar görenler birel işlemin tebliğinden itibaren dava açabilir." Kanunda yer almayan yaklaşımlar ile özlük hakları konusunda esasen müstehak olmadıklarından harcırah ödenmediklerini bildikleri, harcırahın ödenmeyerek hareketsiz kalmanın işlem kabul edilmesi hukuka olan güveni de zedeler.

İçtihadı Birleştirme Kurulu kararında statünün sona erdiği tarihte yol tazminatı yönünden işlem tesis edildiğinin kabulü gerektiğinden hareketle dava açma süresinin bu

tarihten başlaması gerektiği kabul edilmiştir. 375 sayılı KHK de yer alan yol tazminatının ödenmesi için her durumda statünün sona erdiği tarihte işlem tesis edilip edilmeyeceği üzerinde de durulmalıdır. 6000 sayılı kanunla değişik 375 sayılı KHK 1/D maddesinde (A) maddesi kapsamına giren personelden emekliliğini isteyen ve emekliye sevk olunanlara, hakkında toptan ödeme hükümleri uygulananlara kendi kusurları olmaksızın sözleşmesi feshedilen veya hizmet süreleri bitiminde ayrılan sözleşmeli subay, astsubay ve uzman erbaşlar ile terhis edilen yedek subaylara ve bunlardan görevde iken ölenlerin kanuni mirasçılarının tazminat ödenmesi öngörülmüş, aynı KHK nin 6000 sayılı kanunla değişik 1/A maddesinde uzman erbaşlar da sayılmıştır. Tazminatın ödenmesi gereken durumlardan birisi de toptan ödeme halidir. Toptan ödeme 5434 ve 5510 sayılı kanunlarda düzenlenmiş olup, ilgiliye toptan ödeme yapılıp yapılmayacağı hususunda Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı yetkilidir. Bir personel hakkında toptan ödemeye ilişkin hükümlerin uygulanabilmesi için görevden ayrılışına ilişkin belgelerin Sosyal Güvenlik Kurumuna gönderilmesi, bu hususta ilgilinin talebi yanında Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından da karar verilmiş olması gerekmektedir. Bu işlemlerin dava açma süresinin başlatıldığı, uzman erbaşların ilişkisinin kesildiği günde yapılamayacağına kuşku bulunmamaktadır. 3269 sayılı kanunun 10. maddesinde uzman erbaşların hava değişimi ve istirahat süresinin üç ayı geçmeyeceği belirtilmiştir. Üç ay istirahatin dolması halinde hava değişimi devam etse bile statüsü sona erecektir. Bu halde de terhis tarihinde bütün ödemelerin yapılabileceği kuşkuludur. İlgiliye bir özlük haklarının ödenip ödenmeyeceği hususunda idarenin sessiz kaldığı her durumda zaten müstehak olmadıklarından peşin ve maktuen ödenmediği gerekçesiyle işlemin tesis edildiğinin kabulü ile dava açma süresinin başlatılması hukuka uygun düşmez, hak kaybına sebebiyet verir.

İdari işlemlerde yazılılık esastır. Kanun koyucu 1602 sayılı Kanunun 40'ncı maddesi ile dava açma süresinin yazılı bildirim ile başlayacağına ilişkin düzenleme ile yetinmemiş, bu hususa Anayasanın 125'inci maddesinde de yer vererek dava açma süresinin yazılı bildirim ile başlaması gerektiğini Anayasa hükmü haline getirmiştir. İdarenin iradesinin dış dünyaya yansımaları istisnai haller hariç yazılı şekilde olabilir. Anayasa özellikle dava açma süresinin başlaması için bildirim yazılı yapılmasını şart koşturmuştur. Yazılı bildirim istisnası işleme ittilidir. İttılının ne şekilde olacağı da Tebligat Kanununda düzenlenmiştir. Özellikle var olan işleme ittila olabileceği unutulmamalıdır. Çerçeve işlem, eksik işlem, hareketsiz kalarak idari teamüller bağlamında ihmali karar gibi içeriği belirsiz idarenin iradesini açık olarak ortaya koymayan, özlük haklarına ilişkin hareketlere ittila mümkün olmaz.

Yeri gelmişken AYİM Genel Kurulunun 05.12.1983 tarih ve 1983/11-17 E.K. karar sayılı İçtihadı Birleştirme Kurulu kararının nasıl anlaşılması ve uygulanması gerektiğini incelemek gerekir. Silahlı Kuvvetler hesabına fakülte ve yüksek okullarda okuyan askeri öğrencilerin 12 Eylül 1980 öncesinde anarşik olaylar nedeniyle eğitim-öğretime ara verilerek sınavlarının zamanında yapılmaması sonucu geç mezun olmaları dolayısıyla nasıp tarihinin düzeltilmesi için açılan davalarda: AYİM 1'inci Dairesinin kararları arasında süre ve esas yönünden aykırılıkların giderilmesi istemiyle içtihatların birleştirilmesi istenilmiş, AYİM 1'inci Dairesinin 16.03.1982 tarih 1981/168 E, 1982/60 sayılı kararında 1980 yılında mezun olan davacının nasıpla ilgili işleme 08.05.1980 yılında muttali olduğu, bu tarihten itibaren dava açma süresi içerisinde dava açılmayıp 21.05.1981 tarihinde dava açılmış olduğu gerekçesi ile süre aşımından davanın reddine karar verildiği, AYİM 1'inci Dairesinin E:1982/1, K:1982/85 sayılı kararı ile davacının nasıp ile ilgili işlemi 30.08.1978 tarihli nasıp emrinden, maaş bordrosundan, kıdem sıra kitabında öğrenmiş olacağı varsayımından hareketle bu hallerin yazılı bildirim tarihi olarak kabul edilemeyeceği nasıbın düzeltilmesi ile ilgili başvuruya verilen 11.06.1981 tarihinden itibaren sürenin hesaplanması gerektiği belirtilerek süre bulunmadığının kabulüne karar verildiği belirtilmiştir. Gerek Anayasa, gerekse 1602 ve 2577 sayılı kanunlarda yer alan hükümlerde idari işlemlerle ilgili

uyuşmazlıklardan dolayı açılacak davalarda sürenin yazılı bildirim tarihinden itibaren başlayacağını açık ve seçik olarak ortaya konulduğu, menfaatleri ihlal edilen kişilerin hukuka aykırı gördükleri işlemlerin iptalini isteyebileceklerinin Anayasada yer alan hak arama hürriyetinin tanıdığı bir hak olduğu, idari işlemlerle ilgili davalarda dava açma süresinin kamu yararı da dikkate alınarak kısa tutulduğu, kişilerin Anayasal hakkı olan hak arama hürriyeti ile kamu yararı arasındaki dengenin korunmasının önem arz ettiği, bu bakımdan yazılı bildirim esasının kabulünün, zaten kısa olan dava açma sürelerinin kaçırılmasını ve kişilerin hak arama hürriyetinin engellenmesini önlemek, uygulamada objektifliği sağlama amacına yönelik olduğu, oysa öğrenme nazariyesinin kabulü ve dava açma süresinin bu şekilde hesaplanmasının çoğu kez kişilerin hak arama hürriyetinin engellenmesi sonucunu doğuracağını kuşkusuz olduğu gerekçesi ile idarece tebliği zorunlu ve tebliğ edilmeden uygulama imkanı bulunmayan hallerde yazılı bildirim şartı aranması gerektiği, ihtiyari başvurunun yazılı bildirim yapıldığının karinesi olduğu, bu hallerin dışında işlemin uygulanması, bu uygulama ile kişinin statüsünde bir değişiklik olması ve bu değişikliğin kişi tarafından bilinmesi halinde uygulama tarihi olarak kabul edilmesi gerektiği belirtilerek oybirliği ile İçtihatların süre olmadığı yönünde birleştirilmesine karar verilmiştir. Görüldüğü gibi AYİM Genel Kurulunun 05.12.1982 tarih 1983/1-17 E.K. sayılı İçtihadı Birleştirme kararında nasıp tarihini, nasıp ile ilgili işlemi tayin emrinden, maaş bordrosundan, kıdem sıra kitabından öğrenmiş olacağı ve bu tarihten itibaren dava açma zorunluluğu kabul edilmemiştir. Sadece işlemin uygulanması, bu uygulama ile statü değişikliği olmuş ve bu değişikliğin ilgili tarafından öğrenilme halinde uygulama tarihi bildirim olarak kabul edilmiştir. Terhis edilen uzman erbaş için uzman erbaş sözleşmesinin feshi veya yenilenmeme işlemi kendisine bildirilmese bile statüden çıktığı için bu işlemler (sözleşme feshi veya yenilenmemesi) için uygulanma tarihi, bildirim olarak kabul edilebilir. Bu tarih sözleşme feshi veya yenilenmemesi işlemi için dava açma süresinin başlangıcı olarak değerlendirilebilir. Uzman erbaşların terhisinde bu İçtihadı Birleştirme Kararı doğrultusunda idarenin açık iradesini belirtmesi gereken özlük hakları konusunda idarenin sessiz kalarak olumsuz idari işlem tesis ettiğinin ve bu işleme ıttıla olduğunun kabulü süre olmadığına dair içtihadı birleştirme kararının içeriği ile uyumlu olmaz.

Sonuç olarak: 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1/D maddesinde yer alan tazminatın ödenmesi için bir müracaat süresi öngörülmemiştir. Terhis olan uzman erbaşlara bu Kanun Hükmünde Kararnamede yer alan tazminat ödenmemiş ve özlük hakkı konusunda idarenin iradesini (ödenip, ödenmeyeceğini) ortaya koyan bir açıklamasının, yazısının mevcut olmadığı durumda bu konuda işlemin varlığının kabulü mümkün değildir. İdari işlem bulunmadan tebliği de söz konusu olmaz. İdari işlemlerin tebliğinin nasıl yapılacağı ve hangi halde işleme muttali olunacağı Tebligat Kanununda açıklanmıştır. Kanunda yer alan bir ödemenin yapılmamış olmasının idari işlem olarak kabul edilmesi ve doğal olarak tebliğe müsait olmadığı gerekçesi ile ilişik kesildiği tarihten itibaren dava açma süresinin başlatılması hak arama hürriyeti ile bağdaşmadığı gibi Anayasanın 125'inci maddesinde ve 1602 sayılı Kanunun 40'inci maddesinde yer alan dava açma süresinin yazılı bildirim tarihinden itibaren başlayacağına ilişkin amir hükümlerine uygun düşmez.

Yukarıda açıklanan nedenlerle İçtihadların süre olmadığına ilişkin AYİM 3'üncü Dairesinin 16.07.2009 tarih 2009/565-773 E.K. sayılı karar doğrultusunda birleştirilmesi gerektiği görüşü ile aksi yönde oluşan çoğunluğa katılmadık. 24 Aralık 2010

ÜYE

Muhittin KARATOPRAK
Hâkim Albay

ÜYE

Kenan KENAN
Hâkim Albay

ÜYE

Mehmet AKBULUT
Hâkim Albay

Esas No : 2010/1

Karar No : 2010/1

ESAS YÖNÜNDEN KARŞI OY GEREKÇESİ

AYİM 3'üncü Dairesinin içtihadı birleştirme talebine esas alınan kararların hukuki dayanağını 375 KHK.'nin 1/D maddesi oluşturmaktadır. Birleştirilmesi talep edilen içtihatlarla konu işlemlerin tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 375 sayılı KHK.'nin 1/D maddesinde; "(Ek Bend:31/07/2003 – 4969 S.K./2.md.) (A) bendi kapsamına giren personel ile 22/01/1990 tarihli 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelde yer alan personel ve kamu kurumlarında işçi olarak istihdam edilenlerden; emekliliğini isteyen veya emekliye sevk olunanlara, haklarında toptan ödeme hükümleri uygulananlara, emekli iken yeniden hizmete alındıktan sonra cezaen olmamak üzere görevlerine son verilenlere ve terhis olan yedek subaylara ve bunlardan görevde iken ölenlerin kanuni mirasçılarında damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaksızın beşyüz milyon lira tutarında tazminat ödenir." düzenlemesi yer almaktadır.

1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 40'ıncı maddesinde; "Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açma süresi her çeşit işlemlerde yazılı bildirim tarihinden itibaren Kanunlarda ayrı süre gösterilmeyen hallerde altmış gündür" hükmü yer almaktadır.

Aynı kanununun 35'inci maddesinde; "a. İhtiyari müracaat; kesin işlem yapmaya yetkili makamlarca tesis edilen idari işlemlerin geri alınması, kaldırılması, değiştirilmesi veya yeni bir işlem yapılması, üst makamdan yoksa işlemi yapmış olan makamdan idari dava açmak için belli olan süre içinde istenebilir. Bu müracaat işlemeye başlamış olan dava açma süresini durdurur./Altmış gün içinde cevap verilmez ise, istek reddedilmiş sayılır./ İsteğin reddi üzerine dava açma süresi başlar ve müracaat tarihine kadar geçmiş olan süre de hesaba katılır, / b. İdari makamların sukutu: ilgililer, haklarında idari davaya konu olabilecek bir eylem veya işlemin yapılması için idari makamlara başvurabilirler. Bu halde yetkili makamlar en çok altmış gün içinde bir cevap verirler. / Bu süre içinde cevap verilmez ise, istek reddedilmiş sayılır. İlgililer altmış günün bitiminden itibaren idari dava açma süresi içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde dava açabilirler. Dava açılmayan haller ile davanın altmış günlük süre geçtikten sonra açılması sebebiyle dilekçenin reddi halinde altmış günlük sürenin bitmesinden sonra cevap verilirse, bunun tebliğinden itibaren dava açma süresi yeniden işlemeye başlar. / Müracaatçıya kayıt tarihi ve sayısını gösterir imzalı ve mühürlü puluz bir alındı kağıdı verilir." hükmü bulunmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, 375 sayılı KHK. 1/D maddesinin emredici hükmüyle davalı idare maktu miktarda bir tazminatın ödenmesi yükümlülüğü altına girmektedir. Amir düzenleme karşısında davalı idarenin, kendisine herhangi bir başvuru olmadan ilgiliye belirtilen maktu miktarda tazminatı ödemek yükümlülüğü bulunduğu açıktır. Öte yandan 375 sayılı KHK.'de anılan tazminatın ödenmesi hususunda herhangi bir müracaat süresi öngörülmemekle birlikte, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 34'üncü maddesinin 3'üncü fıkrası dikkate alındığında ilgililerin beş yıllık süre içerisinde anılan tazminatın ödenmesi yönünde başvuru yapma yollarının açık olduğu, bu başvurudan sonra davalı idarenin tutumuna göre dava açma süresinin değerlendirilmesinin gerektiğini değerlendirmekteyiz.

Diğer yandan ilgililer hakkında davalı idarenin sadece sözleşme fesih veya sözleşme yenilememeye bağlı olarak ilişik kesme işleminde bulunduğu, tazminat ödenip ödenmemesi konusunda herhangi bir irade açıklamasının söz konusu olmadığı görülmektedir. Tazminat ödenmesine ilişkin davalı idarenin sözlü veya yazılı bir işlemin varlığı söz konusu değildir. İlgilinin kendisi hakkında tesis edilen ilişik kesme işleminden yola çıkarak tazminat ödenip ödenmemesi konusunda bir yorum yapması veya böyle bir beklenti içine girmesi hukuken

kabul edilmesi mümkün olmayan bir değerlendirmedir. Davacı hakkında tesis edilen ilişik kesme işleminin varlığına dayanılarak, bu söz konusu işlemin dışındaki bütün olumsuz işlemlerden davacının haberdar olduğu varsayımına ulaşmak hukuki bir zorlama olarak ortaya çıkmaktadır. Davalı idarenin tesis ettiği bir işleme, tesis etmek zorunda bulunduğu ancak tesis etmediği diğer işlemlerle bütünleştirmek ve bunun sonucu olarak davacının davalı idarenin hareketsiz kalmak suretiyle tesis etmediği işlemlerden de haberdar olduğu yorumuna ulaşmak, hukuk devleti ilkesi ve hak arama özgürlüğü ilkesine aykırılık oluşturan bir yorum olmaktadır.

İdarenin sükûta veya hareketsizliğine Kanunda açıkça bir anlam yüklenmediği, yani hareketsizliğine “red” anlamı yüklenmediği durumlarda, hukuken böyle bir anlam yüklemek mümkün değildir. Kanun koyucunun, idari yargılama usulü Kanunlarında, davalı idarenin sükutuna veya hareketsizliğine anlam yüklediği tek durum, 1602 sayılı AYİM Kanununun 35/b maddesi ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 10’uncu maddesinde belirttiği “zımnî ret” kurumudur. Bu yasal düzenlemeler çerçevesinde idarenin sükutu veya hareketsizliği, ilgilinin idari işlem tesisi yönündeki başvurusuna bağlı kılınmaktadır. Yasa koyucu zımnî ret kurumu ile, idarenin bir talep karşısında hareketsiz kalarak yargısal denetim olanağının ortadan kaldırılmasını önlemeyi amaçlamaktadır. İdareye yapılan başvurunun varlığına ve cevap süresinin geçmesi olgularına bağlı olarak, idarenin hareketsizliğine gerçek bir idari karar anlamı yüklenmiştir. Gerçekte ortada idarenin iradesinden kaynaklanan ve onun ürünü olan ne yazılı ne de sözlü bir idari işlem yoktur. 926 sayılı Personel Kanununda da dava konusu işlemle ilgili idarenin hareketsiz kalmasına “red” yönünde hukuki bir anlam yüklendiğine ilişkin herhangi bir düzenleme söz konusu değildir. Bu yasal düzenlemeler dışında, idarenin hareketsizliğine, idari işlem anlamı yüklenmesi veya hareketsizliğine gerçek bir idari işlemle özdeş kabul edilmesi hukuken mümkün değildir.

Diğer yandan, 1982 Anayasasının 125’inci maddesinde yer alan “idari işlemlere karşı açılacak davalarda süre, yazılı bildirim tarihinden başlar” düzenlemesi ve 40’inci maddesinde yer alan “Devlet işlemlerinde ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır.” düzenlemesi karşısında, davalı idarenin hareketsizliğine anayasal ve yasal düzenlemelere aykırı olarak gerçek idari işlem anlamı yüklemek ve buna bağlı olarak davacının olumsuz işleminden (gerçekte olmayan işleminden) haberdar olduğundan bahisle davada süre aşımı bulunduğu sonucuna varmak hukuk devleti ilkesi ve hak arama özgürlüğü ile açıkça çelişmektedir.

Yukarıdaki açıklamalar ışığında AYİM 3’üncü Dairesinin söz konusu davalarda süre aşımı bulunmadığı yönündeki kararlar doğrultusunda içtihatların birleştirilmesine karar verilmesi kanaatinde olduğumdan aksi yönde oluşan sayın çoğunluk kararına katılmadık. 24 Aralık 2010

ÜYE

Ayhan AKARSU
Hâkim Albay

ÜYE

Mustafa OKŞAR
Hâkim Albay

[R.G. 21 Ocak 2011 – 27822]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/44775

Karar No : 2010/37260

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Diyarbakır 2. İş Mahkemesi

Tarihi : 6/5/2009

Numarası : 2008/456-2009/266

Davacı : Cahit Yüksel Adına Avukat Mustafa Sezgin Tanrıku

Davalı : Tekel Tütün Mam. Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğü
Adına Avukat Muazzez Pekdemir

Davacı Cahit Yüksel ile davalı Tekel Tütün Mam. Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğü arasındaki davada Diyarbakır 2. İş Mahkemesince verilen ve kesinlik sınırı nedeniyle davanın esası incelenmeksizin kesinleşen 6/7/2009 gün ve 2008/456 E, 2009/266 sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 14/10/2010 gün ve 2010/230357 sayılı tebliğnamesi ile istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm belgeler okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı; vekili tarafından Tekel Tütün Mamulleri Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğüne karşı açılan davada, davalıya ait Diyarbakır içki Fabrikasında işçi olarak çalışan davacıya 250-TL promosyon parası ödendiğini, 26588 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2007/21 sayılı Başbakanlık Genelgesinin 4. maddesinde, banka tarafından verilecek promosyon miktarının tamamının personele dağıtılmasının benimsendiğini belirterek, eksik ödenen promosyon parası nedeniyle fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 250-TL alacağın yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesinin istenmiştir.

Davalı taraf davanın reddini talep etmiş, mahkemece davanın kısmen kabul kısmen reddine karar verilerek, davacı yararına 153,01-TL, davalı yararına 96,99-TL avukatlık vekâlet ücretine hükmedilmiştir.

Vekalet ücreti Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu’nun 423 üncü maddesinin 6.bendinde açıkça belirtildiği gibi bir yargılama gideridir. Bu nedenle 29/5/1957 gün 4/6 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında yazılı olduğu şekilde yargılama giderlerinden olan avukatlık parası, diğer yargılama giderlerinde olduğu gibi mahkemece kendiliğinden hükme bağlanır.

Davada haklı çıkan taraf kendini vekil ile temsil ettirmiş ise kural olarak vekalet ücreti diğer yargılama giderleri gibi haksız çıkan taraftan alınarak haklı çıkan tarafa verilir (HUMK.m.416, m.417). Burada önemli olan tarafın haklı çıkıp çıkmamasıdır.

19 Aralık 2008 tarih ve 27085 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 12. maddesinde yer alan;

“(1) Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, (yedinci maddenin ikinci fıkrası, dokuzuncu maddenin birinci fıkrasının son cümlesi ile onuncu maddenin son fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla,) tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir. Belirlenen bu ücret Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre tespit edilen ücretten az olamaz.” hükmü gereğince mahkemece taraflara hükmedilen avukatlık ücretinin maktu ücreti vekâletten az olamayacağı gözetilmeksizin daha az ücreti vekâlet takdiri usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu nedenle Yargıtay C.Başsavcılığının kanun yararına bozma istemine atfen düzenlediği tebliğname yerinde görülmekle Diyarbakır 2. İş Mahkemesinin 6/5/2009 tarih ve 2008/456-Esas, 2009/266-Karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere HUMK’nun 427/6 maddesi uyarınca kanun yararına BOZULMASINA, Kararın onaylı bir örneğinin Adalet Bakanlığınca Resmî Gazete’de yayınlanmak üzere dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine 10/12/2010 gününde oybirliği ile karar verildi.

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/17092

Karar No : 2010/19765

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın:

Mahkemesi : Malatya 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

Tarihi : 26/3/2008

Numarası : Esas No: 2008/100 Karar No: 2008/149

Davacılar : Abdurrahim Ataş ve Mevlüde Ataş

Davalı : Nüfus Müdürlüğü

Dava Türü : Tespit

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacılar Abdurrahman Ataş ve Mevlüde Ataş tarafından açılan davada, 20/11/1989 doğumlu müşterek çocukları Nazan Ataş ve Mürsel Ataş'ın doğduktan bir ay sonra öldükleri halde nüfus kayıtlarında sağ gözüktüklerini belirterek öldüklerinin tespitine karar verilmesini talep ettikleri, mahkemece adları geçenlerin öldüklerinin tespitine karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Kişilerin nüfus kütüğündeki sağ kaydı ölü olarak düzeltildiğinde, uygulamada çıkabilecek mirasa ilişkin ve diğer hukuki olumsuzlukların önlenmesi bakımından ölüm tarihinin de açıkça tespit edilmesi gerekirken, anılan kararda yalnız ilgililerin ölü olduğunun tespitine karar verilmesi doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 29.11.2010

[R.G. 29 Ocak 2011 – 27830]

 [İçindekilere dön](#)

Danıştay Kararı

Danıştay Dördüncü Dairesinden:

Esas No: 2009/1524

Karar No : 2010/5772

Kanun Yararına Temyiz Eden : Danıştay Başsavcılığı/ANKARA

Davacı : Kazım Kılıçaslan

Ankara Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü Ankara Naklihaneye ve Bedelsiz İthalat Gümrük Müdürlüğü Behiçbey/ANKARA

Karşı Taraf : Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü/KIRIKKALE

İstemin Özeti : 2002/9-2003/9 uncu dönemleri arasında fazla çalışma ücreti adı altında yapılan ek ödemelerden kesilen gelir vergisinin iadesi istemiyle davacı tarafından

yapılan başvuru üzerine iade edilen gelir vergisinin yersiz geri ödendiği ileri sürülerek yasal faiziyle birlikte davacıdan istenilmesine ilişkin Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğünün 5/12/2007 günlü ve 4996 sayılı işleminin iptali istemiyle dava açılmıştır. Kırıkkale Vergi Mahkemesinin 26/5/2008 günlü ve E:2008/59, K:2008/350 sayılı kararıyla; 4458 sayılı Kanunun 222 nci maddesinin 2 nci fıkrasında fazla çalışma ücretlerinden gelir vergisi kesintisi yapılmayacağına ilişkin bir düzenleme bulunmadığı, yapılan ek ödemelerden kesilen gelir vergisi tutarının davacıya iade edilemeyeceği, yasaya aykırı olarak davacıya ödenen tutarın İdarece kanuni süre içerisinde geri istenilebileceği bu nedenle yersiz olarak iade edilen gelir vergisi tutarının yasal faiziyle birlikte davacıdan tahsiline ilişkin olarak tesis edilen işlemlerde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir. Davacının itirazı Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesinin 14/7/2008 günlü ve E:2007/127, K:2008/151 sayılı kararıyla, karar düzeltme istemi ise Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesinin 4/11/2008 günlü ve E:2008/227, K:2008/257 sayılı kararıyla reddedilmiştir. Bu kararların niteliği itibarıyla yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiği ileri sürülerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51 inci maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Tetkik Hakimi Faruk Aslan'ın Düşüncesi: Kanun yararına bozma dilekçesinde ileri sürülen iddialar usule ve hukuka uygun olarak verilen Vergi Mahkemesi ve Bölge İdare mahkemesi kararlarının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından kanun yararına bozma isteminin reddedilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Başsavcısı Yılmaz Çimen'in Düşüncesi: Kazım Kılıçaslan tarafından, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 220, 221 ve 222/3 üncü maddeleri uyarınca fazla çalışma ücreti adı altında Eylül-2002 ilâ Eylül-2003 dönemlerinde yapılan ödemeler üzerinden kesilen gelir vergisinin, anılan Kanunda ödemelerde damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve vergi kesintisi yapılamayacağı yolundaki hükme rağmen fazla kesilen gelir vergisinin iadesi gerektiği yolunda yapılan başvuru üzerine iade edilip banka hesabına ödenen 1.646,31 YTL'nin yersiz ödendiği belirtilerek yasal faizi ile birlikte geri istenilmesine ilişkin Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğünün 5/12/2007 gün ve B.07.4 DEF.071.05/4996 sayılı işleminin iptali istemiyle açılan davanın; yersiz olarak iade edilen gelir vergisi kesintisi tutarının yasal faizi ile birlikte davacıdan tahsiline yönelik olarak tesis edilen dava konusu işlemlerde yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddine ilişkin Kırıkkale Vergi Mahkemesinin 26/5/2008 günlü, E.No: 2008-59, K.No:2008-350 sayılı kararının bozulması istemiyle yapılan itiraz başvurusunu aynı gerekçe ile reddeden Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesinin 14/7/2008 günlü, E.No:2008-127, K.No:2008-151 sayılı kararının düzeltilmesi isteminin reddine ilişkin Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesinin 4/11/2008 günlü, E.No:2008-227; K.No:2008-257 sayılı kararının, hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek kanun yararına bozulması istemi üzerine konu incelendi.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde, idari işlemler hakkında, yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından iptal davası açılabilirliği belirtilmiştir.

İdarenin görevlerini yerine getirirken tek yanlı olarak yaptığı irade açıklaması ile hukuksal sonuç yaratan, hukuk düzeninde değişiklik yapan işlemleri yetki, şekil, sebep, konu ve amaç yönlerinden hukuka uygun olmak zorundadır. Bu öğelerden herhangi birinde hukuka aykırılık bulunduğu idari yargı yerlerince saptanması halinde, bunun bir iptal nedeni olarak değerlendirilmesi gerektiği bilinen bir husustur.

Vergi idarelerinin, idari işlemleriyle ilgili olarak tesis ettikleri uygulanabilir nitelikte, yükümlünün hukukunu doğrudan etkileyen ve onların hak ve yükümlülüklerinde değişiklik ve yenilik yaratan irade açıklamalarının idari davaya konu teşkil edeceği kuşkusuzdur.

Öte yandan, 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Kuruluş Kanununun 3'üncü maddesinde Başkanlığın merkez ve taşra teşkilatından meydana geldiği, 23'üncü maddesinde Başkanlığın taşra teşkilatının doğrudan merkeze bağlı vergi dairesi başkanlıkları ile vergi dairesi başkanlığı kurulmayan yerlerde bu Kanunun 24 ve 25'inci maddelerindeki görev ve yetkileri haiz vergi dairesi müdürlüklerinden oluştuğu, 24'üncü maddesinde Vergi Dairesi Başkanlığının yetki alanı içindeki mükellefi tespit etmek, vergi ve benzeri mali yükümlülüklerle ilişkin tarh, tahakkuk, tahsil, terkin, tecil, iade, ödeme, muhasebe ve benzeri işlemleri yapmakla görevli olduğu hükme bağlanmış, 13/6/2005 gün ve 2005/9064 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Kırıkkale İli'nin dahil olmadığı karara ekli listede belirtilen illerde vergi dairesi başkanlığı kurulması kararlaştırılmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4'üncü maddesinde vergi dairesinin mükellefi tespit eden, vergiyi tarh eden, tahakkuk ettiren ve tahsil eden daire olduğu belirtilmiş, aynı Kanunun 120'nci maddesinin birinci fıkrasında vergi hatalarının düzeltilmesine, ilgili vergi dairesi müdürünün karar vereceği öngörülmüştür. 5345 sayılı Kanunun 24'üncü maddesine dayanılarak düzenlenen ve 7/9/2005 gün ve 25929 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Vergi Dairesi Başkanlıklarının Kuruluş ve Görev Yönetmeliğinin 4'üncü maddesinin son fıkrasında, Vergi Dairesi Başkanlığının 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre "Vergi Dairesi", 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre de "Tahsil Dairesi" olduğu belirlenmiştir.

Sözü edilen kanun ve yönetmelik hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden mükellefi tespit etmeye, vergi ve benzeri mali yükümlülüklerle ilişkin tarh, tahakkuk, tahsil işlemlerini yapmaya yetkili olarak kurulan Vergi Dairesi Başkanlıklarının aynı zamanda vergi hatalarını düzeltmeye de yetkili olduğu, Vergi Dairesi Başkanlıkları kurulmayan illerde ise sözü edilen yetkilerin doğrudan Vergi Dairesi Müdürlüklerine ait olduğu sonucuna varılmaktadır.

Nitekim, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 120'nci maddesine 5615 sayılı Kanunun 20'nci maddesiyle eklenerek 4/4/2007 günü yürürlüğe giren dördüncü fıkrasında, bu Kanunun 4'üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında düzeltme yetkisinin vergi dairesi başkanına ait olduğu, başkanın bu yetkisini ilgili grup müdürlüklerine veya müdürlere devredebileceği öngörülmüştür.

Bu hükümlere göre, vergi mükellefini tespiti, tarh, tahakkuk, tahsile, iade ve vergi hatalarını düzeltme, leh ve aleyhe açılan vergi davalarında hazineyi temsile, dilek ve savunmada bulunma hakkı ve temsil yetkisi vergi dairesi müdürlüğüne tanınmış olduğundan, fazla çalışma ücretinden kesilen gelir vergisinin düzeltilmesi, fazladan yapılmış tevkifatın ret ve iadesi ile geri istenilmesi konularında işlem kurmaya Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğüne değil vergi dairesi müdürlüğünün yetkili olduğu ortadadır.

Dolayısıyla, Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğüne fazladan kesildiği öne sürülen verginin önce düzeltilerek iade edilmesi, daha sonra yersiz iade edildiği görüşüyle bu verginin tahsilinin sağlanması konularında işlem kurmaya yetkili olmadığı açık olup, bu konudaki başvurunun vergi dairesi müdürlüğüne yöneltilmesi ve vergi dairesi müdürlüğünce 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 116-126'ncı maddelerine göre tesis edilecek işlemin ya da verilecek olumsuz yanıtın dava konusu yapılması gerekmektedir.

Bu durumda, fazla çalışma ücretinden kesilen gelir vergisinin önce davacıya ret ve iadesi, daha sonra da geri istenilmesi konularında işlem kurmaya yetkili olmayan Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğüne dava konusu edilen yazısının; yetkili mercii tarafından tesis edilmediği gerekçesiyle yetki unsuru yönünden iptali gerekirken, yazılı gerekçeyle davanın reddi yolunda verilen Vergi Mahkemesi kararında, bu karara yapılan itirazı reddederek kararı onayan ve karar düzeltme istemini reddeden Bölge İdare Mahkemesi kararlarında hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Kırıkkale Vergi Mahkemesince verilen davanın reddine dair 26/5/2008 günlü, E.No:2008-59; K.No:2008-350 sayılı kararının ve yapılan itirazın reddine

ilişkin Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesinin 14/7/2008 günlü, E.No:2008-127; K.No:2008-151 sayılı kararı ile karar düzeltme isteminin reddine ilişkin 4/11/2008 günlü ve E.No:2008-227, K.No:2008-257 sayılı kararın niteliği itibariyle yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi nedeniyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51'inci maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü tarafından tesis edilen işlemin iptali istemiyle açılan davayı reddeden Vergi Mahkemesi kararına karşı yapılan itiraz ve karar düzeltme isteminin reddine ilişkin Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi kararı; dava konusu işlemin yetki yönünden hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek Danıştay Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51 inci maddesinde, Bölge İdare Mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve Danıştay'ca ilk derece mahkemesi olarak verilip temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği kurala bağlanmıştır.

Danıştay Başsavcılığınca dava konusu işlemin yetkili olmayan merci tarafından tesis edildiği, dolayısıyla işlemin yetki yönünden yürürlükteki hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek kanun yararına temyiz isteminde bulunulduğundan yukarıda belirtilen Yasa hükmü uyarınca temyiz istemi yetki yönünden sınırlı olarak incelendi:

Dosyanın incelenmesinden, fazla çalışma ücretlerinden kesilen gelir vergisinin iadesi istemiyle yapılan başvurunun Defterdarlık tarafından kabul edilerek yapılan kesintilerin davacıya ödendiği, sonrasında ödemenin haksız yere yapıldığı belirtilerek yine Defterdarlık tarafından tesis edilen dava konusu işlem ile geri istenildiği, dolayısıyla kesintilerin iadesi konusunda yetkili olan Defterdarlık geri isteme konusunda da yetkili olduğundan dava konusu işlemde yetki yönünden hukuka aykırılık görülmemiştir.

Bu durumda yürürlükteki hukuka aykırı bir sonuç ifade etmeyen Kırıkkale Vergi Mahkemesi kararının ve bu karara yapılan itiraz ve karar düzeltme istemlerini reddeden Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi kararlarının kanun yararına bozulması hukuken olanaklı değildir.

Açıklanan nedenlerle, kanun yararına bozma isteminin reddine 29/11/2010 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY(X)

Danıştay Başsavcılığı tarafından Kırıkkale Valiliği Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğünce tesis edilen dava konusu işlemin yetkili mercii olan Vergi Dairesi Müdürlüğünce tesis edilmediği, işlemin yetki unsuru yönünden iptali gerektiği, bu nedenle davanın reddine dair Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi kararının 2577 sayılı Kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Dava konusu işlemde yetki unsuru yönünden hukuka aykırılık görülmemekle birlikte 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun Yararına Bozma" başlıklı 51 inci maddesinde kanun yararına bozma istemini inceleyen Danıştay Dava Dairelerinin uyuşmazlığı Danıştay Başsavcılığının hukuka aykırılık iddiası ile sınırlı olarak incelemesi gerektiğine ilişkin bir zorunluluk bulunmamakta olup, yürürlükteki hukuka aykırı durumun tespiti halinde de Dava Dairesince bozma kararı verilebileceğinden uyuşmazlığın esasının incelenmesi gerektiği görüşüyle karara karşıyız.

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

FENER RUM PATRİKLİĞİ/Türkiye*

Başvuru No: 14340/05
Strazburg
8 Temmuz 2008

ESKİ İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (14340/05) no'lu davanın nedeni Fener Rum Patrikliği'nin (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) 19 Nisan 2005 tarihinde Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Fener Rum Patrikliği Ortodoks dünyasının en öndegelen ve inisiyatif ve eşgüdüm rolünü haiz İstanbul'da kain Ortodoks kilisesidir. Fener Rum Patrikliği halihazırda, Türkiye'deki Ortodoks azınlığı bir araya getirmekte ve temsil etmektedir. Fener Rum Patrikliği "Ekümenik" Patrik 1. Bartolemeos tarafından temsil edilmektedir.

Başvuran 6 Ocak 1902 tarihli satış sözleşmesi gereğince 246.650 Sterlin karşılığında bir taşınmaz satın almıştır. Bu taşınmaz 23.255 m² yüzölçümünde bir arsa olup Büyükkada'daki en yüksek tepenin zirvesinde bulunmaktaydı. Bu arsa üzerinde, başlangıçta otel olarak hizmet vermesi için tasarlanmış beş katlı bir ana bina ile iki katlı müstemilat bulunmaktaydı. Söz konusu tarihte taşınmazların durumunu düzenleyen Osmanlı Kanunu'na göre söz konusu taşınmazın başvurana devrine çıkarılan bir padişah fermanıyla (vakıf senedi) resmiyet kazanmış ve tahrir defterine kaydedilmiştir.

1903 yılında, bu mülkün kullanım hakkı Ortodoks azınlığının bir vakfı olan "Büyükkada Rum Erkek Yetimhanesi Vakfı"na (Yetimhane Vakfı) verilmiştir. Ayrıca tapu sicilinde bu taşınmazdan 'Ahşap Rum yetimhanesi' olarak bahsedilmektedir. Başlangıçta İstanbul Yedikule'de bulunan bir binada hizmet veren yetimhane, binanın yıkılmasına yol açan bir depremin ardından faaliyetlerini durdurmak zorunda kalmıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

13 Haziran 1935 tarihinde vakıflar kanununun (2762 sayılı Kanun) yürürlüğe girmesiyle birlikte Yetimhane Vakfı'nın tüzel kişiliği resmen tanınmıştır. Yetimhane Vakfı sözkonusu taşınmazı bu kanunun geçici 1. maddesi gereğince 1936 yılında verdiği beyannamede belirtmiştir. Bu beyanname uyarınca Vakıf 'Rum erkek yetimhanesini' idare etmekteydi.

1964 yılında başta yangın riski olmak üzere güvenlik nedeniyle, Türk makamları Yetimhane'ye binaların tahliye edilmesi talimatı vermiştir. Başvuran, sözkonusu taşınmaz malın sahipliğini ve idaresini aynı yıl geri aldığını iddia etmektedir.

Başvuran, binaların bakım ve onarımı için mali destek bulmak amacıyla 1995 yılında özel bir Türk şirketiyle (*Büyükada Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi*) anlaşma yapmıştır. Bu anlaşmada adıgeçen şirketin 49 yıllığına binaların işletmeciliğini yapması öngörülmüştü. Ancak idari makamların itirazı nedeniyle bu anlaşma hiçbir zaman yürürlüğe girememiştir.

A. Yetimhane Vakfı'na ilişkin idari ve adli süreç

Vakıflar Genel Müdürlüğü 22 Ocak 1997 tarihinde 2762 sayılı Kanun'un 1. maddesine atfen aldığı bir kararla o tarihe kadar *mülhak* vakıflar kategorisine giren Yetimhane Vakfını *mazbut* vakıf olarak nitelendirmiştir. Aynı kararla, hayri bir hizmeti kalmadığı gerekçesiyle Yetimhane Vakfı'nın yönetim kurulu azledilmiş ve vakfın idaresi Ankara'daki Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne geçmiştir.

Yetimhane Vakfı sözkonusu kararın iptali istemiyle 4 Nisan 1997 tarihinde İstanbul İdare Mahkemesi'ne başvurmuştur.

12 Mart 1998 tarihli bir kararla Mahkeme, sözkonusu talebi reddetmiştir. 19 Şubat 2001 tarihinde, Danıştay, bu kararı bozmuştur.

3 Nisan 2002 tarihli bir kararla Mahkeme, Yetimhane'nin talebini reddetmiştir. Danıştay, 19 Kasım 2003 tarihinde kararı onamıştır. Dosyadan Yetimhane Vakfı tarafından yapılan karar düzeltme başvurusunun halen derdest olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

B. Başvuran hakkındaki hukuki süreç

16 Mart 1999 tarihinde, Yetimhane Vakfı adına hareket eden Vakıflar Genel Müdürlüğü, Adalar Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvuranın tapusunun iptal edilmesi ve Yetimhane Vakfı adına tescil edilmesi amacıyla başvuruda bulunmuştur.

18 Aralık 2002 tarihli bir kararla, Asliye Hukuk Mahkemesi, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün talebini kabul etmiş ve ihtilaf konusu taşınmazın, 1997 yılından beri Genel Müdürlüğün yönetiminde bulunan Yetimhane Vakfı adına kaydedilmesine karar vermiştir. Bu bağlamda Mahkeme, Yetimhane Vakfı'nın "mazbut" vakıf olarak sayıldığını hatırlatarak sözkonusu taşınmazın adı geçen kurum tarafından 1936 beyannamesinde beyan edildiğini tespit etmiştir. Ayrıca, Mahkeme, Patrikhanenin, uluslararası çapta önemi haiz tarihi binanın bakımı için hiçbir çalışma yapmadığını da göz önüne almıştır.

30 Eylül 2003 tarihinde, Yargıtay, usul hatasından dolayı sözkonusu kararı bozmuştur.

18 Aralık 2002 tarihli kararında ifade edilen gerekçeleri geliştirerek Asliye Hukuk Mahkemesi, 25 Şubat 2004 tarihinde, bir kez daha başvuranın tapusunun iptaline ve taşınmazın Yetimhane Vakfı adına tescil edilmesine karar vermiştir.

Başvuran, karara itiraz etmek için Yargıtay'a temyiz başvurusunda bulunmuş ve duruşma yapılmasını talep etmiştir.

21 Ekim 2004 tarihinde, Yargıtay itiraz edilen kararı onamış ve ilgili yargılama masraflarının karşılanmadığı gerekçesiyle duruşma talebini reddetmiştir. Yargıtay, Yetimhane Vakfı'nın 1936 beyannamesini beyan etmesinden beri ihtilafli taşınmazın Yetimhane Vakfı'nın mameleki olduğu ve artık başvurana ait olmadığı kanaatine varmıştır.

7 Şubat 2005 tarihli bir karar ile Yargıtay karar düzeltme talebini reddetmiştir.

C. Başvuran tarafından sunulan belgeler

Başvuran, vergi dairesi tarafından kabul edilen iki kararı AİHM'nin dikkatine sunmaktadır. 18 Temmuz 1944 tarihli ilk kararında, vergi dairesi, sözkonusu 135 daireli binanın Yetimhane Vakfı tarafından kullanılmamasından dolayı, ihtilafli taşınmazın sahibi ve vergi mükellefi olarak başvuranın vergi ödemesi gerektiğine karar vermiştir. Ancak, vergi kararları hakkında yapılan itirazları incelemekle yükümlü daire tarafından 18 Haziran 1945 tarihinde alınan karardan da anlaşılacağı üzere, sözkonusu daire, Yetimhane olarak kullanılmayan yerlerin gelir elde etmek amacıyla da kullanılmaması nedeniyle başvuranın vergi ödeme yükümlülüğünün bulunmadığına kanaat getirmiştir.

Ayrıca, 1 Aralık 1959 tarihli bir yazı ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi İmar Müdürlüğü, başvuranın Patrikhanenin tahtı tasarrufunda bulunan Yetimhane binasının restorasyon çalışmalarını başlatabileceğini ifade etmiştir. İkinci binanın yapımına ilişkin olarak yapılan talep ile ilgili olarak ise Belediye, başvuranın İçişleri Bakanlığı'na müracaat etmesi gerektiğini belirtmiştir.

Belediye, 5 Kasım 1962 tarihli bir karar ile sözü edilen yazının içeriğini teyit etmiştir. Ayrıca 9 Şubat 2004 tarihli bir yazı ile de Adalar Belediyesi, yangın tehlikesine karşı alınan tedbirler konusunda başvuranı bilgilendirmiştir.

Son olarak 4 Kasım 2004 tarihinde de İstanbul Büyükşehir Belediyesi, yangın tehlikesine karşı alınan tedbirler konusunda başvuranı bir kez daha bilgilendirmiştir.

HUKUK

1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesine atıfta bulunan başvuran, ulusal makamların mülkünün Yetimhane Vakfı adına tescil ettirilmesi talimatı vermek suretiyle mülkiyet haklarını ihlal ettiklerini iddia etmektedir.

A. Tarafların savları

1. Başvuran

Başvuran, kendisine ait mülkü Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından idare edilen Yetimhane Vakfı adına tescil ettirmek suretiyle ulusal mahkemelerin mülkiyet hakkını ihlal ettiklerini

ileri sürmektedir. Başvurana göre, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi anlamında bu mülkiyet hakkından yoksun bırakma işlemi kamu yararı amacı taşımayıp yasadışı koşullarda meydana gelmiştir. Bu işlem ayrıca uluslararası hukukun genel ilkelerine de aykırıdır.

Başvuran, ihtilaf konusu taşınmaz malı yasaya uygun surette aldığını, ayrıca Osmanlı döneminde tahrir defterlerine uygun surette kaydettirdiğini de beyan etmektedir. Başvuran bu taşınmazı aynı şekilde 1929 yılında Cumhuriyet dönemindeki tapu siciline de kaydettirdiğini belirtmektedir. Başvuran o tarihten bu yana, yangına karşı korunması da dahil olmak üzere bakımı ve resmi işlemler yapılması noktasında mülkiyet haklarını tam manasıyla kullandığını ifade etmektedir. 10 Haziran 1953 tarihli bir Yargıtay kararına atıfta bulunan başvuran, mülk edinimlerini onayan Padişah fermanlarının Türkiye'deki mevcut kamu düzeninde halen yürürlükte olduğunu iddia etmektedir.

Başvuran ayrıca, yetkili makamların 1940'tan bu yana kendisine gönderdikleri mektupların da sözkonusu taşınmazın yegâne maliki olduğu hususunu itiraza mahal bırakmayacak şekilde teyid ettiğine dikkat çekmektedir.

Başvuran ayrıca, Hükümetin sözkonusu taşınmazın Yetimhane Vakfı namına satın alındığı yönündeki argümanına karşı çıkmaktadır. Başvurana göre bu taşınmazın kullanım hakkı 1903 yılında Yetimhane Vakfı'na devredilmiş ve Yetimhane Vakfı de bu taşınmaz üzerinde hiçbir zaman bir mülkiyet iddiasında bulunmamıştır. Ayrıca, 1964 yılından itibaren Yetimhane Vakfı faaliyetlerini başka yerlerde sürdürmüştür.

Başvuran ayrıca, Türkiye'deki gayrimüslimlerin taşınmaz mallarının korunmasının Lozan Anlaşması'nın 44. maddesinin 2. paragrafından ve AİHS'den kaynaklanan uluslararası sözleşme hukukunun bir yükümlülüğü olmasına karşın yetkili makamların mülkiyet hakkından yoksun bırakma işlemini herhangi bir kamu yararı amacına dayandırmadıklarını ileri sürmektedir. Başvuran bu nedenle sözkonusu yoksun bırakma işleminin keyfi olduğunu ve dini bir topluluğun haklarını kısıtlamaktan başka bir amaç taşımadığını iddia etmektedir.

Başvuran ayrıca, Hükümetin, ihtilaf konusu mülkün 1936 yılında Yetimhane Vakfı tarafından kendi mal varlığına dahil olduğunun 'beyan edildiği' ve beyannamenin açıkça mülkün Yetimhane Vakfı'na devredildiğini teyid ettiği yönündeki savına itiraz etmektedir. Esasen bu beyannamede sözkonusu taşınmaz maldan açıkça söz edilmemiş olup sözkonusu beyanname asla bir senet yahut Yetimhane Vakfı'nın ihtilaf konusu mülkün tescili yönündeki bir talebi olarak değerlendirilemez. Bu tür beyannameler ilgili vakıfların mali durumlarına dair hesap vermeleri amacına matuf olarak verilmektedir. Bu itibarla, sözkonusu vakıfların bu beyannameyi vermelerini şart koşan 2762 sayılı kanun 'erişilebilir', 'açık' ve 'öngörülebilir' bir kanun değildi.

Başvurana göre, bu müdahale hiçbir kamu yararı amacı taşımamaktadır. Gayrimüslim vakıfların mülkiyet hakkına ilişkin davalarda Türk mahkemeleri ulusal güvenlik gerekçelerini öne sürmüşlerdir. Ancak bu gerekçe, makul bir temelden yoksun olduğu cihetle mevcut davada kabuledilemez bir gerekçedir.

Başvuran mağduru olduğu mülkiyetten yoksun bırakma işleminin, herhangi bir tazminat ödenmeden ve haklı bir gerekçeye dayandırılmadan gerçekleştirildiği cihetle açıkça orantısız olduğunu değerlendirmektedir.

2. Hükümet

İhtilaf konusu taşınmaz malın başvurana değil Yetimhane Vakfı'na ait olduğunu değerlendiren Hükümet bu nedenle sözkonusu taşınmazın 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesiyle güvence altına alınan 'mülk' kavramı kapsamında değerlendirilemeyeceği kanaatindedir. Hükümete göre bu hüküm yalnızca mevcut mal ve mülkleri kapsamakta olup başvuranın tapu senetlerinin iptali sadece bir tescil hatasının düzeltilmesinden ibarettir.

Hükümet, ihtilaf konusu taşınmazın tabi olduğu hukuki rejim incelenirken yalnızca medeni kanun hükümlerine değil Osmanlı Hukukunun özelliklerine de bakılması gerektiğini savunmaktadır. Bu çerçevede Hükümet, çok sayıda olayın da işaret ettiği üzere burada *sui generis* bir hukuki rejimin sözkonusu olduğunu bildirmektedir. İlk olarak Osmanlı Hukukunda dini makamlar, dini cemaatlerin mal varlıklarına ilişkin çıkarlarını temsil etmekteydiler. Bu çerçevede sözkonusu cemaatlerin kullanımına tahsis edilmiş çok sayıda taşınmaz mal dini makamlar adına tescil edilmiş bulunuyordu. Bu uygulama hayır vakıflarının tüzel kişiliğinin bulunmamasından kaynaklanıyordu. Böylece taşınmazlar tapu sicil kayıtlarında bu taşınmazların idaresini denetleyen dini kurumlar adına tescil edilmekteydi. Aynı durum, 1902 yılında başvuran adına tescil edilmiş olan ihtilaf konusu taşınmaz için de geçerlidir. İkinci olarak Osmanlı dönemindeki vakıflar hukuku uyarınca mülkiyet hayır vakıfları ile bağlantılıydı. Adıgeçen vakıf bu taşınmazın yetimhane olarak idare edilmesi amacıyla kurulmuştu. Hayır amacına tahsis edilmiş olan bir taşınmazın bu niteliğinin değiştirilmesi mümkün olmadığı gibi taşınmazın kendisini de bu vakıflardan ayrı değerlendirilemezdi. Bu duruma padişahın dahi müdahalesi mümkün değildi. Dolayısıyla yapılan tahsis tapu kütüğüne işlenmişti ki, bu durum, taşınmazın tapu sicilinde belirtilenden başka bir amaca tahsisini yasaklamaktaydı. Sehzade Sultan Mehmet Vakfı'na mukataalı olan bu taşınmazın devri başvuran adına yapılmıştı. Bu devrin yegane amacı yetimhane kurulması idi ve bu husus tapu sicilinde açıkça belirtilmişti. Bu itibarla Hükümet, sözkonusu taşınmazın asıl malikinin *ab initio* (başından beri) Fener Rum Patrikliği değil Yetimhane Vakfı olduğu sonucuna varmaktadır.

Laik Cumhuriyetin ilan edilmesini müteakip cemaatlerin bu yetkileri feshedilmiştir. Dini azınlıklara ait vakıfların durumunu düzenleyen vakıflar kanunu hükümleri gereğince 1936 yılında adıgeçen vakıf tarafından verilen beyanname, tapu sicilinde başvuranın isminin geçmesinin başından beri yok hükmünde olduğunu itiraza mahal vermeyecek şekilde ortaya koymaktadır. Yetimhane Vakfı 1936 yılında verdiği beyannamede bu taşınmazın zilyetliğinin kendisinde olduğunu açıkça belirtmiştir. Dolayısıyla tapu senedinin iptal edilmesi bir hatanın düzeltilmesinden ibarettir.

Hükümet ayrıca, başvuranın tapu sicilindeki tahsisata asla itiraz etmediğine dikkat çekmektedir. Hükümet, bir kamusal kullanım sözkonusu olduğu cihetle tahsis edilen amaçta bir değişiklik yapılamayacağı kanısındadır. Bu itibarla Patrikliğin ihtilaf konusu taşınmaz üzerindeki yetkileri 'murakıp' yahut 'mutemet' sıfatına tekabül etmekte olup kesinlikle mülkiyete karşılık gelmemektedir.

Hükümet Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün vakıfların faaliyetlerini denetlemekle yükümlü olduğunu ve bu çerçevede adıgeçen vakıftan kayıtlarını düzeltmesini istediğini belirtmektedir. Hükümete göre burada sözkonusu olanın müsadere ya da kamulaştırma işlemi değil bir kayıt hatasının düzeltilmesidir. Hükümet ayrıca tapu senedinin Hazine adına değil asıl malik adına tescil edildiğine dikkat çekmektedir.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

1. 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi anlamında bir 'mülk' olup olmadığı hakkında

AİHM, Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesinin ilk bölümünde yer alan «mülk» kavramının iç hukuktaki resmi tanımlamalardan bağımsız otonom bir özellik taşıdığını anımsatır (bkz. *Beyeler - İtalya* kararı no: 33202/96, prg. 100). Filhakika, davanın koşullarını, bir bütün olarak değerlendirildiğinde, başvurunu 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi çerçevesinde korunan ciddi bir çıkarın sahibi kılıp kılmadığını incelemek gerekmektedir. Bu optikten bakarak, AİHM aşağıda belirtilen hukuki ve olgusal unsurların dikkate alınmasının yerinde olacağı kanaatine varmaktadır.

AİHM evvela, Hükümetin, sözkonusu döneme ait senetlere göre asıl malikin Fener Rum Patrikliği değil Yetimhane Vakfı olduğu cihetle başvuranın herhangi bir mülke sahip olmadığı yönündeki savını kabul etmeyecektir. İhtilaf konusu taşınmazın başından beri belli bir kullanıma yönelik olarak tahsis edildiği doğrusya da AİHM bu tür bir tahsisin hangi nedenle başvuranın bu taşınmazın maliki olmasına engel teşkil edeceğini anlayamamaktadır.

Bu çerçevede AİHM, başvuranın 1902 yılında ihtilaf konusu taşınmazı kendi parasıyla ödeyerek satın aldığını gözlemlemektedir. Ayrıca Hükümet, 1902 yılından bu yana malik sıfatıyla, ihtilaf konusu taşınmazı gerçek anlamda bu taşınmazdan yararlanan Yetimhane Vakfı'na devrettiğini ya da bağışladığını gösteren herhangi bir belge sunmamıştır. Hükümet tarafından sunulan tapu sicil kayıtları bu taşınmazın Yetimhane Vakfı'nın kullanımına tahsis edildiğini göstermekteyse de başvurandan daima sözkonusu taşınmazın 'maliki' olarak bahsedildiğini de kanıtlamaktadır. Öte yandan, yetkili makamlar, defaatle taşınmazın 'maliki' sıfatıyla başvurunu muhatap almışlardır.

Ayrıca, Asliye Hukuk Mahkemesi 25 Şubat 2004 tarihinde verdiği kararda başvurunu ihtilaf konusu taşınmazın meşru maliki olarak değerlendirmiştir. Bu çerçevede, malik tarafından yapılması gereken binanın sağlamlaştırma çalışmalarının yapılmamasının başvuranın tapu senedinin iptalinin gerekçelerinden biri olarak ileri sürüldüğünü tespit etmek yeterli olacaktır. AİHM, böylesi bir hükme ancak başvuranın ihtilaf konusu taşınmazın maliki olduğu ilkesinden hareketle varılabileceği kanaatindedir. Şayet bu taşınmaz başvurana ait olmamış olsaydı ya da mülkiyeti 1936 yılında Yetimhane Vakfı malik olacak şekilde devredilmiş olsaydı bu gerekçelerin hiçbir dayanağı kalmazdı.

Hükümetin, dini azınlıklara ait vakıflar tarafından kullanılan mallara uygulanan Osmanlı Hukukunun özel hükümleri yönünden ileri sürdüğü argümana ilişkin olarak AİHM, bu imtiyazların cumhuriyetin ilanı ile birlikte kaldırıldığını tespit etmektedir. 4 Ekim 1926'da Medeni Kanun'un ve 13 Haziran 1935 tarihinde Vakıflar Kanunu'nun yürürlüğe girmesiyle birlikte bu vakıfların tabi olduğu hukuki rejim köklü bir değişime uğramıştır. Bu çerçevede AİHM sözü edilen bu kanunların kabul edilmesini müteakip kamu makamlarının başvuranın malik sıfatına hiç itiraz etmedikleri ve Yetimhane Vakfı'nın da herhangi bir şekilde mülkiyet iddiasında bulunmadığı hususuna özel bir önem atfetmektedir.

Yukarıda ifade olunanlar göz önünde bulundurulduğunda, AİHM, sözkonusu taşınmazın özel bir rejime tabi olduğunu kabul etse dahi, neredeyse kamusal bir nitelik taşıdığı ve hiçbir zaman başvurana ait olmadığı sonucuna varamaz. Bu itibarla AİHM sözkonusu taşınmazın, başvurana ait olduğu, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi bakımından bir 'mülk' teşkil ettiği

ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin mevcut davada uygulanabilir olduğu hükmüne varmaktadır.

2. 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesine riayet edilip edilmediği hakkında

a) Mülkiyet hakkına yönelik bir müdahalenin olup olmadığı hakkında

İhtilaf konusu taşınmazın başvurana ait olduğunu kabul ettikten sonra AİHM tapu senedinin iptalinin ilgilinin mülkiyet hakkına yönelik bir müdahale teşkil ettiği kanaatine varmaktadır. Bu çerçevede AİHM, AİHS'nin 'somut ve etkili' hakların korunmasını amaçlaması çerçevesinde sözkonusu durumun fiili bir kamulaştırmaya tekabül edip etmediğinin incelenmesine önem atfettiğini anımsatır (*Sporrong ve Lönnroth – İsveç*, 23 Eylül 1982 tarihli karar, prg. 63).

Hükümet fiili ya da hukuki bir kamulaştırmanın değil basit bir kayıt hatası düzeltilmesinin sözkonusu olduğunu belirtmektedir. Hükümet, sözkonusu taşınmazın bidayetteki tahsis amacının muhafazası maksadıyla tapu senedinin Hazine adına değil asıl malik adına tescil edildiğine dikkat çekmektedir.

Bununla birlikte AİHM ihtilafı durumun gerçeklerini analiz etmesi gerektiği kanaatindedir. Bu doğrultuda AİHM, başvuranın tapu senedini iptal eden ulusal mahkemelerin mülkiyetin, artık hayır hizmeti yapmadığı gerekçesiyle Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından 'mazbut' vakıf olarak nitelendirilen Yetimhane Vakfı'na devredilmesine karar vermiştir. Bu itibarla, sözkonusu taşınmazın artık başvurana ait olmadığı ve bundan sonra Başbakanlığa bağlı bir kamu kuruluşu olan sözkonusu genel Müdürlük tarafından idare edileceği hususunda bir tereddüt bulunmamaktadır.

Dolayısıyla başvuranın mülkiyet hakkı 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin birinci bendinin ikinci cümlesi anlamında mülkiyetten yoksun bırakma olarak değerlendirilmesi gereken bir müdahaleye maruz kalmıştır.

b) Eşitlik ilkesine riayet edilip edilmediği hakkında

1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi her şeyden evvel, kamu otoritesinin mülkiyet hakkına yönelik müdahalesinin yasal olmasını zorunlu kılar. Demokratik bir toplumun temel ilkelerinden biri olan hukukun üstünlüğü ilkesi AİHS maddelerinin tamamında mündemiçtir (*Iatridis – Yunanistan*, no: 31107/96, prg. 58). Yasallık ilkesi ulusal hukuk normlarının yeterli derecede erişilebilir, açık ve öngörülebilir olmalarını öngörmektedir (*Hentrich – Fransa*, 22 Eylül 1994 tarihli karar, prg. 42 ; *Lithgow ve diğerleri – Birleşik Krallık*, 8 Temmuz 1986 tarihli karar, prg. 110 ; *La Rosa ve Alba – İtalya (no:1)*, no: 58119/00, prg. 76, 11 Ekim 2005)

Hükümet öncelikle, Medeni Kanunun 1024. ve 1025. maddeleri uyarınca, tescil işleminin meşru dayanağı olmadan yapılmış olması ve asıl malikin haklarının ihlal edilmesi halinde tapu sicillerinin bir mahkeme kararıyla düzeltilebileceğini öngördüğünü belirtmektedir. Hükümet ulusal mahkemelerin, Yetimhane tarafından 1936 yılında verilen beyannameye sözkonusu taşınmazın bildirilmesine istinaden tapu kayıtlarını düzelttiklerini ileri sürmektedir.

Başvuran yapılan bu müsadere işleminin hiçbir yasal dayanağının olmadığını iddia etmektedir.

AİHM, Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 25 Şubat 2004 tarihli kararında tapu iptaline gerekçe olarak, belirli bir kanun maddesine ya da ilgili uluslararası anlaşmaya atıfta bulunmaksızın 'Medeni Kanun, uluslararası anlaşmalar ve (...) Vakıflar Kanunu' nu zikretmekle yetindiğini tespit etmektedir.

İlk derece mahkemesi tarafından ileri sürülen sözkonusu gerekçe her ne kadar muğlak ve farklı yorumlara açıksa da AİHM, Yargıtay'ın 21 Ekim 2004 tarihli kararında Yetimhane Vakfı tarafından 1936 yılında verilen beyannameye ve bu beyannamenin sonuçlarına açıkça atıfta bulunduğunu gözlemlemektedir. Bu muhakeme tarzını göz önünde bulunduran AİHM, başvuranın tapu senedinin, 2762 sayılı kanunun sözü edilen hükümlerine istinaden iptal edildiği ilkesinden hareket edecektir.

Bundan sonra, sözkonusu hukuki standardın erişilebilirlik ve öngörülebilirlik koşullarını yerine getirip getirmediği meselesini incelemek gerekmektedir. Ancak, müdahalenin orantılılığı yönünden vardığı sonucu göz önünde bulunduran AİHM, bu mesele hakkında bir hükme varmayı gereksiz bulmaktadır (aynı anlamda bkz., sözgelimi, *Çetin ve diğerleri – Türkiye*, no: 40160/98, prg. 44).

c) Kamu yararı amacı

AİHM'nin, bu kez sözkonusu mülkiyetten yoksun bırakma işleminin 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinde ifade edilen ikinci kural anlamında 'kamu yararı amacı' gibi meşru bir amaç taşıyıp taşımadığını incelemesi gerekmektedir.

Hükümet başvuranın tapu senedinin iptalinin ihtilaf konusu taşınmazın başlangıçtaki tahsis amacının korunması ihtiyacından kaynaklandığını savunmaktadır. Hükümete göre bu nedenle sözkonusu karar meşru bir amaca matuftu.

Hükümet tarafından ileri sürülen tahsis amacının artık bir manasının kalmadığını ileri süren başvuran mülkiyetine el konulmasının hiçbir meşru bir amaç taşımadığını iddia etmektedir. Başvuran, esasen İstanbul'da çok az sayıda yetim Rum çocuğunun kaldığını, bunların da daha elverişli binalarda barındırıldığını belirtmektedir. İlgili ayrıca, vakfın amacının ortadan kalkmasına rağmen, mülk sahibini mülkünden mahrum etmenin kamu düzenine hangi şekilde hizmet ettiği hususunun Hükümet tarafından izah edilmediği kanaatindedir.

AİHM, "kamu yararı" kavramını doğası niteliği hep geniş bir kavram olarak değerlendirdiğini hatırlatır. Özellikle mülkiyetten yoksun bırakma hususundaki yasaların kabul edilmesi kararı, çoğu zaman politik, ekonomik ve sosyal sorunların incelenmesini kapsamaktadır. Ekonomik ve sosyal bir politika izlemek için yasa koyucunun geniş bir özgürlüğünün olmasının normal olduğuna kanaat getiren AİHM, yargısının makul bir dayanaktan yoksun olmaması kaydıyla, yasa koyucunun "kamu yararının" gereklerini belirleme şekline saygı duymaktadır (James ve diğerleri-Birleşik Krallık, 21 Şubat 1986 tarihli karar; Pressos Compania Naviera S.A. ve diğerleri-Belçika, 20 Kasım 1995 tarihli karar; Broniowski-Polonya, başvuru no: 31443/96).

AİHM, her şeyden önce, Adalar Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından dava konusu müdahaleyi haklı kılmak için gösterilen gerekçelerden birinin, tarihi bir öneme sahip sözkonusu taşınmazı sağlama için sahibinin gerekli tedbirleri almaması olduğunu gözlemlemektedir. Ancak mevcut dava bağlamında böyle bir amacın geçerli olmadığı

anlaşılmaktadır, zira ne ulusal mahkemeler ne Hükümet, sözkonusu bina için de geçerli olduğu üzere kültürel, mimari veya tarihi bir değere sahip taşınmaz mallar sözkonusu olduğunda, özellikle mimari mirasın korunmasına yönelik olarak alınması gereken tedbirleri içeren koşulları belirleyen ilgili mevzuattan faydalanmıştır (Bkz, mutatis mutandis, sözü edilen Beyeler; SCEA Ferme de Frensoy-Fransa, başvuru no: 61093/00 son olarak Debelianovi-Bulgaristan, başvuru no: 61951/00, 29 Mart 2007).

AİHM'nin, Türk Devletinin, vakıfların statüsüne ve sahip oldukları mallara ilişkin hukuki bir sorunu çözmek durumunda kaldığı hususunda tereddütü bulunmamaktadır. Nitekim, AİHM, Sözleşmeciler Devletlerin vakıflar gibi tüzel kişiler tarafından taşınmaz mal edinilmesine ilişkin rejimi düzenleme konusunda geniş bir takdir yetkisine sahip olduklarını hatırlatmaktadır. Bu durumda, Sözleşmeciler Devletler, genel menfaate uygun olarak, açıklanan hedef ve amaçların gerçekleşmesini, kamu düzenini ve vakfın üyelerinin çıkarlarını gözetecek tedbirleri hayata geçirebilirler. (*Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı-Türkiye*, başvuru no: 34478/97).

Sonuç olarak, 1936 beyannamesinden altmış bir yıldan fazla bir süre sonra 1997 yılında tapu iptal davasının açılması, ihtilafı tedbirin alınmasını gerekli kılan gerekçelere ilişkin soru işaretlerine neden olsa da, bu tek başına, vakıflar kanununun "kamu yararı amacına" hizmet etme genel amacının meşruiyetini ortadan kaldırmaz. (Bkz. *Yunanistan'ın Eski Kralı*).

d) Müdahalenin orantılılığı

Mallara saygı hakkına yönelik bir müdahalenin, kamu yararının gerektirdikleri ile kişinin temel haklarının korunması yükümlülükleri arasındaki adil dengeyi sağlaması gerekmektedir (bkz. diğerleri arasından, *Sporrong ve Lönnroth*). Bu tür bir dengenin sağlanması kaygısı, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin yapısının tamamında, dolayısıyla, birinci cümlede güvence altına alınan prensiple bağlantılı okunması gereken ikinci cümlesinde de bulunmaktadır. Özel olarak da, bir kişiyi mülkünden yoksun bırakan tedbir ile hedeflenen amaçla kullanılan araçlar arasında makul bir orantılılık bağının bulunması gerekmektedir (*Prssos Compania Naviera S.A.* ve diğerleri).

Mevcut davada başvuran, karşılıksız olarak mülkünden yoksun bırakılmıştır. AİHM yerleşik içtihadına göre, şayet bir müdahale meşruiyet ilkesine riayet ediyorsa ve keyfi değilse, tazminat ödenmemesi eo ipso ve her zaman Devlet tarafından başvuranların mallarına el konulmasını gayrimeşru kılmaz. (Bkz. *Jahn ve diğerleri- Almanya*; başvuru no: 46720/99, 72203/01 ve 72552/01). AİHM, yukarıda başvuranın mülkiyet hakkının, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ilk satırının ikinci cümlesi anlamında mülkünden mahrum kalma olarak değerlendirilecek bir müdahaleye maruz kaldığı sonucuna ulaştığını hatırlatmaktadır. Bu durumda, başvuranın, orantısız ve aşırı bir yüke katlanıp katlanmadığının araştırılması gerekmektedir. Bu konuda AİHM daha önce, değerine göre makul bir miktar ödenmeksizin mülkten yoksun bırakmanın, aşırı bir müdahale teşkil ettiğini ve tazminatın hiç ödenmemesinin ise 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi kapsamında yalnızca istisnai koşullarda haklı görülebileceğini belirtmiştir.

Hükümet, tapu iptalinin, yalnızca yanlış tescilin düzeltilmesini teşkil etmesi nedeniyle, başvurana hiçbir tazminat ödenmemesinin tamamen meşru olduğunu ifade etmektedir.

Başvuran, tazminat ödenmeksizin malına el koyulmasının kesinlikle orantısız olduğunu ileri sürmektedir. Bir kişi tarafından yasal olarak edinilen bir malın belirli bir kullanım amacıyla tahsis edilmesi sözkonusu malın değerini tazminat ödenmeksizin elde edilmesi kadar

düşürmez. Orantılılık ilkesi gereği, malın edinilme şekli ne olursa olsun malının kaybindan dolayı mal sahibinin zararının adil olarak tazmin edilmesi gerekmektedir.

Mevcut davada AİHM, tazminat ödemeksizin başvuranın malından yoksun bırakmayı haklı kılmak için Hükümetin ileri sürdüğü, sözkonusu taşınmazın aslında Yetimhane Vakfı'na ait olduğunu ve başvuranın hakkının “murakıp” veya “mutemet” statüsüne tekabül ettiği argümanına katılmamaktadır. Zira AİHM'nin daha önce de belirttiği gibi, sözkonusu taşınmazı başvuranın kendi kaynakları ile edindiği hususuna itiraz edilmemiştir. Satın almasının hemen ardından, sözkonusu taşınmazın belli bir kullanım amacına tahsis edilmesine rağmen, başvuran hep bu malın sahibi olarak muamele görmüştür. Ayrıca 18 Temmuz 1944 ve 18 Haziran 1945 tarihlerinde vergi dairesi tarafından kabul edilen kararlarda da görüldüğü üzere, binanın yalnızca bir kısmı sözü edilen kullanıma tahsis edilmişti.

Ayrıca, AİHM'nin elinde bulunan dosyadan, ne 1902 tarihinde satın alınmasından ne 1936 beyannamesinin ardından, iptal davasının açıldığı 1997 tarihine kadar, başvuranın tapusunun mahkemeler veya idari merciler tarafından tartışma konusu yapıldığı sonucuna ulaşılmaktadır. Aynı durum, güvenlik nedenleriyle taşınmazın boşaltıldığı tarih olan 1964 yılı ile 1997 arasında geçen dönem için de geçerlidir. Zira 1964'ten sonra uygulamada binanın tahsis edildiği amacın varlığı son bulmuştur.

Ayrıca, 1903 yılında ihtilafli taşınmazı edindiğinden beri Yetimhane Vakfı, 1936 beyannamesi sırasında veya sonrasında 1995 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından “mazbut” olarak nitelendirilene kadar hiçbir zaman taşınmazın sahibi olduğunu ileri sürmemiştir. Sadece bu tarihte, Yetimhane Vakfı adına hareket eden Vakıflar Genel Müdürlüğü 1936 beyannamesine dayanarak taşınmazın tapusunu istemiştir. Bu bağlamda, sözkonusu beyannamede, Yetimhane Vakfı'nın, herhangi bir mal “sahipliği” sıfatına atıfta bulunmaksızın, “Rum Erkek Yetimhanesini” yönettiğini beyan ettiğini belirtmek gerekir. Ayrıca ilgili mevzuat vakıflara “gelirlerinin niteliğini ve kaynağını, harcamalarını, gelir ve giderlerinin miktar ve niteliğini” belirttikleri bir beyanname sunma yükümlülüğü getirmekteydi. AİHM'ye göre, Yargıtay kararının aksine, sözkonusu iki metnin, *ipso facto*, sözkonusu beyannamede belirtilen amaca göre yönetilmesi ile yükümlü Yetimhane Vakfı'na mülkün devredilmesinin teyidi olduğu sonucuna güçlüklerle ulaşılmaktadır.

1936 beyannamesi konusunda ise AİHM, dini azınlıklara ait vakıflar tarafından 1936 yılında verilen beyannamelerin, bu vakıfların “vakıf senedi” yerine geçtiğine ilişkin 1974 tarihli içtihadın uygulanmasının “öngörülebilirlik” gereği ile bağdaşmadığı sonucuna ulaştığını hatırlatır (Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı, paragraf 57). Oysa ki, Yetimhane Vakfı'nın 1936 beyannamesinde atıfta bulunmakla malın sahibi olduğu yönündeki sonucun sözkonusu içtihata dayandığı anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak, sözkonusu taşınmazın, uzun seneler boyunca belirli bir kullanım amacına tahsis edildiği göz önüne alınsa bile, hiçbir halde, sözkonusu tahsisin, mülkiyet hakkının içeriğinin boşaltılmasını gerektirdiğini düşündürecek bir durum bulunmamaktadır. Savunmacı Hükümet'in sözkonusu taşınmazın tahsis edildiği amacını korumak istemesi kendi başına bir sorun teşkil etmemekle beraber, AİHM, Türk yetkililerin, başvurana uygun bir tazminat ödemeksizin başvuranı bu şekilde malından yoksun bırakamayacaklarına kanaat getirmektedir. Zira mevcut davada başvuranın hiçbir şekilde tazminat almadığını saptamak gerekmektedir.

Bu koşullarda, mülkten yoksun bırakmanın yasa ile öngörölmüş olduğunu ve kamu yararı amacına hizmet ettiğinin ispat edildiğı varsayılrsa dahi AİHM, mülkiyet hakkının korunması ile kamu yararının gerekleri arasında hüküm sürmesi gereken adil dengenin bozulduğı ve başvuranın alışılmışın dışında ve ölçüsüz bir yüke katlanmak zorunda kaldığı kanaatindedir. Bu durumda, 1 No’lu Ek Protokol’ün 1. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS’NİN 6. MADDESİNİN VE 1 NO’LU EK PROTOKOL’ÜN 1. MADDESİ İLE BİRLİKTE 14. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHS’nin 6/1 maddesine atıfta bulunan başvuran, iç hukukta yapılan hatalardan dolayı ulusal mahkemeler nezdinde adil bir yargılamadan yararlanamadığını ileri sürmektedir. Başvuran, ayrıca, Yargıtay kararının yeterince gerekçelendirilmediğini de ileri sürmektedir. Başvuran, Yargıtay nezdinde duruşma yapılması talebinin reddedilmesi nedeniyle savunma hakkının ihlal edilmesinden de şikayetçi olmaktadır.

Ayrıca başvurana göre, taşınmazın tapu kaydının, halihazırda Türk idari makamları tarafından yönetilmekte olan Yetimhane Vakfı adına tescil edilmesi keyfi bir el koyma işlemi teşkil etmekte olup AİHS’nin 14. maddesi ile birlikte 1 No’lu Ek Protokol’ün 1. maddesinde güvence altına alınan haklarını ihlal etmektedir.

Hükümet bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM, sözkonusu şikayetin yukarıda incelediğı şikayetle bağlantılı dolayısıyla kabuledilebilir nitelikte olduğunu belirtmektedir.

Bununla birlikte, 1 No’lu Ek Protokol’ün 1. maddesine ilişkin olarak ulaştığı tespiti göz önünde alarak AİHM, sözkonusu şikayetlerin ayrı olarak incelenmesine gerek olmadığına kanaat getirmektedir.

III. AİHS’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

Başvuran, neden olunan zararın giderilmesi için Hükümet tarafından uygulanacak en uygun yolun ihtilafli taşınmazın tamamının kendisine iade edilmesi olduğunu belirtmektedir. Hükümetin sözkonusu taşınmazı iade edememesi durumunda, başvuran zararının tazmin edilmesini kabul etmeye hazır olduğunu ifade etmekte ve taşınmazın piyasa değerine tekabül eden meblağı talep etmektedir. Şayet bu da mümkün değilse, başvuran, 80.000.000 Euro değerinde tazminat talep etmektedir.

Başvuran, manevi zarar için de 10.000 Euro talep etmektedir. Ayrıca, ulusal mahkemeler ve AİHS organları önünde yapmış olduğu yargılama masraf ve giderleri için de 50.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet, makul olmadığına kanaat getirerek bu iddialara karşı çıkmaktadır. Yargılama masraf ve giderlerine ilişkin olarak ise Hükümet, talep edilen miktarın aşırı olduğu ve yeterince belgelendirilmediğı kanaatindedir. Ayrıca Hükümet, Yetimhanenin “mazbut vakıf” olarak değerlendirilmesine ilişkin karar düzeltme başvurusunun ulusal mahkemelerde halen devam ettiğini ve yargılamanın sonucunun işbu dava için belirleyici olabileceğini belirtmektedir.

Mevcut dava koşullarında Savunmacı Devlet ile başvuranlar arasında olası bir uzlaşma ihtimalini göz önünde bulunduran AİHM, 41. maddenin uygulanmasının bu aşamada saklı tutulmasının uygun olacağına kanaat getirmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin *ihlal edildiğine*;
2. AİHS'nin 6. maddesi ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi ile birlikte AİHS'nin 14. maddesi kapsamında yapılan şikayetlerin ayrı olarak incelenmesine *gerek olmadığına*;
3. AİHS'nin 41. maddesinin uygulanması hususunun
 - a) *saklı tutulmasına*;
 - b) Hükümet ve başvuranların, AİHS'nin 44/2 maddesi uyarınca kararın kesinleşmesinden itibaren altı ay içinde bu mesele hakkındaki görüşlerini yazıyla kendisine bildirmeye ve bilhassa aralarında varacakları her türlü uzlaşmadan kendisini haberdar etmeye *davet edilmesine*;
 - c) Sonraki sürecin *saklı tutulmasına* ve gerektiğinde daire başkanının izlenecek süreci belirlemeye *yetkili kılınmasına*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 8 Temmuz 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

İşbu kararda AİHS'nin 45/2 ve AİHM iç tüzüğü'nün 74/2 maddesi uyarınca Yargıç Baka, Yargıç Ugrekheldize ve Yargıç Mularoni'nin mutabakat şerhi bulunmaktadır.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ŞÜKRAN YILDIZ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 4661/02

Strazburg

3 Şubat 2009

İKİNCİ DAİRE

USUL

Davanın nedeni, T.C. vatandaşı Şükran Yıldız'ın (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne, 21 Haziran 2001 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına Dair Sözleşme'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca, Türkiye aleyhine yaptığı 4661/02 sayılı başvuru.

Başvuran, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde Diyarbakır Barosu avukatlarından Sayın Beştaş tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1980 doğumludur ve Diyarbakır'da ikamet etmektedir.

Başvuran, 22 Eylül 1996'da, on altı yaşındayken, yasadışı bir örgüt (PKK) üyesi olduğu şüphesiyle Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü tarafından gözaltına alınmıştır. Başvuran, sırasıyla 4 ve 8 Ekim 1996 tarihlerinde polise verdiği ifadelerde, aleyhindeki suçlamaları kabul etmiştir. Başvuran, sorgulama sırasında avukat yardımı almamıştır.

Başvuran, 22 Ekim 1996'da, önce Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı, daha sonra sorgu hakimi huzuruna çıkartılmıştır. Avukat yardımı almadan sırasıyla Cumhuriyet Savcısı ve sorgu hakimi tarafından sorgulanmış ve aleyhindeki suçlamaları reddetmiştir. Hakim, suçlamaların ciddiyetini gözönünde bulundurarak, başvuranın tutuklanmasına karar vermiştir. Bunun ardından, başvuranın avukat yardımı almasına izin verilmiştir.

Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı, 3 Aralık 1996 tarihinde başvuran ile diğer dokuz sanık aleyhinde dava açmıştır. Başvuran, PKK üyesi olmakla suçlanmış ve Ceza Kanunu'nun 168/2 maddesi uyarınca cezalandırılması istenmiştir.

Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi önünde yargılama başlamıştır. Müteakip yirmi duruşmada mahkeme, suçun niteliğini ve kanıtların durumunu göz önüne alarak başvuranın serbest bırakılması istemini reddetmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

2 Haziran 1999'da, Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi başvuranın PKK üyesi olduğuna hükmetmiş ve Ceza Kanunu'nun 168/2 maddesi uyarınca başvuranı sekiz yıl dört ay hapis cezasına çarptırmıştır.

20 Aralık 1999'da, Yargıtay, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur.

10 Ağustos 2001'de başvuran serbest bırakılmıştır.

9 Nisan 2002'de, mahkeme kararını vermiş ve Ceza Kanunu'nun 168/2 maddesi uyarınca başvuranı sekiz yıl dört ay hapis cezasına çarptırmıştır. Devlet Güvenlik Mahkemesi, başvuranın mahkumiyetine karar verirken, polise verilen ifadelere özel önem atfetmiştir.

Yargıtay, 7 Ekim 2002'de, Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi kararını onamıştır.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 5. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, tutukluluk süresinin makul süre şartına uymadığı konusunda şikayetçi olmuştur. Başvuran, ayrıca, tutukluluğunun yasallığına itiraz edebileceği etkili bir iç hukuk yolu bulunmadığı konusunda şikayetçi olmuş ve bu şikayetlerini AİHS'nin 5. maddesinin 3. ve 4. paragraflarına dayandırmıştır.

A. AİHS'nin 5/3 maddesi

1. Kabuledilebilirlik

Hükümet, başvuranın şikayetini 21 Haziran 2001 tarihinde AİHS'nin 5/3 maddesi kapsamında sunduğundan, 22 Eylül 1996 ile 2 Haziran 1999 tarihleri arasında tutuklu bulunduğu sürenin, 35/1 madde çerçevesinde belirlenen altı aylık süre aşımının dışında olduğu gerekçesiyle reddedilmesi gerektiğini savunmuştur.

AİHM, *Solmaz - Türkiye* (27561/02) kararında belirtilen ilkelere atıfta bulunur. Bu kararda, başvuran baştan beri tutuklu kalmışsa, birden fazla ve birbirini takip eder biçimde gerçekleşen tutukluluk sürelerinin bütün olarak değerlendirilmesi ve altı aylık sürenin en son sürenin bitiminden itibaren başlaması gerektiği sonucuna varmıştır. Mevcut davada, başvuranın tutukluluk hali, yakalandığı tarih olan 22 Eylül 1996 tarihinde başlamıştır. 2 Haziran 1999 tarihinde Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından mahkum edilene dek, AİHS'nin 5/3 maddesi anlamında tutuklu kalmıştır. O tarihten, Yargıtay'ın ilk derece mahkemesinin kararını bozduğu 20 Aralık 1999 tarihinde dek, "yetkili bir mahkeme tarafından mahkum edilmesinin ardından" 5/1(a) maddesi anlamında hapsedilmiş, bu nedenle, hükümlü bulunduğu bu süre, 5/3 madde kapsamı dışında kalmıştır. Başvuran 20 Aralık 1999 tarihinden, serbest bırakıldığı 10 Ağustos 2001 tarihinde dek, yine, AİHS'nin 5/3 maddesi kapsamına girecek biçimde tutuklu yargılanmıştır. Sonuç olarak, bu değişik safhalar süresince başvuranın tutukluluğunun devam ettiği göz önünde bulundurulduğunda, altı aylık süre yalnızca, tutuklu yargılandığı en son dönemin bitiminden itibaren, 10 Ağustos 2001 tarihinde başlamaktadır (*Akyol - Türkiye*, no. 23438/02).

Buna göre, AİHM Hükümet'in itirazını reddeder.

AİHS'nin 35/3 maddesi uyarınca bu şikayetin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle şikayet kabuledilebilir niteliktedir.

2. Esas

AİHM, yukarıda açıklandığı üzere, sözkonusu sürenin 22 Eylül 1996 tarihinde başvuranın yakalanmasıyla başlayıp, 10 Ağustos 2001 tarihinde başvuranın serbest bırakılmasıyla bittiğini kaydeder. AİHM'nin içtihadı doğrultusunda, AİHS'nin 5/1(a) maddesi kapsamında, başvuranın mahkum olduktan sonra hükümlü bulunduğu 21 Mart 2001 ile 8 Ağustos 2001 tarihleri arasındaki süreyi düşüktükten sonra, 5/3 maddesi kapsamında göz önünde bulundurulacak süre dört yıl üç ayın üzerindedir. Yerel mahkemeler, başvuranın tutukluluğunu "suçun niteliği ve kanıtların durumu" gibi birbirinin aynı ve basmakalıp ifadelerle sürekli olarak uzatmışlardır.

AİHM, sözkonusu davadakine benzer sorunlar içeren davalarda sıklıkla AİHS'nin 5/3 maddesinin ihlalini tespit etmiştir (*Atıcı / Türkiye*, 19735/02; *Solmaz*, yukarıda kaydedilen; *Dereci / Türkiye*, 77845/01; *Tacıroğlu / Türkiye*, 25324/02).

AİHM, kendisine sunulan tüm bilgi ve belgeler ışığında, Hükümet'in, sözkonusu davada farklı bir sonuca ulaşmasını sağlayacak hiçbir delil veya savunma sunmadığı kanısındadır. AİHM, konuyla ilgili içtihadını göz önünde bulundurarak, bu davada başvuranın tutukluluk süresinin gereğinden uzun ve AİHS'nin 5/3 maddesine aykırı olduğu sonucuna varmıştır.

Dolayısıyla bu madde ihlal edilmiştir.

B. AİHS'nin 5/4 maddesi

1. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Hükümet, AİHM'den, başvuranın AİHS'nin 5/4 maddesi kapsamındaki şikayetini, AİHS'nin 35/1 maddesi kapsamında iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle

reddetmesini talep etmiştir. Hükümet, AİHM'nin *Köse - Türkiye* (50177/99) davasındaki kararına atıfta bulunarak, başvuranın eski Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 297-304. maddeleri uyarınca devam eden tutukluluk haline itiraz etmediğini ileri sürmüştür.

AİHM, sözkonusu davadakine benzer sorunlar içeren davalarda Hükümet'in ön itirazını zaten inceleyip reddettiğini hatırlatır (bkz. *Koştü / Türkiye*, 74321/01). AİHM, sözkonusu davada, içtihadından ayrılmasını gerektirecek herhangi bir özel koşul bulunmadığı kanaatindedir. Sonuç olarak, AİHM, Hükümet'in ön itirazını reddeder.

AİHS'nin 35/3 maddesi uyarınca bu şikayetin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle şikayet kabuledilebilir niteliktedir.

2. Esas

Hükümet, iç hukukun, başvuranın tutukluluğunun yasallığına itiraz edebileceği etkili bir hukuk yolu sağladığını iddia etmiştir.

Başvuran, tutukluluğuna yaptığı itirazın yerel mahkemeler tarafından ciddi biçimde değerlendirilmediğini ve basmakalıp sözlerle reddedildiğini ileri sürmüştür.

AİHM, sözkonusu davadakine benzer sorunlar içeren birçok davada, Hükümet'in yukarıda anılan iddialarını reddettiğini kaydeder. AİHM, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 298. maddesinin etkili bir hukuk yolu olarak değerlendirilemeyeceği ve AİHS'nin 5/4 maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır (*mutatis mutandis*, *Koştü ve Diğerler*, yukarıda kaydedilene; *Nart / Türkiye*, 20817/04; *Öcalan / Türkiye* [BD], 46221/99). AİHM, sözkonusu davada, daha önceki kararlarından ayrılmasını gerektirecek herhangi bir özel koşul bulunmadığı kanaatindedir.

Sonuç olarak, AİHM, AİHS'nin 5/4 maddesinin ihlal edildiğine karar verir.

II. AİHS'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, gözaltı sırasında avukata erişim hakkından mahrum bırakıldığı için savunma haklarının ihlal edildiği konusunda şikayetçi olmuş ve bu şikayetini AİHS'nin 6/3(c) maddesine dayandırmıştır.

A. Kabuledilebilirlik

AİHS'nin 35/3 maddesi uyarınca bu şikayetin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle şikayet kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

Başvuran, aleyhindeki ciddi suçlamalar ile olayların yaşandığı sırada reşit olmadığını gözönünde bulundurarak, gözaltındayken avukat yardımı alma hakkının kısıtlanması nedeniyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ifade etmiştir.

Hükümet, yargılamanın adil olup olmadığı konusu değerlendirilirken, yargılamanın tamamının gözönünde bulundurulması gerektiğini ileri sürmüştür. Başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi ile Yargıtay önündeki yargılama sırasında bir avukat tarafından temsil edildiği için adil yargılanma hakkı ihlal edilmemiştir.

AİHM, *Salduz / Türkiye* kararında (no. 36391/02) benimsediği temel ilkeleri hatırlatır.

Sözkonusu davada, başvuranın avukata erişim hakkına getirilen kısıtlama sistematiktir ve devlet güvenlik mahkemelerinin görev alanına giren suçlardan dolayı gözaltına alınan kişilere uygulanmaktadır. AİHM, ayrıca, başvuranın savcılığın iddialarına itiraz edebileceği sırada -tutukluluğunun ardından ve devam eden cezai takibat süresince- avukat erişimi

olduğunu gözlemlemektedir. Ancak, Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi, mahkumiyet kararını verirken, başvuranın avukatı yokken polise verdiği ifadeleri kullanmıştır. Dolayısıyla, sözkonusu davada, başvuranın avukata erişim hakkına getirilen kısıtlamalardan etkilendiği açıktır. Ne sonradan yapılan avukat yardımı ne de takip eden kovuşturmanın çekişmeli niteliği başvuran gözaltındayken yapılan hataları telafi edebilir.

Ayrıca, AİHM, sözkonusu davanın belirgin unsurlarından birinin başvuranın yaşı olduğunu kaydeder. AİHM, reşit olmayan kişilere gözaltı sırasında avukat yardımı yapılmasına ilişkin uluslararası hukuk belgelerini gözönünde bulundurarak, bu hizmetin önemini vurgulamaktadır (*Salduz*).

Özetle, duruşma ve temyiz sırasında başvuranın aleyhindeki kanıtlara itiraz etme imkanı bulunmasına rağmen, gözaltındayken avukat yardımı almaması başvuranın savunma haklarını telafi edilemez bir şekilde etkilemiştir.

Buna göre, sözkonusu davada AİHS'nin 6/1 maddesi ile birlikte 6/3(c) maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'İN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran, maddi tazminat olarak 14,800 Yeni Türk Lirası (YTL) (yaklaşık 7,100 Euro), manevi tazminat olarak 30,000 YTL (yaklaşık 14,500 Euro) talep etmiştir.

Hükümet, bu taleplere itiraz etmiştir.

AİHM, tespit edilen ihlalle talep edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı bulunmadığı kanaatindedir. Bu nedenle sözkonusu talebi reddeder. Ancak, AİHM, başvuranın tek başına tespit edilen ihlalle telafi edilemeyecek düzeyde manevi zarar görmüş olabileceği kanaatindedir. AİHM, adil temellere dayanarak, bu başlık altında 4,500 Euro ödenmesine karar verir.

AİHM, ayrıca, en iyi telafinin, başvuranın talep etmesi halinde, AİHS'nin 6/1 maddesinde yer alan şartlara uygun olarak yeniden yargılanması olacağı görüşündedir (*mutatis mutandis*, *Gençel / Türkiye*, no. 53431/99 ve *Salduz*, yukarıda kaydedilen).

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranın avukatı, Diyarbakır Barolar Birliği'nin ücret cetveline atıfta bulunarak, sözkonusu davanın hazırlanması ve AİHM önünde sunulması için harcanan yirmi bir saat karşılığında ödenen ücret ve diğer yargılama masraf ve giderleri için 12,650 YTL (yaklaşık 6,100 Euro) talep etmiştir.

Hükümet, bu talebe itiraz etmiştir.

AİHM'nin içtihadına göre, bir başvuran gerçekliğini ve gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir. AİHM, sözkonusu davada, elindeki bilgiye ve yukarıdaki ölçütlere dayanarak, AİHM önünde yapılan yargılama masraf ve giderleri için 2,000 Euro ödenmesine karar verir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvurunun geri kalan kısmının *kabuledilebilir olduğuna*;
2. AİHS'nin 5/3 maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. AİHS'nin 5/4 maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. Başvurana gözaltı sırasında avukat yardımı yapılmadığı gerekçesiyle AİHS'nin 6/1 maddesi ile birlikte 6/3(c) maddesinin *ihlal edildiğine*;
5. (a)AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere ve her türlü vergi ve kesintiden muaf tutularak Savunmacı Hükümet tarafından başvurana manevi tazminat olarak 4,500 Euro (dört bin beş yüz Euro), yargılama masraf ve giderleri için 2,000 Euro (iki bin Euro) *ödenmesine*;
(b)Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;
6. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 3 Şubat 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

TAŞÇIGİL/Türkiye*

Başvuru No. 16943/03

Strazburg

3 Mart 2009

İKİNCİ DAİRE

USULİ İŞLEMLER

Davanın nedeni, Türk vatandaşı Fırat Taşçıgil'in ("başvuran"), 9 Nisan 2003 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Korumaya Dair Sözleşme'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca, Türkiye aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yaptığı başvurudur (başvuru no. 16943/03).

Başvuran, Diyarbakır Barosu avukatlarından M. Nacak tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

Başvuran 1981 doğumludur ve Diyarbakır'da yaşamaktadır.

14 Mart 1999'da polis, yasadışı örgüt Hizbullah'a karşı Mardin'de bir operasyon düzenlemiştir. Polis, Hizbullah üyesi olduğunu iddia eden A.T.'den bilgi almalarını müteakiben sabaha karşı 03.00'te bir daireye baskın düzenlemiştir. Dairede yapılan arama sırasında, kovanları ile birlikte üç silah ve üç bilgisayar hard diski ile farklı gereçler ele geçirilmiştir. Bu hard disklerinden birinden elde edilen bilgilere göre, başvuran Hizbullah üyesiydi ve Diyarbakır'daki Kuba Camisi'nde çocuklara din dersleri vermektedir.

5 Haziran 1999'da Diyarbakır DGM Cumhuriyet Savcısı, DGM'ye sunmak üzere Mardin'de yapılan baskında ele geçirilen gereçlerin bir listesini hazırlamıştır. Söz konusu gereçlere, bilgisayar hard diskleri de dahildir.

18 Ekim 1999 tarihinde 20.30 sularında başvuran, yanında dört kişi ile birlikte Diyarbakır'daki Kuba Camisi'nden ayrılırken yakalanmıştır. Yakalama tutanağına göre, Hizbullah hakkında yapılan soruşturma kapsamında yakalanmıştır.

19 Ekim 1999'da güvenlik güçleri, başvuranın evini aramışlardır. Üç polis memuru ve başvuranın babası tarafından imzalanan arama ve zapt tutanağına göre, dairede dini içerikli dokuz kitap ve dört kaset bulunmuştur.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

25 Ekim 1999'da başvuran, polise ifade vermiştir. Başvuran Hizbullah eylemlerine dahil olduğunu kabul etmiştir.

26 Ekim 1999'da başvuran, diğer dört sanıkla birlikte, Diyarbakır'daki sağlık ocağı doktoru tarafından muayene edilmiştir. Doktor, başvuranın vücudunda kötü muamele izi tespit etmemiştir.

Aynı gün başvuran, Cumhuriyet Savcısı ve müteakiben Diyarbakır DGM hakimi önüne çıkarılmış ve Hizbullah'la olan bağlantısına ilişkin sorgulanmıştır. Hizbullah üyesi olmadığını iddia etmiş ve söz konusu örgüt adına din dersleri verdiğini inkar etmiştir. Dairesinde bulunan kitaplar hususunda bir imam hatip liseli¹ olduğunu ve kitapları bir kitap fuarından aldığını iddia etmiştir. Başvuran, polis tarafından gözetim altında tutulduğu sırada

¹ İmam Hatip okulları, imamları camilerde dini görevleri yerine getirmek üzere eğitime amacına hizmet etmektedir.

gözlerinin bağlandığını ve ifadelerini içerdiği iddia edilen belgenin kendisine zorla imzalatırıldığını ileri sürmüştür.

Hakim aynı gün başvuranın tutuklanmasına karar vermiştir.

2 Kasım 1999'da Diyarbakır DGM Cumhuriyet Savcısı, eski Ceza Kanunu'nun 168. maddesi ve 3713 no'lu Kanun'un 5. maddesi uyarınca Hizbullah'a üye olmakla suçladığı ve aralarında başvuranın da bulunduğu altı kişi aleyhinde dava açmıştır.

16 Aralık 1999'da başvuran, birinci derece mahkemesi önünde ifade vermiştir. Diğer sanıklardan birinin, okul arkadaşı olduğunu ve diğer kişileri tanımadığını ileri sürmüştür. Bu bağlamda, Hizbullah ile bağlantısı bulunmadığını belirtmiştir. Başvuran ayrıca polise verdiği iddia edilen ifadelerinin doğruluğuna itiraz etmiş ve baskı altında alındıklarını iddia etmiştir. Dua etmek için camide bulunduğunu ve oradaki çocuklara din dersleri vermediğini ileri sürmüştür. Başvuran son olarak dairesinde bulunduğu iddia edilen kasetlerin kendisine ait olmadıklarını belirtmiştir.

Aynı gün DGM, başvuranın tahliyesine karar vermiştir.

17 Ocak 2000'de polis, İstanbul'da Hizbullah'a karşı operasyonlar düzenlemiştir. Güvenlik güçleri, üç Hizbullah liderinin yaşadığı bir daireye baskın düzenlemiştir. Liderlerden biri öldürülmüş ve diğer iki Hizbullah lideri yakalanmıştır. Polis ayrıca örgüt hakkında bilgiler içeren çok sayıda hard disk ele geçirmiştir. Bu hard disklerden birinde, başvurana ait özgeçmiş formu bulunmaktadır.

19 Ekim 2000'de Diyarbakır DGM, başvuranın giyabında tutuklama kararı vermiştir.

21 Temmuz 2001 tarihinde 20.15'de başvuran, 19 Ekim 2000 tarihli tutuklama kararı uyarınca yakalanmış ve müteakiben tutuklu yargılanmasına başlanmıştır.

8 Kasım 2001'de DGM Cumhuriyet Savcısı, davanın esasına ilişkin görüşlerini sunmuştur. 14 Mart 1999 ve 17 Ocak 2000 tarihli polis operasyonlarında ele geçirilen hard disklerden sağlanan bilgilere dayanarak başvuranın, Hizbullah'a dahil olduğunu, Kuba Camisi'ndeki çocuklara din dersleri verdiğini ve Hizbullah'a özgeçmiş formu verdiğini kaydetmiştir.

23 Mart 2002'de başvuranın yasal temsilcisi, Cumhuriyet Savcısı'nın 8 Kasım 2001 tarihli görüşlerine karşı başvuranın cevabını sunmuş ve *inter alia* İstanbul'da ele geçirilen hard diskte bulunan özgeçmiş formunun, başvuranın Hizbullah'a bu bilgiyi verdiğini kanıtlayacak gösterge bulunmaması nedeniyle delil olarak kullanılamayacağını ileri sürmüştür. Avukat ayrıca, hard disklerin ne şekilde ele geçirildiğinin açık olmadığını ve içlerindeki bilgilerin dökümünün uzmanlarca yapılmadığını kaydetmiştir. Başvuranın polise verdiği ifadeleri adli makamlar önünde yinelememiş olması nedeniyle bu ifadelerin aleyhinde delil olarak kullanılamayacağını ileri sürmüştür.

16 Mayıs 2002'de Diyarbakır DGM, başvuranı Hizbullah üyesi olmaktan suçlu bulmuş ve onu on iki yıl altı ay hapis cezasına çarptırmıştır. Mardin'de bulunan bilgisayar hard disklerinden birinden elde edilen bilgilere göre, başvuranın çocuklara din dersleri verdiğini ve İstanbul'daki hard disklerden birinde bulunan özgeçmiş formuna göre, Aksakal Camisi'nde gerçekleştirilen eylemlere dahil olduğunu kaydetmiştir. Mahkeme ayrıca yine Hizbullah'a üye olmakla suçlanan beş kişinin, polise verdikleri ifadelerinde başvurandan

bahsettiklerini ve başvuranın evinde İnan İslam Cumhuriyeti kurucusu Ayatollah Khomeini tarafından yazılmış kitaplar bulunduğunu gözlemlenmiştir. DGM son olarak başvuranın, polise verdiği ifadelerde, Hizbullah ile bağlantısı olduğunu kabul ettiğini kaydetmiştir.

Aynı gün başvuran temyiz başvurusunda bulunmuştur.

Belirsiz bir tarihte Yargıtay Savcısı, temyiz esasına ilişkin bir tebliğname sunmuştur. Söz konusu görüş başvurana tebliğ edilmemiştir.

17 Aralık 2002'de Yargıtay, Diyarbakır DGM kararını onaylamıştır.

29 Ocak 2006'da başvuran şartlı olarak tahliye edilmiştir.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİALARI

Başvuran, AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı ve 3. paragrafının (c) fıkrası uyarınca polis tarafından göz altında tutulduğu sırada adli yardım alamadığını ve polis baskı altında verdiği ifadelerle dayanılarak mahkum edildiğini belirtmiştir.

Başvuran ayrıca AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı uyarınca mahkumiyeti için aleyhinde kullanılan delillerin adli makamlara ivedilikle teslim edilmediğini ve bu nedenle güvenilirlikleri hususunda şüphe uyandırdığını ileri sürmüştür. Ayrıca aynı madde uyarınca hard disklerin içindeki bilgilerin dökümünün, uzmanlar tarafından değil polis tarafından yapıldığını kaydetmiştir.

Başvuran son olarak aynı başlık altında Yargıtay Başsavcısı'nın, temyiz esasına ilişkin yazılı görüşlerinin kendisine tebliğ edilmediğinden şikayetçi olmuştur.

A. Kabul edilebilirlik

1. Bilgisayar hard disklerinin Diyarbakır DGM tarafından delil olarak kullanılması

Hükümet, başvuranın AİHS'nin 35. maddesinin 1. paragrafı bağlamında mevcut olan iç hukuk yollarını tüketmediğini ileri sürmüştür. Başvuranın, söz konusu şikayetin esasını yerel mahkemeler önünde arz etmediğini kaydetmiştir.

AİHM, başvuranın hard disklere ilişkin şikayetlerini 23 Mart 2002 tarihli görüşleri ile ilk derece mahkemesine sunduğunu gözlemler. Bu nedenle, söz konusu şikayeti ulusal makamlar önünde arz ettiği kanaatindedir.

Ancak AİHM, *Ayçoban ve Diğerleri/Türkiye* ((karar), no. 42208/02, 43491/02 ve 43495/02, 13 Ocak 2005) davasında da benzer bir şikayeti incelediğini ve dayanaktan yoksun bulunduğunu kaydeder. Mevcut davada, DGM'nin 14 Mart 1999 ve 17 Ocak 2000 tarihli polis operasyonları sırasında ele geçirilen delilleri keyfi ve makul olmayan şekilde değerlendirdiği sonucuna varmasına neden olacak hususlar tespit etmemiştir.

Bu nedenle, söz konusu şikayet dayanaktan yoksundur ve AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca reddedilmelidir.

2. Baskı altında ve adli yardım sağlanmaksızın alındığı iddia edilen ifadelerin Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından kullanılması ve Yargıtay Başsavcısı'nın yazılı görüşünün tebliğ edilmemesi

Hükümet, başvuranın ayrıca sözkonusu şikayetlerin esasını ulusal makamlar önünde arz etmediğini ileri sürmüştür.

AİHM ilk olarak başvuranın, 26 Ekim ve 16 Aralık 1999 tarihlerinde ulusal makamlar önünde polis tarafından gözetim altında tutulurken belirli belgeleri imzalamaya zorlandığını iddia ettiğini gözlemler.

AİHM ayrıca polis tarafından gözetim altında tutulduğu sırada başvurana adli yardım sağlanmamasına ilişkin şikayet hususunda, devlet güvenlik mahkemelerinin yetki alanına giren bir suçu işlemiş olmakla itham edilmesi nedeniyle başvuranın avukata erişim hakkınının 3842 No'lu Kanun'un 31. maddesi bağlamında kısıtlandığını kaydeder. AİHM ayrıca başvuranın, kanunların doğru uygulanmadığını ileri sürmediğini belirtir. Bu nedenle AİHM, başvuranın polis tarafından gözaltında tutulduğu sırada avukat talep etmesinin ya da ulusal makamlar önünde adli yardım alamamasına ilişkin müteakip şikayetinin netice vermeyeceği kanısındadır (bkz., *mutatis mutandis*, *Özel/Türkiye*, no. 42739/98, 25. paragraf, 7 Kasım 2002).

Son olarak, başvuranın kendisine Yargıtay Başsavcısı'nın yazılı görüşünün tebliğ edilmemesine ilişkin şikayeti hususunda AİHM, daha önce de Hükümet'in benzer ilk itirazlarını incelemiş ve reddetmiş olduğunu yineler (bkz., örneğin, *Maçin/Türkiye* (no. 2), no. 38282/02, 20. paragraf, 24 Ekim 2006).

Yukarıda kaydedilenleri göz önüne alan AİHM, Hükümet'in ilk itirazlarını reddeder ve başvurunun sözkonusu kısmının kabuledilebilir olduğuna karar verir.

B. Esas

Baskı altında ve adli yardım sağlanmaksızın alındığı iddia edilen ifadelerin Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından kullanılması yönündeki şikayet hususunda AİHM, ilk olarak dava dosyasına dayanarak, makul şüphenin ötesinde, başvuranın kötü muameleye maruz bırakıldığı ya da polis tarafından gözaltında tutulurken ifade vermeye zorlandığı sonucuna varılamayacağını gözlemler (karşıt karar *Örs ve Diğerleri/Türkiye*, no. 46213/99, paragraflar 59-60, 20 Haziran 2006). Bu nedenle AİHM, başvurunun bu kısmında, birinci derece mahkemesinin adli yardım alınmaksızın polise verilen ifadeleri kullanması hususunun incelenmesi gerektiği kanaatinde dir.

AİHM ayrıca *Salduz/Türkiye* kararında benzer şikayetleri incelediğini ve AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı ile birlikte 3. paragrafının c fıkrasının ihlal edildiğini tespit ettiğini yineler ([BD], no. 36391/02, paragraflar 56-62, 27 Kasım 2008). AİHM mevcut davayı incelemiş ve yukarıda kaydedilen *Salduz* kararında vardığı sonuçlardan farklı bir sonuca varmasını gerektirecek özel bir durum görmemiştir. Sonuç olarak, AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı ile birlikte 3. paragrafının c fıkrası ihlal edilmiştir.

Başvuranın, Başsavcı'nın yazılı görüşünün kendisine tebliğ edilmemesine ilişkin şikayeti hususunda AİHM, geçmişte aynı şikayeti incelediğini ve AİHS'nin 6. maddesinin 1.

paragrafının ihlal edildiğini tespit ettiğini kaydeder (bkz, *Göç/Türkiye* [BD], no. 36590/97, 55. paragraf, AİHM 2002-V; *Ayçoban ve Diğerleri/Türkiye*, no. 42208/02, 43491/02 ve 43495/02, 28. paragraf, 22 Aralık 2005). Mevcut davada daha önce vardığı sonuçtan farklı bir sonuca varmak için neden görmemektedir. Dolayısıyla, sözkonusu maddenin ihlal edildiği sonucuna varır.

IV. AİHS'İNİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

Başvuran, manevi tazminat olarak 20,000 Euro talep etmiştir. Ayrıca, maddi tazminat olarak 25,000 Euro ve AİHM önünde yaptığı masraflar için 1,500 Euro talep etmiştir.

Hükümet, başvuranın taleplerine itiraz etmiştir.

AİHM, başvuranın uğradığını iddia ettiği maddi zarar ve yaptığı masraflar hususunda taleplerini destekleyen deliller sunmadığını gözlemler ve bu nedenle, taleplerini reddeder. Manevi zarar hususunda, hakkaniyet temelinde, başvurana 2,000 Euro tazminat ödenmesine karar verir.

AİHM ayrıca en uygun telafi yolunun, talep etmesi halinde başvuranın AİHS'nin 6. maddesinin gereklerine uygun olarak yeniden yargılanması olacağı kanaatinde (bkz. *Salduz*, 72. paragraf).

AİHM son olarak gecikme faizinin, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık artış eklenerek belirlenmesi gerektiği kanaatinde.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Polis tarafından gözaltında tutulduğu sırada adil yardım alamaması sebebiyle başvuran aleyhinde başlatılan cezai takibatın adil olmadığı ve Yargıtay Başsavcısı'nın görüşlerinin kendisine tebliğ edilmemesi hususundaki şikayetlerin *kabuledilebilir olduğuna*;
2. Başvurunun kalan kısmının *kabuledilemez olduğuna*;
3. Polis tarafından gözaltında tutulduğu sırada başvurana avukat yardımı sağlanmaması hususunda AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı ile birlikte 3. paragrafının c fıkrasının *ihlal edildiğine*;
4. Yargıtay Başsavcısı'nın yazılı görüşünün başvurana tebliğ edilmemesi hususunda AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
5. (a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden ulusal para birimine çevrilmek üzere Sorumlu Devlet tarafından başvurana, uygulanabilecek her tür vergi ile birlikte, manevi tazminat olarak 2,000 Euro (iki bin Euro) *ödenmesine*;
- (b) Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;

6. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 3 Mart 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlke Kararları

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

Toplantı No. ve Tarihi : 86 06.01.2011

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 774 06.01.2011 ANKARA

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA YÜKSEK KURULU İLKE KARARI

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 19.01.2010 tarih ve 760 sayılı İlke Kararının, Danıştay 6. Dairesinin 26.10.2010 tarih ve E:2010/3695 sayılı kararı ile yürütmesinin durdurulması nedeniyle, konunun 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 28 inci maddesi uyarınca değerlendirilmesi sonucunda:

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 19.01.2010 tarih ve 760 sayılı İlke Kararının iptaline,

Koruma amaçlı imar planlarının onaylanmamış olmasının 2863 sayılı Kanunla koruma bölge kurullarına yüklenen koruma görevini ortadan kaldırmadığı hususları da göz önüne alınarak;

Koruma amaçlı imar planının yasal süresi içinde onaylanmadığı ve geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartlarının ortadan kalktığı kentsel sit alanlarında;

Koruma amaçlı imar planı yapılıp ilgili koruma bölge kurulunca uygun bulunana kadar, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı parseli ve diğer parsellerdeki; zorunlu alt yapı uygulamalarının koruma bölge kurulu kararları doğrultusunda yapılabileceğine, karar verildi.

— • —

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

Toplantı No. ve Tarihi : 86 06.01.2011

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 775 06.01.2011 ANKARA

SİT ALANLARINDA, KORUMA ALANLARINDA VE KORUNMASI GEREKLİ TAŞINMAZ KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINA BİTİŞİK PARSELLERDEKİ TESCİLSİZ YAPILARIN TADİLAT VE TAMİRALARI İLE İLGİLİ KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA YÜKSEK KURULU İLKE KARARI

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun “Sit Alanları ile Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının Bitişik Parselleri ve Koruma Alanlarındaki Tescilsiz Yapıların Bakım ve Basit Onarımları” başlıklı 05.11.1999 tarih ve 661 sayılı İlke Kararının, 11.06.2005 tarih ve 25842 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Koruma, Uygulama ve Denetim Büroları, Proje Büroları ile Eğitim Birimlerinin Kuruluş, İzin, Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik” göz önüne alınarak yeniden değerlendirilmesi sonucunda;

a) Koruma, Uygulama ve Denetim Bürosu kurulmamış olan yerlerdeki;

Sit alanlarında, koruma alanlarında ve tescilli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarına bitişik parsellerde yer alan, yürürlükteki mevzuata göre kullanma izin belgesi bulunan tescilsiz yapılarda;

Çatı aktarımı, oluk onarımı, boya-badana ve benzerlerine bakım; ahşap, madeni, pişmiş toprak, taş vb. çürüyen ya da bozularak eksilen mimari öğelerinin özgün biçimlerine uygun olarak aynı malzeme ile değiştirilmesi, bozulan iç ve dış sıvaların, kaplamaların, renk ve malzeme uyumu sağlanarak özgün biçimlerine uygun olarak yenilenmesinin ilgili koruma bölge kurulu kararı alındıktan sonra ilgili Valilik ve Belediyesinin denetim ve sorumluluğunda yapılabileceğine,

b) Koruma, Uygulama ve Denetim Bürosu kurulmuş olan yerlerdeki,

Sit alanlarında, koruma alanlarında ve tescilli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarına bitişik parsellerde yer alan, yürürlükteki mevzuata göre kullanma izin belgesi bulunan tescilsiz yapılarda, yukarıda bahsi geçen uygulamaların “Koruma, Uygulama ve Denetim Büroları, Proje Büroları ile Eğitim Birimlerinin Kuruluş, İzin, Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik” kapsamında gerçekleştirilebileceğine,

c) Sit alanlarında, koruma alanlarında ve tescilli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarına bitişik parsellerde yer alan, yürürlükteki mevzuata göre kullanma izin belgesi bulunmayan tescilsiz ve kaçak yapıların tadilat ve tamiratlarına izin verilemeyeceğine,

d) Tadilat ve tamirat izni verilen tescilsiz yapıların onarım öncesi ve sonrasına ilişkin rapor, fotoğraf, kroki ve belgelerin uygulama sonrasında ilgili koruma bölge kurulu müdürlüğüne iletilmesine,

Kurulumuzun 05.11.1999 tarih ve 661 sayılı İlke Kararının iptal edilmesine, karar verildi.

— • —

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

Toplantı No. ve Tarihi : 86

06.01.2011

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 779 06.01.2011

ANKARA

**KORUNMASI GEREKLİ TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIKLARININ
TESCİL KARARLARININ YENİDEN DEĞERLENDİRİLMESİ
İLE İLGİLİ KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA
YÜKSEK KURULU İLKE KARARI**

Kültür ve tabiat varlıklarını koruma bölge kurulları tarafından “korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı” olarak tescil edilmiş olan taşınmazlara ilişkin alınan tescil kararlarının yeniden görüşülmesine ilişkin yapılan başvuruların, yapıların tescil edilmesine neden olan değerlere sahip olmadığına ilişkin ayrıntılı ve bilimsel nitelikli bilgi ve belgeleri içermesi halinde, koruma bölge kurulu müdürlüklerince gündeme alınabileceğine karar verildi.

— • —

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

Toplantı No. ve Tarihi : 86

06.01.2011

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 780 06.01.2011

ANKARA

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA YÜKSEK KURULU İLKE KARARI

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu kararlarına karşı idari yargıda açılan dava sürecinde, kamu yararı bulunan konuların koruma bölge kurulunda değerlendirilmesine ilişkin konunun Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunda değerlendirilmesi sonucunda;

Koruma bölge kurulu kararlarına karşı açılan davalarda, idari yargı tarafından verilen iptal veya yürütmenin durdurulması kararına ters düşmemek koşuluyla, kamu yararı bulunan konuların koruma bölge kurullarınca değerlendirilebileceğine karar verildi

[R.G. 25 Ocak 2011 – 27826]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

ÇEK DEFTERLERİNİN BASKI ŞEKLİNE, BANKALARIN HAMİLE ÖDEMEKLE YÜKÜMLÜ OLDUĞU MİKTAR İLE ÇEK DÜZENLEME VE ÇEK HESABI AÇMA YASAĞI KARARLARININ BİLDİRİLMESİNE VE DUYURULMASINA İLİŞKİN TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ (SAYI: 2011/1)

MADDE 1 – 20/1/2010 tarihli ve 27468 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2010/2 sayılı Çek Defterlerinin Baskı Şekline, Bankaların Hamile Ödemekle Yükümlü Olduğu Miktar ile Çek Düzenleme ve Çek Hesabı Açma Yasağı Kararlarının Bildirilmesine ve Duyurulmasına ilişkin Tebliğ’in 4 üncü maddesinde yer alan “altıyüz Türk Lirası” ibareleri “altıyüzellibeş Türk Lirası” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Aynı Tebliğ’in Geçici 2 nci maddesinde yer alan “beşyüz Türk Lirası” ibareleri “beşyüzkırkbeş Türk Lirası” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 3 – Bu Tebliğ 28/1/2011 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür

[R.G. 25 Ocak 2011 – 27826]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tarım ve Köyışleri Bakanlığından:

**3285 SAYILI HAYVAN SAĞLIĞI VE ZABITASI KANUNUNUN
4 ÜNCÜ MADDESİNE GÖRE TESPİT EDİLEN İHBARI
MECBURİ HASTALIKLAR HAKKINDA TEBLİĞİN
YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA
DAİR TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2011/3)**

MADDE 1 – 12/7/2007 tarihli ve 26580 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren (2007/32) sayılı “3285 Sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanununun 4 üncü Maddesine Göre Tespit Edilen İhbarı Mecburi Hastalıklar Hakkında Tebliğ” yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Tarım ve Köyişleri Bakanı yürütür.

[R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sermaye Piyasası Kurulundan:

**ARACI KURUMLAR TARAFINDAN YATIRILAN TEMİNATLARIN KULLANIM
ESASLARI TEBLİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SERİ: V, NO:120)**

MADDE 1 – 14/4/2009 tarih ve 27200 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Seri:V, No:101 sayılı Aracı Kurumlar Tarafından Yatırılan Teminatların Kullanım Esasları Tebliği’nin 6 ncı maddesine üçüncü fıkra eklenmiştir.

“(3) Seri: V, No:34 sayılı Tebliğ’e göre yıl sonunda hesaplanan özsermayeleri, sahip oldukları yetki belgelerine göre bulundurmaları gereken asgari özsermaye yükümlülüğünü karşılayamayan aracı kurumların zorunlu sermaye blokajı hesaplaması, Seri:V, No:34 sayılı Tebliğ’in 7 nci maddesinde belirtilen asgari özsermaye tutarları üzerinden (her yıl Maliye Bakanlığı tarafından ilan edilen yeniden değerlendirme oranına göre Kurulumuzca güncellenen rakamlar üzerinden) yapılır.”

MADDE 2 – Aynı Tebliğ’in Geçici 1 inci maddesine yedinci fıkra eklenmiştir.

“(7) Bu Tebliğ’in yayımı tarihinden önce faaliyetleri durdurulmuş ancak yetki belgeleri iptal edilmemiş olan aracı kurumların dava karşılıkları için ayırmış oldukları teminatlar, 12 nci maddenin birinci fıkrasının (ç) bendine göre hesaplanır. Dava karşılıkları nedeni ile bu fıkra kapsamında yapılacak işlemlerde teminat fazlası çıkan aracı kurumlara yapılacak iadede; 12 nci maddenin birinci fıkrasının (g) ve (h) bendinde yer alan şartlar sağlanır.”

MADDE 3 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Sermaye Piyasası Kurulu yürütür.

[R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

**KAMU İHALE TEBLİĞİ
(TEBLİĞ NO: 2011/1)**

MADDE 1 – 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun “Eşik değerler ve parasal limitlerin güncellenmesi” başlıklı 67 nci maddesine göre, 1 Şubat 2011 tarihinden geçerli olmak üzere uygulanacak eşik değerler ve parasal limitler anılan Kanunun ilgili maddeleri bazında aşağıda belirtilmiştir:

Buna göre;

1- “İstisnalar” başlıklı 3 üncü maddenin;

(g) bendinde belirtilen 5.372.854,- TL (Beşmilyon üçyüzyetmişikibin sekizyüzedidört Türk Lirası), 5.849.426,- TL (Beşmilyon sekizyüzkırkdokuzbin dördüyüzyirmialtı Türk Lirası),

2- “Eşik Değerler” başlıklı 8. maddenin;

(a) bendinde belirtilen 642.299,- TL (Altyüzkırkikibin ikiyüzdoksandokuz Türk Lirası), 699.270,- TL (Altyüzdoksandokuzbin ikiyüzyetmiş Türk Lirası),

(b) bendinde belirtilen 1.070.498,- TL (Birmilyon yetmişbin dördüyüzdoksanseki Türk Lirası), 1.165.451,- TL (Birmilyon yüzaltmışbeşbin dördüyüzedilibir Türk Lirası),

(c) bendinde belirtilen 23.551.044,- TL (Yirmiüçmilyon beşyüzedilibirbin kırkdört Türk Lirası), 25.640.021,- TL (Yirmibeşmilyon altıyüzkırkbin yirmibir Türk Lirası),

3- “İhale İlan Süreleri ve Kuralları” başlıklı 13 üncü maddenin (b) bendinin;

(1) nolu alt bendinde belirtilen 70.076,- TL (yetmişbin yetmişaltı Türk Lirası), 76.291,- TL (yetmişaltıbin ikiyüzdoksanbir Türk Lirası), 140.157,- TL (Yüzkırkbin yüzelliyedi Türk Lirası), 152.588,- TL (Yüzelliikibin beşyüzseksenseki Türk Lirası),

(2) nolu alt bendinde belirtilen 70.076,- TL (yetmişbin yetmişaltı Türk Lirası), 76.291,- TL (yetmişaltıbin ikiyüzdoksanbir Türk Lirası), 140.157,- TL (Yüzkırkbin yüzelliyedi Türk Lirası), 152.588,- TL (Yüzelliikibin beşyüzseksenseki Türk Lirası), 1.168.007,- TL (Birmilyon yüzaltmışsekizbin yedi Türk Lirası), 1.271.609,- TL (Birmilyon ikiyüzyetmişbirbin altıyüzdokuz Türk Lirası),

(3) nolu alt bendinde belirtilen 140.157,- TL (Yüzkırkbin yüzelliyedi Türk Lirası), 152.588,- TL (Yüzelliikibin beşyüzseksenseki Türk Lirası), 1.168.007,- TL (Birmilyon yüzaltmışsekizbin yedi Türk Lirası), 1.271.609,- TL (Birmilyon ikiyüzyetmişbirbin altıyüzdokuz Türk Lirası),

4- “Pazarlık Usulü” başlıklı 21 inci maddenin;

(f) bendinde belirtilen 116.795,- TL (Yüzonaltıbin yediyüzdoksanbeş Türk Lirası), 127.154,- TL (Yüzyirmiyedibin yüzellidört Türk Lirası),

5- “Doğrudan Temin” başlıklı 22 nci maddenin;

(d) bendinde belirtilen 35.037,- TL (Otuzbeşbin otuzyediyedi Türk Lirası), 38.144,- TL (Otuzsekizbin yüzkırkdört Türk Lirası), 11.674,- TL (Onbirbin altıyüzyetmişdört Türk Lirası), 12.709,- TL (Onikibin yediyüzdokuz Türk Lirası),

6- “Kamu İhale Kurumu” başlıklı 53 üncü maddenin (j) fıkrasının;

(1) nolu bendinde belirtilen 233.596,- TL (İkiyüzotuzüçbin beşyüzdoksanaltı Türk Lirası), 254.315,- TL (İkiyüzedidörtbin üçyüzonbeş Türk Lirası),

(2) nolu bendinde belirtilen 529.650,- TL (Beşyüzyirmidokuzbin altıyüzedili Türk Lirası), 576.629,- TL (Beşyüzyetmişaltıbin altıyüzyirmidokuz Türk Lirası), 1.059,- TL (Bin ellidokuz Türk Lirası), 1.152,- TL (Bin yüzelliiki Türk Lirası), 1.059.300,- TL (Birmilyon ellidokuzbin üçyüz Türk Lirası), 1.153.259,- TL (Birmilyon yüzelliüçbin ikiyüzedidokuz Türk Lirası), 2.118,- TL (İkibin yüzonsekiz Türk Lirası), 2.305,- TL (İkibin üçyüzbeş Türk Lirası), 3.177,- TL (Üçbin yüzyetmişyediyedi Türk Lirası), 3.458,- TL (Üçbin dördüyüzediliseki Türk Lirası), 10.593.000,- TL (Onmilyon beşyüzdoksanüçbin Türk Lirası), 11.532.599,- TL (Onbirmilyon beşyüzotuzikibin beşyüzdoksandokuz Türk Lirası), 21.186.000,- TL (Yirmibirmilyon yüzseksenaltıbin Türk Lirası), 23.065.198,- TL (Yirmiüçmilyon altmışbeşbin yüzdoksansekiz Türk Lirası), 4.237,- TL (Dörtbin ikiyüzotuzyediyedi Türk Lirası), 4.612,- TL (Dörtbin altıyüzoniki Türk Lirası),

7- “İdarelerce uyulması gereken diğer kurallar” başlıklı 62 nci maddenin;
(h) bendinde belirtilen 129.644,- TL (Yüzyirmidokuzbin altıyüzkırkdört Türk Lirası),
141.143,- TL (Yüzkırkbirbin yüzkırküz Türk Lirası),
olarak güncellenmiştir.

1 Şubat 2011 tarihinden itibaren geçerli olacak yukarıda belirtilen eşik değerler ve parasal limitlere ilişkin, bir önceki dönem ile karşılaştırmalı değerler, ayrıca tablo halinde ekte yer almaktadır.

MADDE 2 – İdarelerin tabi oldukları eşik değer ve parasal limitlerin belirlenmesinde; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun yürürlüğe girmesinden önceki bütçe statülerinin göz önünde bulundurulması gerekmektedir. 5018 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra kurulmuş olan idareler ise bütçe sınıflandırması bakımından aynı statüye sahip diğer idarelerin tabi oldukları eşik değerleri uygulayacaklardır.

MADDE 3 – Bu Tebliğ 1/2/2011 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

Ek:

**4734 SAYILI KANUNDA YER ALAN EŞİK DEĞERLER VE PARASAL
LİMİTLERİN
BİR ÖNCEKİ DÖNEM İLE KARŞILAŞTIRMALI
DEĞERLERİNE İLİŞKİN TABLO**

31.01.2011 TARİHİNE KADAR UYGULANAN EŞİK DEĞERLER İLE PARASAL LİMİTLER VE TUTARLAR	01.02.2011 – 31.01.2012 DÖNEMİNDE UYGULANACAK EŞİK DEĞERLER İLE PARASAL LİMİTLER VE TUTARLAR
EŞİK DEĞERLER	EŞİK DEĞERLER
MADDE 8	
TL	TL
642.299	699.270
1.070.498	1.165.451
23.551.044	25.640.021
PARASAL LİMİTLER VE TUTARLAR	
MADDE 3 (g)	
TL	TL
5.372.854	5.849.426
MADDE 13 (b)	
70.076	76.291
140.157	152.588
1.168.007	1.271.609
MADDE 21 (f)	
116.795	127.154
MADDE 22 (d)	
35.037	38.144
11.674	12.709
MADDE 53 (j)/1	
233.596	254.315
MADDE 53 (j)/2	

529.650	576.629
1.059	1.152
1.059.300	1.153.259
2.118	2.305
3.177	3.458
10.593.000	11.532.599
21.186.000	23.065.198
4.237	4.612
MADDE 62 (h)	
129.644	141.143

[R.G. 23 Ocak 2011 – 27824]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

**PARASAL SINIRLAR VE ORANLAR HAKKINDA GENEL TEBLİĞ
(SAYI: 2011/1)**

1. Giriş

(1) 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve diğer mevzuat gereğince, uygulanacak parasal sınırlar, faiz oranları, alındı birim fiyatları bu Tebliğ eki tablolarda gösterildiği şekilde tespit edilmiştir.

2. Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğine tabi işlemler

2.1. Kasa işlemleri

(1) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 nci maddesi ile Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesi gereğince, genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerine hizmet veren muhasebe birimlerince kasadan yapılacak ödeme sınırı; Tablo I'in kasa işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 ve 27 nci maddeleri gereğince ertesi gün yapılacak ödemeleri karşılamak üzere ve kişi malı emanet dövizlerden kasada bulundurulacak miktarlar ile T.C. Ziraat Bankası şubesi bulunmayan ilçelerde gerekli güvenlik önlemleri alınmak şartıyla vazedende bulundurulacak azami miktar Tablo I'in kasa işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(3) Tebliğ eki tabloda kasa işlemleri bölümünde gösterilen parasal sınırların yetersiz kalması durumunda, muhasebe birimlerinin gerekçeli başvuruları üzerine Bakanlığımızca (Muhasebat Genel Müdürlüğü) tespit edilen sınırlar uygulanacaktır. Daha önce bu kapsamda Bakanlığımızca yeniden artırılmasına izin verilen limitlerin, bu Genel Tebliğle belirlenen limitlerin üzerinde olması halinde özel olarak verilmiş limitlerin uygulanmasına devam edilecektir.

2.2. Banka işlemleri

(1) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 524 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi gereğince, Tek Hazine Hesabı sistemine tabi olan muhasebe birimlerinin toplu ödemelerde bankaya önceden haber vermeleri gereken tutar Tablo I'in banka işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Bu tutarın altındaki ödemeler için bankanın önceden haberdar edilmesi ve mutabakat sağlanması zorunlu değildir.

2.3. Kaybedilen alınlara ilişkin işlemler

(1) Muhasebe birimlerince, her ne suretle olursa olsun alınan para ve değerlere karşılık verilmiş olan alınlardan kaybedilmiş olanlar için ilan verilmesine gerek görülmeyen tutar, Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 528 inci maddesi gereğince, Tablo I'in kaybedilen alınlara ilişkin işlemler bölümünde gösterilmiştir.

3. Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğe tabi işlemler

3.1. Muhasebe yetkilisi mutemedi işlemleri

(1) Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 7 nci maddesi uyarınca, muhasebe birimleri dışında görev yapan muhasebe yetkilisi mutemetleri tarafından 7 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı ile mahkeme başkanlıkları, icra ve iflas daireleri ve izale-i şüyu memurluklarındaki muhasebe yetkilisi mutemetlerince, 492 sayılı Harçlar Kanununun eki (1) ve (3) sayılı tarifelere göre makbuz karşılığı tahsil edilip, 7 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı, Tablo I'in muhasebe yetkilisi mutemedi işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde görev yapan muhasebe yetkilisi mutemetleri için yukarıda belirtilen sınırın yetersiz kalması durumunda, gerekçeli tekliflerle Bakanlığımıza (Muhasebat Genel Müdürlüğü) başvurularak alınacak izne göre işlem yapılacaktır. Bu teklif yazısında muhasebe yetkilisi mutemedinin son iki ayda muhasebe veznesine yatırdığı tutarlar ve yatırılma tarihleri de belirtilecektir. Daha önce bu kapsamda Bakanlığımızca yeniden artırılmasına izin verilen limitlerin, bu Genel Tebliğle belirlenen limitlerin üzerinde olması halinde özel olarak verilmiş limitlerin uygulanmasına devam edilecektir.

3.2. Trafik para cezası tahsil eden görevlilerle ilgili işlemler

(1) Trafik para cezasını tahsil edecek muhasebe yetkilisi mutemetleri ile ilgili işlemler, 27/1/1989 tarihli ve 20062 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Trafik Para Cezalarının Tahsilinde ve Takibinde Uygulanacak Esas ve Usuller ile Kullanılacak Belgeler Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre yürütülecektir. Bu görevliler için belirlenen 7 ve 3 günlük süreler beklenilmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarları, Tablo I'in trafik para cezasını tahsil eden muhasebe yetkilisi mutemetleri bölümünde gösterilmiştir.

3.3. Yetkili memurlarla ilgili işlemler

(1) 8/6/1988 tarihli ve 19836 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Pul ve Değerli Kağıtların Bayiler ve Yetkili Memurlar Vasıtası ile Sattırılmasına ve Bayilere Satış Aidatı Verilmesine Dair Yönetmeliğin 12 nci maddesi hükümleri çerçevesinde değerli kağıt verilen yetkili memurlar tarafından 15 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken satış hasılatı tutarı Tablo I'in yetkili memurlarla ilgili işlemler bölümünde gösterilmiştir.

4. Muhasebe Yetkilisi Adaylarının Eğitimi, Sertifika Verilmesi ile Muhasebe Yetkililerinin Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik hükümleri gereğince yardımcılara devredilecek görev ve yetkiler

(1) Anılan Yönetmeliğin 26 ncı maddesi gereğince, görev, yetki ve sorumlulukların yardımcılara devredilmesinde Tablo I'in C bölümünde gösterilen parasal sınırlar dikkate alınacaktır.

5. Kaybolan faturalarla ilgili işlemler

(1) Merkezî Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde kamu idarelerince alınan mal, hizmet ve yapım işleri karşılığında özel kişiler tarafından düzenlenen

faturaların kaybedilmesi halinde, noter onaylı fatura örneklerinin kabul edileceği fatura tutarı Tablo I'in Ç bölümünde gösterilmiştir.

6. Taşınırın kayıtlardan çıkarılması

(1) Taşınır Mal Yönetmeliği hükümlerine göre, taşınırın devir, imha, hurdaya ayırma, satış ve terkin suretiyle kayıtlardan çıkarılmasında Tablo I'in D bölümünde gösterilen parasal sınırlar dikkate alınacaktır. Taşınırın kayıtlardan çıkarılması, belirlenen limitler dahilinde harcama yetkilisinin, limit üzerinde olanlar ise ilgili üst yöneticinin onayı ile yapılacaktır.

(2) Devir, satış, imha, hurdaya ayırma ve terkin işlemlerinin birden fazla taşınırı ihtiva etmesi halinde söz konusu limitler taşınır bazında değil, işlem bazında uygulanacaktır.

7. Ön ödeme işlemleri

(1) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerince Bakanlığımız izni aranmaksızın açılacak krediler ile Bakanlığımız iznine tabi olan kredi tutarları Tablo II'nin A bölümünde, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerince harcama yetkilisi mutemetlerine verilebilecek avans sınırı Tablo II'nin B bölümünde gösterilmiştir.

(2) Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinden Tablo II'nin C bölümünde gösterilenler, kendileri için belirlenen sınır dahilinde avans verebileceklerdir.

(3) Milli İstihbarat Teşkilatı mutemetleri ile dış temsilcilikler emrine ve askerî daireler mutemetlerine verilecek avans sınırları Tablo II'nin Ç, D ve E bölümlerinde gösterilmiştir. Belirlenen sınırların üzerinde avans verilmesine ihtiyaç duyulması halinde, gerekçeleriyle birlikte Bakanlığımıza başvurularak izin alınması gerekir.

(4) Milli Savunma Bakanlığına bağlı birlik ve kurumlardan "Tümen ve daha üst birlikler ile eşiti kurum ve kuruluşlar" kapsamına giren askerî birimler Tablo III'te gösterilmiştir. Bunların dışında kalan birlikler, "Tugay ve eşitine kadar olan askerî kurum ve kuruluşlar" kapsamında sayılacaktır.

8. Muhasebe kayıtlarından çıkarılacak alacaklar

(1) 6183 sayılı Kanununun 106 ncı maddesi gereğince, yapılacak takip sonunda tahsili imkansız veya tahsili için yapılacak giderlerin alacaktan fazla bulunduğu anlaşılan 213 sayılı Kanun kapsamına giren amme alacakları ile diğer amme alacaklarından, amme idarelerinde terkin yetkisini haiz olanlar tarafından tahsil zamanaşımı süresi beklenilmeksizin terkin olunabilecek miktarlar Tablo IV'de gösterilmiştir.

(2) Yılları merkezî yönetim bütçe kanunlarında hüküm bulunması koşuluyla; 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanun kapsamında izlenen alacakların dışında kalan alacaklardan, tahsili için yapılacak takibat giderlerinin asıl alacak tutarından fazla olacağı anlaşılanlardan tutarı Tablo IV'de gösterilen miktara kadar olanlar kayıtlardan çıkarılır. Ancak, bu alacaklardan davaya veya icraya intikal etmiş olanların kayıtlardan çıkarılması için, genel bütçeli idarelerce 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre, kapsamdaki diğer kamu idarelerinde ise özel mevzuatlarındaki hükümlere göre yetkili merciden takipten vazgeçme onayı alınması gerekir.

(3) 5018 sayılı Kanununun 79 uncu maddesi hükmü gereğince, genel bütçe muhasebe birimlerinin hesaplarında kayıtlı olup zaruri veya mücbir sebeplerle takip ve tahsil imkanı kalmadığı tespit edilen kamu alacaklarından tutarı Tablo IV'de gösterilen miktara kadar olanların, idarelerince 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre yetkili merciden alınacak takipten vazgeçme onayına dayanılarak, kayıtlardan çıkarılması uygun görülmüştür. Diğer idarelerin hesaplarında kayıtlı söz konusu tutara kadar olan kamu alacaklarının kayıtlardan çıkarılmasına üst yöneticiler yetkilidir.

(4) Söz konusu alacakların kayıtlardan çıkarılmasına ilişkin muhasebeleştirme belgesi ekine, gerekenler için takipten vazgeçme onayı ile tahsil edilebilmesi için yapılan adres tespiti ve malvarlığı araştırmalarına ilişkin yazışmaların konusunu, tarih ve sayısını gösterir bir dizi pusulası bağlanır.

9. Faiz oranları

(1) Genel hükümlere göre takip edilerek tahsil olunacak kişilerden alacaklara 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun hükümlerine göre uygulanacak kanuni faiz oranları ile temerrüt faizi oranları, yıllar itibarıyla Tablo V'de gösterilmiştir.

10. Alındılar ve alındı birim fiyatları

(1) Bakanlığımızca bastırılan ve genel bütçe kapsamı dışındaki idareler ile döner sermaye ve fonlar tarafından mevzuatları gereğince kullanılması gereken alıncıların birim satış fiyatları Tablo VI'da gösterilmiştir.

11. Kaldırılan düzenlemeler

(1) 29/1/2010 tarihli ve 27477 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2010/1 sıra no.lu Parasal Sınırlar ve Oranlar Hakkında Genel Tebliğ yürürlükten kaldırılmıştır.

12. Yürürlük

- (1) Bu Tebliğ, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.
- (2) Tebliğ olunur.

TABLO I- PARASAL SINIRLAR	
A- MERKEZİ YÖNETİM MUHASEBE YÖNETMELİĞİ	
1. Kasa işlemleri:	
1.1. Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 nci maddesi ile Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesi gereğince, genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerine hizmet veren muhasebe birimlerinde kasadan yapılacak ödeme tutarı;	
1.1.1. Merkez muhasebe birimleri, büyükşehir belediyesi kurulu bulunan illerdeki defterdarlık muhasebe birimleri ile T.C. Ziraat Bankası şubesi bulunmayan ilçelerdeki muhasebe birimlerinde,	
1.1.2. Diğer muhasebe birimlerinde,	
1.1.3. Yukarıda belirtilen limitler, yabancı ülke vatandaşlarına yapılacak teminat iadeleri ile mahkeme harç ve giderlerinin ödenmesinde 10 kat, firari erlerin sevklerinde 5 kat olarak uygulanır.	
1.2. Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 ve 27 nci maddeleri gereğince ertesi gün yapılacak ödemeleri karşılamak üzere ve kişi malı emanet dövizlerden kasada bulundurulacak miktarlar ile T.C. Ziraat Bankası şubesi bulunmayan ilçelerde gerekli güvenlik önlemleri alınmak şartıyla vazedene bulundurulacak azami TL tutarı;	
1.2.1. Vergi dairelerinde,	
1.2.2. T.C. Ziraat Bankası şubesi bulunmayan ilçelerdeki muhasebe birimlerinde	
1.2.3. Diğer muhasebe birimlerinde (Vergi daireleri hariç),	
2. Banka işlemleri:	
Ödemelerde muhasebe birimlerinde Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 524 üncü maddesinin (c) fıkrasına göre bankaya önceden haber verilmesi gereken tutar,	
3. Kaybedilen alıncılar için ilân:	
İlgilileri tarafından kaybedilen alıncılarda Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 528 inci maddesine göre ilân gerektirmeyen parasal sınır,	
B- MUHASEBE YETKİLİSİ MUTEMETLERİNİN GÖREVLENDİRİLMELERİ, YETKİLERİ, DENETİMİ VE ÇALIŞMA USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK	
1. Muhasebe yetkilisi mutemedi işlemleri:	

<p>1.1. Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 7 nci maddesi uyarınca, muhasebe birimleri dışında görev yapan muhasebe yetkilisi mutemetleri tarafından yedi günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı,</p> <p>1.2. Mahkeme başkanlıkları, icra ve iflas daireleri ve izale-i şüyu memurluklarındaki muhasebe yetkilisi mutemetlerince, 492 sayılı Harçlar Kanununun eki (1) ve (3) sayılı tarifelere göre makbuz mukabili tahsil edilip, yedi günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı</p>	
<p>2. Trafik para cezasını tahsil eden muhasebe yetkilisi mutemetleri işlemleri:</p> <p>2.1. Muhasebe yetkilisi mutemedine bağlı olarak çalışan görevlilerce yedi günlük süre beklenilmeksizin muhasebe yetkilisi mutemedine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı,</p> <p>2.2. Kendine bağlı tahsilat görevlisi bulunan muhasebe yetkilisi mutemetlerince üç günlük süre beklenilmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı,</p> <p>2.3. Trafik para cezasını doğrudan muhasebe yetkilisi mutemedi sıfatıyla tahsil edenlerce yedi günlük süre beklenilmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı,</p>	
<p>3. Yetkili memurlarla ilgili işlemler:</p> <p>Pul ve Değerli Kağıtların Bayiler ve Yetkili Memurlar Vasıtası ile Sattırılmasına ve Bayilere Satış Aidatı Verilmesine Dair Yönetmelik hükümlerine göre yetkili memurlarca 15 günlük süre beklenmeden muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı,</p>	
<p>C- MUHASEBE YETKİLİSİ ADAYLARININ EĞİTİMİ, SERTİFİKA VERİLMESİ İLE MUHASEBE YETKİLİLERİNİN ÇALIŞMA USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK</p>	
<p>1. Muhasebe yetkililerinin, kendilerine 5018 sayılı Kanun ve diğer mevzuatla verilen görev ve yetkilerinden, yardımcılarına devredebilecekleri görev ve yetkilere ilişkin limitler</p> <p>1.1. Geçici veya kesin ödeme, iade, mahsup ve bunların muhasebeleştirilmesi işlemlerinde (her bir belge için)</p> <p>1.2. Banka teminat mektubu veya menkul değerlerin, kısmen veya tamamen ilgisine iadesine ilişkin işlemlerde</p> <p>1.3. Yukarıdaki (1) ve (2) numaralı maddelerde belirtilen tutarlar; Maliye Bakanlığı Merkez Muhasebe Birimi ile İstanbul İl Muhasebe Biriminde 4, diğer merkez muhasebe birimleri ile Ankara İl Muhasebe Biriminde 3 ve İzmir İl Muhasebe Biriminde 2 kat olarak uygulanır.</p> <p>1.4. Merkezi yönetim kapsamı dışındaki idareler kendi limitlerini ayrıca belirleyebilirler.</p>	
<p>Ç- MERKEZİ YÖNETİM HARCAMA BELGELERİ YÖNETMELİĞİ</p>	
<p>1. Merkezî Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 5 inci maddesi ve konuya ilişkin Tebliğde yapılan açıklamalara göre, özel kişiler tarafından düzenlenen faturaların kaybedilmesi halinde, noter onaylı fatura örneklerinin kabul edileceği parasal alt sınır.</p>	
<p>D-TAŞINIR MALLARIN KAYITLARDAN ÇIKARILMASI</p>	
<p>1. Taşınır Mal Yönetmeliği hükümlerine göre harcama yetkilisinin onayı ile kayıtlardan çıkarılacak taşınırlar için uygulanacak limitler,</p> <p>1.1. Taşınırların kamu idareleri arasında bedelsiz devri ve satışında</p> <p>1.2. Taşınırların hurdaya ayrılmasında, imha ve terkin edilmesinde</p> <p>1.3. Taşınırların aynı kamu idaresine bağlı harcama birimleri arasındaki devrinde</p> <p>1.4. Yukarıda belirtilen limitler; kuruluş merkezleri ile Ankara, İstanbul ve İzmir İllerinde 3 kat olarak uygulanır.</p>	

TABLO II- ÖN ÖDEME İŞLEMLERİ**A- GENEL BÜTÇELİ İDARELERCE AÇILACAK KREDİLER**

1. İzin alınmaksızın açılacak kredilerde parasal sınır,
2. İzin alınmaksızın elektronik sayaçlara yükletilecek doğalgaz ve su bedelleri için açılacak kredi sınırı,
3. Ön Ödeme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 6 ncı maddesi gereğince Bakanlığımız adına Defterdarlıklarca verilecek kredi izinleri sınırı,

75

B- HARCAMA YETKİLİSİ MUTEMEDİ AVANS SINIRLARI

1. Yapım işleri ile mal ve hizmet alımları için:
 - 1.1. İllerde, kuruluş merkezlerinde, büyükşehir belediyesi sınırları içindeki ilçeler ve nüfusu 50.000'i geçen ilçelerde
 - 1.2. Diğer ilçelerde
2. Şehit cenazelerinin nakli amacıyla
3. Yabancı konuk ve heyetlerin ağırlanması amacıyla görevlendirilen mihmandarlara
4. Mahkeme harç ve giderleri
 - 4.1. Ankara, İstanbul ve İzmir il merkezleri için
 - 4.2. Diğer il ve ilçeler için
5. Doğal afetler nedeniyle oluşacak ihtiyaçlar için
6. İl dışına yapılacak seyahatte kullanılacak akaryakıt giderleri için
7. Yakalanan yasadışı göçmenler ile sınırdışı edilecek şahıslar için
8. Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği
9. Yargılama Giderleri
10. Posta ve telgraf giderleri (Yüksek Mahkemeler için)

C- ÖZEL BÜTÇELİ İDARELER AVANS SINIRLARI

1. Yükseköğrenim Kurumları için:
 - 1.1. Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlıkları için
 - 1.2. Diğer birimleri için
2. Kredi ve Yurtlar Kurumu ile Milli Prodüktivite Merkezi mutemetlerine
3. Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü
4. Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı mutemetlerine
 - 4.1. Kuruluş merkezinde
 - 4.2. Merkez dışındaki birimlerde
5. Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu ile Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü mutemetlerine
 - 5.1. Kuruluş merkezlerinde
 - 5.2. Merkez dışındaki birimlerde
6. Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü ile Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı mutemetlerine
7. Diğer Özel Bütçeli İdarelerin mutemetleri için

Ç- MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI AVANS SINIRLARI

1. Merkezde
2. İstanbul, İzmir, Adana ve Diyarbakır illerinde
3. Diğer illerde

D- DIŞ TEMSİLCİLİKLER EMRİNE VERİLECEK AVANS SINIRLARI

1. Büyükelçilikler, Başkonsolosluklar ve Bakanlıklar ile bağlı ilgili ve ilişkili kuruluşların elçilikler ve konsolosluklar nezdinde bulunan müşavirlik ve ateşelikleri için

2. Yabancı ülkelerde NATO emrine verilen ve diğer ülkelere görevlendirilen Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı birliklerin ihtiyacı için bütçe imkanları ile mahallinden temini gereken alımlarda kullanılmak üzere, birliğin konuşlandığı yabancı ülkede bulunması halinde askeri ateşelik emrine, askeri ateşelik bulunmadığı takdirde olağanüstü durum nedeniyle birlik komutanlık karargahının dış temsilcilik olarak kabul edilerek bu maksatla görevlendirilecek mutemetlere
3. Bakım ve onarım maksadıyla yabancı ülkeye götürülen hava araçları için ihtiyaç duyulacak akaryakıt, havaalanı yer hizmeti vb. giderlerin yabancı ülkede karşılanması için görevlendirilecek mutemetlere

E-ASKERİ DAİRE MUTEMET AVANSLARI

1.Milli Savunma Bakanlığı:

1.1.Tugay ve eşitine kadar olan askeri kurum ve kuruluşları için; (Büyükşehir belediyesi bulunan il merkezlerindeki askerlik dairesi başkanlığı ve askerlik şubelerinde sadece firari erlerin sevkinde kullanılmak üzere ve Kuzey Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Komutanlığına bağlı birlikler için 2 katı uygulanır.)

1.2.Tümen ve daha üst birlikler ile eşiti kurum ve kuruluşlar için (Kuzey Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Komutanlığına bağlı birlikler için 2 katı uygulanır.)

1.3.Askerlik dairesi ve askerlik şubeleri için yalnızca celp ve sevk dönemlerinde kullanılmak üzere

1.4. Askeri Hastane Baştabiplikleri

1.4.1. Bir mutemet görevlendirilmesi durumunda

1.4.2. Bakanlıkça izin verilen durumlarda birden fazla mutemet görevlendirilmesi durumunda (her bir mutemet için)

1.5.Güvenlik nedeniyle yapılacak toplu nakiller için askeri daire mutemetlerine

1.6.Gümrükten malzeme çekecek askeri birlik, kurum ve kuruluş mutemetlerine

2. Jandarma Genel Komutanlığı:

2.1. Bütçe uygulaması yapmayan ve başka bir birlik tarafından desteklenen tümen, alay, tabur ve eşiti birlikler

2.2. Bütçe uygulaması yapan tüm birlikler (il jandarma komutanlıkları hariç)

2.3. İl jandarma komutanlıkları

2.3.1. 10'dan az ilçesi olan illerde

2.3.2. 10 ve daha fazla ilçesi olan illerde

3. Sahil Güvenlik Komutanlığı:

3.1. Sahil Güvenlik Komutanlığı Karargahı, SG Bölge K.lıkları, SG İkmal Merkezi K.lığı

3.2. SG Onarım Destek K.lıkları, SG İkmal Destek K.lığı, SG Hava K.lığı, SG Eğitim Merkezi K.lığı, SG Grup K.lıkları

TABLO III- TÜMEN VE DAHA ÜST BİRLİKLER İLE EŞİTİ KURUM VE KURULUŞLAR

1. Merkezde:

1.1. Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ve Kuvvet Komutanlıkları Karargahları
Harcama Yetkisi Verilen Makamlar

2. Kara Kuvvetlerinde:

2.1. Ordu Komutanlıkları

2.2. Kolordu Komutanlıkları

2.3. Kadrolarında Rütbeleri Korgeneral ve Tümgeneral olan diğer Komutanlıklar ve Kurum
Harcama Yetkilileri

2.4. KKK. Depolar, Fabrika ve Dikimevleri Komutanlığı

2.5. KKK. Depolar ve Fabrika Komutanlığı

2.6. Kara Harp Okulu Komutanlığı

2.7. Sınıf Okulları (Astsubay Sınıf Hazırlama Okul K.lıkları dahil) ve Eğitim Merkez Komutanlıkları

2.8. Ana Depo ve Ana Tamir Fabrika Müdürlükleri

3. Deniz Kuvvetlerinde:

3.1. Donanma, Kuzey Saha, Güney Saha ve Deniz Eğitim Komutanlıkları.

3.2. Deniz Ana Üs, Filo ve Tersane Komutanlıkları

3.3. Kadrolarında Rütbeleri Koramiral ve Tümamiral Olan Diğer Komutanlık ve Kurum Amirlikleri

3.4. Deniz Harp Okulu, Deniz Lisesi ve Deniz Astsubay Okulu Komutanlıkları

3.5. Deniz Bakım Onarım ve İstihdam Komutanlıkları, Deniz İkmal Merkezi, İkmal Grubu ve İkmal Destek Komutanlıkları ve Rıhtım İskele Onarım İstihkam Tabur Komutanlığı

3.6. Onarım Destek Komutanlıkları, Deniz Kara Araçları ve İş Makinaları Fabrika Müdürlükleri

3.7. Deniz Sınıf Okulları Komutanlıkları ve Deniz Ordu Donatım Merkez Komutanlığı

4. Hava Kuvvetlerinde:

4.1. 1 ve 2 nci Taktik Hava K.Komutanlıkları

4.2. Kadrolarında Rütbeleri Korgeneral ve Tümgeneral olan Kom.lık ve Kurum Amirlikleri

4.3. Hava Harp Okulu Komutanlığı

4.4. Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanlıkları

4.5. Üs Komutanlıkları

4.6. Hava Kuvvetleri Komutanlığı Karargah Destek Kıtalar Grup Komutanlığı

5. Diğerlerinde:

5.1. İç Tedarik Bölge Başkanlıkları, Askeri Hastane Baştabiplikleri

TABLO IV- MUHASEBE KAYITLARINDAN ÇIKARILACAK ALACAKLAR	
1. 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 106 ncı maddesi gereğince;	
1.1. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren amme alacaklarından tahsil imkansızlığı nedeniyle muhasebe kayıtlarından çıkarılacak tutar	
1.2. Diğer amme alacaklarından tahsil imkansızlığı nedeniyle muhasebe kayıtlarından çıkarılacak tutar	
2. 6091 sayılı 2011 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanununun 27 nci maddesi hükmünün Bakanlığımıza verdiği yetkiye dayanılarak; muhasebe kayıtlarında olup 6183 sayılı Kanun kapsamında izlenen alacakların dışında kalan Devlet alacaklarından muhasebe kayıtlarından çıkarılacak tutar	
3. 5018 sayılı Kanununun 79 uncu maddesi hükmünün Bakanlığımıza verdiği yetkiye dayanılarak; muhasebe kayıtlarında olup 6183 sayılı Kanun kapsamında izlenen alacakların dışında kalan kamu alacaklarından muhasebe kayıtlarından çıkarılacak tutar	

TABLO V- KANUNİ FAİZ VE TEMERRÜT FAİZ ORANLARI	
3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanuna göre, yıllar itibarıyla uygulanması gereken kanuni faiz ve temerrüt faizi oranları: (Temerrüt faizi miktarının sözleşme ile kararlaştırılmamış olduğu hallerde, akdi faiz miktarı aşağıda belirtilen oranların üstünde ise temerrüt faizi, akdi faiz miktarından az olamaz.)	Yılı
1. 1/1/2011 tarihinden itibaren :	
1.1. Kanuni faiz oranı sözleşme ile tespit edilmemişse,	
1.2. Temerrüt faiz oranı	

1.2.1. Sözleşme ile tespit edilmemişse	
1.2.2. Ticari işlerde (20/12/2010 tarihli Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Tebliği ile)	
2. 1/1/2010 - 31/12/2010 dönemi için	
2.1. Kanuni faiz oranı sözleşme ile tespit edilmemişse,	
2.2. Temerrüt faiz oranı	
2.2.1. Sözleşme ile tespit edilmemişse	
2.2.2. Ticari işlerde (22/12/2009 tarihli Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Tebliği ile)	
3. 1/7/2009 -31/12/2009 dönemi için :	
3.1. Kanuni faiz oranı sözleşme ile tespit edilmemişse,	
3.2. Temerrüt faiz oranı	
3.2.1. Sözleşme ile tespit edilmemişse	
3.2.2. Ticari işlerde (12/06/2009 tarihli Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Tebliği ile)	

TABLO VI- ALINDI BİRİM FİYATLARI			
Örnek No	Belgenin adı	Ölçü Birimi	Bir
6	Alındı Belgesi (Manuel)	Cilt	
	Alındı Belgesi (Otokopili)	Takım	
8	Mahsup Alındısı	Cilt	
13	Teslimat Müzekkeresi	Cilt	
11	Tahsildar Alındısı	Cilt	
12	Muhasebe Yetkilisi Mutemedi Alındısı	Cilt	
15	Gönderme Emri	Cilt	
16	Döviz Gönderme Emri	Cilt	
	Vezne Alındısı	Cilt	
	Menkul Kıymetler Alındısı	Cilt	
	Bilgisayarlı Vezne Alındısı	Takım	
	Bilgisayarlı Muhasebe Yetkilisi Mutemedi Alındısı	Takım	

Yukarıda tablo halinde birim fiyatı belirlenen alındılar ve diğer belgeler, talepte bulunan döşeme saymanlıkları ile genel bütçe dışındaki diğer kamu idarelerine hizmet veren muhasebe birimlerine satılmak üzere, kelimesi 2 veya 3 nüsha halindeki tek bir alındıyı ifade etmektedir.

[R.G. 27 Ocak 2011 – 27828]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

2011 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE UYGULAMA TEBLİĞİ
(SIRA NO: 5)

10/1/2011 tarihli ve 27811 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan (3) Sıra No’lu 2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği gereğince, ilgili idarelerce hazırlanarak

Bakanlığımıza gönderilen ayrıntılı harcama programları (AHP) ve ayrıntılı finansman programlarının (AFP) Bakanlığımızca vize edilen tutar ve oranlara göre uygulanması ve ödeneklerin verimliliği, etkinliği ve mali disiplini gözeten, finansman maliyetlerini düşüren bir anlayışla kullanılması bakımından aşağıdaki esas ve usuller belirlenmiştir.

I – Ortak Hükümler

1) Vize edilen cetvellerde yer alan ödenekler, idarelerin üçer aylık dönemler itibariyle kullanabilecekleri tutarlardır. Dönemleri içinde kullanılmayan tutarlar takip eden üçer aylık dönemlerde kullanılabilir. Ancak, takip eden dönemlere ilişkin ödenekler, vize edilen AHP/AFP’de Bakanlığımızca değişiklik yapılmadığı sürece, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 70 inci maddesinin amir hükmü de dikkate alınarak süresinden önce kesinlikle kullanılmayacaktır.

2) Üst yönetici ve harcama yetkilileri, AHP/AFP’lerin temel amacının idarelerin ihtiyaçları da dikkate alınarak harcama programlarının yapılması ve bütçe uygulamalarında mali disiplinin gözetilmesinin yanı sıra hazinenin finansman maliyetlerini düşük tutacak şekilde aylık ödenek/nakit planlamasının yapılması olduğu bilinciyle hareket edecekler ve ödemelerin her üç aylık dönem içinde aylara dengeli olarak dağıtılmasına özen göstereceklerdir.

3) İdareler, hizmet ve faaliyetlerini vize edilen AHP/AFP’lere uygun olarak planlayacak ve ödemelerini buna göre gerçekleştireceklerdir. Serbest ödeneklerin etkin kullanılması, AHP/AFP’de değişikliğe ve ilave finansman ihtiyacına neden olunmaması bakımından harcama yetkilileri ve mali hizmetler birimleri gerekli tüm tedbirleri alacak ve bu amaçla merkez dışı birimleri de kapsayan bilgilendirme ve koordinasyonu sağlayacaklardır.

4) İdareler, tertipler bazında her üç aylık dönemde herhangi bir talimat beklemeksizin bu ödenekler için ödenek gönderme belgesi düzenleyebileceklerdir. Ödeneklerin merkez dışı birimlere gönderilmesinde birimlerin ihtiyaçları dikkate alınacak ancak, serbest ödeneklerin tamamının merkez dışı birimlere gönderilmesi yerine, sonradan ortaya çıkabilecek ihtiyaçları karşılamak üzere makul bir kısmının kullanılabilir durumda tutulmasına özen gösterilecektir. Ayrıca, merkez dışı birimlerin ödenek kullanımları harcama yetkilileri ve mali hizmetler birimlerince takip edilecek, merkez dışı birimlerde ortaya çıkacak ödenek ihtiyacı AHP/AFP’de değişiklik yapılması yerine öncelikle ödenek gönderme belgesine bağlanan ancak, kullanılmayan ödeneklerin tenkis edilerek ödenek ihtiyacı bulunan muhasebe birimlerine gönderilmesi suretiyle karşılanacaktır.

5) Elektrik, doğalgaz, su, telefon, bilgiye abonelik ve internet erişimi gibi mal ve hizmet alım giderlerinin, serbest ödenek yetersizliği nedeniyle zamanında ödenmemesi suretiyle ek mali yük oluşturularak kamu zararına neden olunmaması bakımından, tertipler itibariyle serbest ödenekler öncelikle bu giderlere ilişkin faturaların ödenmesinde kullanılacak, gerek aynı tertipte yer alan diğer gider türlerine ilişkin ihtiyaçların gerek bütçe içi ödenek aktarma suretiyle bütçenin diğer tertiplerindeki diğer gider türlerine ilişkin ihtiyaçların karşılanmasında hiçbir şekilde kullanılmayacak, buna neden olabilecek bir taahhüde ve harcamaya girişilmeyecek, merkez dışı birimlere ödenek gönderilmesinde bu hususa öncelik verilecektir.

6) Vize edilen cetvellerde aylara dağıtılmayarak bloke tutulan ödenekler, idarelerin talepleri üzerine bütçe uygulamalarındaki gelişmeler de dikkate alınarak Bakanlığımızca değerlendirilerek, kullanılabilir olacaktır.

7) İhale işlemlerinde bütçelerin ilgili tertiplerinde yer alan başlangıç ödenekleri dikkate alınarak taahhüde girişilebilecektir. Ancak, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile hazine yardımı alan özel bütçeli idarelerce hazırlanacak şartname ve sözleşmelere Bakanlığımızca vize edilen AHP/AFP’deki ödenek dağılımına göre harcama yapılacağına ilişkin hüküm konulacaktır.

8) Geçici işçi ödeneklerinin kullanımında, Bakanlığımızca vize edilen cetveller esas alınacaktır.

9) İdareler seyyar görev tazminatına ilişkin vize taleplerinde, ödenek ile gün ve kadro sayısı arasındaki bağlantıyı kuracaklar, "03.3.5- Yolluk Tazminatları" ve "06.9.2.05- Yolluk Tazminatları" kodundaki ödeneğin diğer ekonomik kodlar için kullanılmamasına özen gösterecekler, vize edilen adam/gün sayısının üzerinde görevlendirme yapmayacaklardır.

10) Devam eden temizlik işleri kapsamında bir önceki yılda çalıştırılan işçi sayısı 2011 yılında arttırılmayacaktır. Ancak, bütçelerinde bu amaçla tertiplenen başlangıç ödeneğinin aşılması ve ilave ödenek talep edilmemesi kaydıyla, yeni birimlerin faaliyete geçmesi veya temizlenecek hizmet alanlarının bir önceki yıla göre artış göstermesi hallerinde mevcut temizlik işleri kapsamında çalıştırılan işçi sayısında artışa gidilebilecektir.

II – Özel Hükümler

A) Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ile Hazine Yardımı Alan Özel Bütçeli İdareler

1) Yükseköğretim kurumları, Bakanlığımızca vize edilen AFP'lere uygun olarak, harcama birimleri düzeyindeki finansman programı detaylarını 31/1/2011 tarihine kadar e-bütçe sistemine girerek onaylayacaklardır.

AFP tekliflerini "Birim Düzeyinde" menüsüne giriş yaparak oluşturan yükseköğretim kurumları, aynı menünün "AFP Taslak" bölümündeki "2011 Kurum AFP'sine Göre" seçeneği yardımıyla AFP (Birim Detay) girişini yapabileceklerdir.

2) Vize edilen cetvellerde yapılacak her türlü değişiklik işlemi Bakanlığımızca gerçekleştirilecektir. Bu kapsamda idareler zorunlu ve acil durumlarda Strateji Geliştirme Başkanlıkları/Daire Başkanlıkları/Müdürlükleri aracılığıyla Bakanlığımızca vize edilen cetveller üzerinden revize talebinde bulunabileceklerdir. İdareler, revizeyi gerektiren detaylı hizmet gerekçeleriyle birlikte diğer bilgi ve belgeleri talebe ekleyerek değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletceklerdir.

B) Hazine Yardımı Almayan Özel Bütçeli İdareler, Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar, Sosyal Güvenlik Kurumları

1) AFP'lerde yapılacak revize işlemlerinin tümü ilgili idarelerce sonuçlandırılacaktır. Yapılan revize işlemini müteakip Bakanlığımıza bilgi verilecektir.

2) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin bütçelerinden Sosyal Güvenlik Kurumlarına yapılacak transferlere ilişkin talepler; gider, gelir ve finansman durumları ile gerek görülen diğer bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletilecektir.

Tebliğ olunur.

(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ SERİ NO: 20

Özel tüketim vergisi (ÖTV) beyannameleri ve bildirimlerine ilişkin olarak aşağıdaki düzenlemelerin yapılması gerekli görülmüştür.

1. ÖTV BEYANNAMELERİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu¹ ekindeki (III) sayılı listede yer alan mallardan alkollü içkiler ve tütün mamullerinin tesliminden doğan ÖTV'nin beyanında düzenlenen (3A) ve (3B) numaralı ÖTV beyannamelerinin içeriği, Ocak 2011 dönemine

ilişkin verilecek beyannamelerden geçerli olmak üzere değiştirilmiştir. Buna göre Ocak 2011 dönemine ait olup, 1/2/2011 ila 15/2/2011 tarihleri arasında (3A) ve (3B) numaralı ÖTV beyannamelerini verecek olan mükelleflerin, yenilenmiş beyanname programlarını bilgisayarlarına indirmek suretiyle bu beyannameleri düzenlemeleri gerekmektedir.

2. ÖTV BİLDİRİMLERİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

a) 1 Seri No.lu Özel Tüketim Vergisi Genel Tebliğinin² “Bildirimler” başlıklı (12.3.) bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“12.3. Bildirimler

ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tabi olmayanlar ile (III) ve (IV) sayılı listedeki malların ithalini yapanlardan KDV mükellefi olanlar, bir ay içinde ithal ettikleri ÖTV’ye tabi mallarla ilgili (EK: 6, EK: 7, EK: 8, EK: 9 ve EK: 10) bildirim formlarını, takip eden ayın 20 nci günü akşamına kadar Gelir İdaresi Başkanlığının “www.gib.gov.tr” adresinde hizmet veren İnternet Vergi Dairesi/Kurumlar-Gelir Vergi Dairesine göndereceklerdir.

Bu amaçla söz konusu malları ithal eden mükellefler, vergi dairelerinden kullanıcı kodu ve kişisel şifre alacaklardır. Şifre alınabilmesi için Tebliğ ekindeki (EK: 15 ve EK: 16) İnternet Hizmetleri Kullanım Başvuru Formunun, otomasyonlu vergi dairelerinden temin edilerek veya Gelir İdaresi Başkanlığının “www.gib.gov.tr” adresindeki İnternet Vergi Dairesi/Kurumlar-Gelir Vergi Dairesinden döküm alınarak düzenlenmesi ve KDV yönünden bağlı olunan vergi dairesine verilmesi gerekmektedir. Bu başvuru üzerine mükelleflere kişisel şifre ve kullanıcı kodu verilecektir.

İnternet ortamında düzenlenen bildirimler onaylanmak ve vergi dairelerinden temin edilen kişisel şifre ve kullanıcı kodu kullanılmak suretiyle Gelir İdaresi Başkanlığının internet vergi dairesine gönderilecektir. Gönderilen bildirimlerin içeriğinde mükelleflerce değişiklik yapılmak istenmesi halinde, yeniden düzenlenen bildirimler onaylanarak gönderilebilecektir.

ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tabi olmayanlar ile (III) ve (IV) sayılı listedeki malların ithalini yapanların aynı zamanda söz konusu malların imalatçısı olarak ÖTV mükellefiyeti bulunması ve bu mükellefiyet kapsamında ÖTV beyannamesi vermesi, ithal ettiği mallar itibarıyla ilgili ÖTV bildirimlerini vermesine engel teşkil etmemektedir.

Kanununa ekli (III) sayılı listedeki alkollü içkiler ve tütün mamulleri ithalatı yapanların, herhangi bir vergilendirme döneminde ithalatları olmasa dahi bildirim vermeleri zorunludur. Ancak (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tabi olmayanlar ile (III) sayılı listedeki kolalı gazoz ve (IV) sayılı listedeki malların ithalatçıların, ithalatları bulunmadığı aylar için bildirim vermeleri gerekmemektedir.

Yukarıda belirtilen bildirim formlarını süresinde göndermeyen mükellefler hakkında Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca özel usulsüzlük cezası uygulanır.”

b) 1 Seri No.lu ÖTV Genel Tebliği ekinde yer alan (EK: 6, EK: 7, EK: 8, EK: 9 ve EK: 10) numaralı kağıt ortamındaki bildirim formu örnekleri yürürlükten kaldırılmıştır.

c) 1 Seri No.lu ÖTV Genel Tebliği ekinde yer alan (EK: 4 ve EK: 5) numaralı bildirim formları yürürlükten kaldırılmıştır.

3. ÖTV BEYANNAMESİ EKLERİNE VE BİLDİRİM FORMLARINA BANDROL VE BANDROLLÜ ÜRÜN BİLGİ GİRİŞLERİ İÇİN EKLENEN YENİ BÖLÜMLER

a) (3A) ve (3B) numaralı ÖTV beyannamelerinin “Ekler” kısmına, tütün mamulleriyle alkollü içki üreticilerinin (bira dahil), ilgili beyan dönemine ilişkin bandrol ve bandrollü/kodlu ürün bilgilerini girmeleri için yeni bölümler eklenmiştir. Mükelleflerin, Ocak/2011 döneminden başlamak üzere, bandrol ve bandrollü ürün stoklarının takibi için oluşturulan bu bölümleri de doldurmaları gerekmektedir.

Alkollü içki üreticileri, ilgili döneme ait bandrol bilgilerini (3A) numaralı ÖTV beyannamesinin “Ekler” bölümünde bulunan “Bandrol Bilgileri” başlıklı Tablo-1’e; aynı beyan dönemine ait bandrollü/kodlu alkollü içki ürünlerine (bira dahil) ilişkin stok bilgilerini ise bu bölümdeki “Bandrollü/Kodlu Ürün Bilgileri” başlıklı Tablo-2’ye gireceklerdir.

Tütün mamulü üreticileri ise, ilgili beyan dönemine ait bandrol bilgilerini (3B) numaralı ÖTV beyannamesinin “Ekler” bölümünde bulunan “Bandrol Bilgileri” başlıklı Tablo-3’e; aynı beyan dönemine ait bandrollü tütün mamullerine ilişkin stok bilgilerini de bu bölümdeki “Bandrollü Ürün Bilgileri” başlıklı Tablo-4’e gireceklerdir.

Herhangi bir beyan döneminde, vergiye tabi işlemin bulunmaması nedeniyle matraha ve hesaplanan vergiye ilişkin bilginin olmaması halinde bile mükelleflerin, beyanname verirken yukarıda belirtilen Tablo-1, Tablo-2, Tablo-3 ve Tablo-4’ün kendilerini ilgilendiren kısımlarını doldurmaları gerekmektedir.

Bira üreticileri (3A) numaralı ÖTV beyannamesindeki “Bandrol Bilgileri” başlıklı Tablo-1’e sadece fiçı ambalajlı bira ürünlerine ilişkin bandrol bilgilerini girerken; bandrollenmiş fiçı ambalajlı biralarla şişe, kutu, pet şişe vb. ambalajlı diğer kodlu bira ürünlerine ilişkin stok bilgilerini ise aynı beyannameye yer alan “Bandrollü/Kodlu Ürün Bilgileri” başlıklı Tablo-2’ye gireceklerdir.

b) Tütün mamulleri ile alkollü içki ürünlerini ithal eden mükelleflerin verecekleri (Ek-8) ve (Ek-9) bildirim formlarına, ithal ettikleri ürünlere ilişkin bandrol bilgilerini ve bandrollü/kodlanmış etiketli ithal ürünlere ilişkin stok bilgilerini girmeleri için yeni bölümler eklenmiştir.

Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumundan tütün mamulü ve alkollü içki ithalatçısı olarak belge alan mükelleflerin Ocak/2011 döneminden başlamak üzere aylık dönemler halinde, söz konusu dönemde ithalat yapmış olup olmadıklarına bakılmaksızın, takip eden ayın 20 nci günü akşamına kadar (Ek-8) ve (Ek-9) bildirim formlarında bandrol ve bandrollü/kodlanmış etiketli ürünlere ilişkin bilgiler için oluşturulan bölümleri doldurup internet vergi dairesinden göndermeleri gerekmektedir.

Buna göre mükellefler, bira dışındaki ithal alkollü içki ürünlerine ilişkin bandrol bilgileri ile ithal bira ürünlerine ilişkin kodlanmış etiket bilgilerini (Ek-8) bildirimindeki “Bandrol Bilgileri” bölümüne; bandrollü/kodlanmış etiketli (bira dahil) ithal alkollü içki ürünlerine ilişkin bilgileri ise “Bandrollü Ürün Bilgileri” bölümüne gireceklerdir.

İthal tütün mamullerine ilişkin bandrol bilgilerini (Ek-9) bildirimindeki “Bandrol Bilgileri” bölümüne; ithal tütün mamullerine ilişkin stok bilgilerini ise bu bildirim formundaki “Bandrollü Ürün Bilgileri” bölümüne gireceklerdir.

c) Aynı mükellefin üretim ve ithalatı birlikte yapması durumunda; alkollü içki üretimine ilişkin bandrol ve bandrollü ürün bilgilerini (3A) beyannamesi ekinde, tütün mamulü üretimine ilişkin bandrol ve bandrollü ürün bilgilerini ise (3B) beyannamesi ekinde vermesi gerekirken; alkollü içki ithalatına ilişkin bandrol ve bandrollü ürün bilgilerini (Ek-8) bildirim formuyla, tütün mamulü ithalatına ilişkin bandrol ve bandrollü ürün bilgilerini ise (Ek-9) bildirim formuyla bildirmesi gerekmektedir.

Tebliğ olunur.

¹ 12/6/2002 tarihli ve 24783 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

² 30/7/2002 tarihli ve 24831 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

(R.G. 29 Ocak 2011 – 27830)

— • —

İlân

Adalet Bakanlığından :

Gercüş Asliye Hukuk Mahkemesinin 2010/99 Esas sayılı dava dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

(R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

OCAK / 2 0 1 1

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	42477	Erdem BAFRA	Çal Hâkimi	31.12.2010
----	-------	-------------	------------	------------

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	21117	İlhan KIYICI	Bakırköy Hâkimi	29.12.2010
2-	23769	Zafer BAŞKURT	İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	03.01.2011
3-	20717	Ünal SOYTEKİN	İstanbul Cumhuriyet Savcısı	21.01.2011
4-	22012	Fazlı KADI	Yargıtay Onikinci Hukuk Dairesi Başkanı	24.01.2011
5-	25455	Hakkı KAVAS	Fethiye Hâkimi	24.01.2011

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	20568	Bülent İLTER	Bakırköy Hâkimi	01.01.2011
2-	21173	Remzi Yaşar KIZILHAN	Bakırköy Cumhuriyet Savcısı	01.01.2011
3-	22545	Hayrullah ÖZDEMİR	Ankara Hâkimi	01.01.2011
4-	22006	Birsen KURT	Antalya Hâkimi	03.01.2011
5-	22041	Mehmet Tacettin KUMOVA	İzmir Hâkimi	06.01.2011
6-	19346	Sadık Şefik İÇÖZ	Adana Cumhuriyet Savcısı	08.01.2011
7-	26489	Necmettin COŞKUN	Yargıtay Ondördüncü Hukuk Dairesi Üyesi	11.01.2011
8-	19305	Mehmet Necati TÜRE	Bursa Hâkimi	13.01.2011
9-	19759	İbrahim ORAKCIOĞLU	Yargıtay Birinci Hukuk Dairesi Üyesi	13.01.2011
10-	21365	Kamil EKİNCİ	Fatih Cumhuriyet Savcısı	21.01.2011

— • —

Duyuru

Şubat 2011 tarih ve 27835 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,
- **Karadeniz Çevre karayolunun Koordineli Olarak Geliştirilmesine Dair Mutabakat Zaptı’nın Onaylanmasına Dair 2011/1263 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınmamıştır.**

— • —

Maliye Bakanlığında:

**VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ
(SIRA NO: 404)**

Borsada rayici olmayan yabancı paraların, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu gereğince 2010 yılı için yapılacak değerlemelerine esas olmak üzere, aynı Kanunun 280 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan hükümlere dayanılarak tespit olunan kurlar aşağıda gösterilmiştir.

Borsada rayici olmayan yabancı paraların ve bu paralarla olan senetli ve senetsiz alacak ve borçların değerlemesinde 2010 yılı sonu itibariyle bu kurlar uygulanacaktır.

Öte yandan, 130 Sıra No’lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği¹ ile 217 Seri No’lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde² belirtildiği üzere değerlendirme günü itibariyle Bakanlığımızca kur ilan edilmediği durumlarda T.C. Merkez Bankasınca ilan edilen kurların esas alınması gerekmektedir. Bu şekilde yapılacak değerlemelerde efektif cinsinden yabancı paralar için efektif alış kurunun (bulunmaması halinde döviz alış kurunun), döviz cinsinden yabancı paralar içinse döviz alış kurunun uygulanacağı tabiidir.

Ancak, vergi uygulamaları açısından, bankaların 31/12/2010 tarihi itibariyle yapacakları değerlendirme sırasında bu Tebliğ ile belirlenen kurlar yerine, T.C. Merkez Bankasınca belirlenen esaslara uygun olarak tespit ettikleri ve fiilen uyguladıkları alış kurlarını esas almaları gerekmektedir.

Tebliğ olunur.

EK:2 Liste

¹ 20/4/1976 tarih ve 15565 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

² 27/12/1998 tarih ve 23566 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

SIRA NO	DÖVİZLER	KUR (TL)
1	1 Amerikan Doları	1.5460
2	1 Arjantin Pesosu	0.39069
3	1 Arnavutluk Leki	0.01488

4	1 Avustralya Doları	1.5685
5	1 Azerbaycan Yeni Manatı	1.9425
6	1 B.A.E. Dirhemi	0.42295
7	1 Bahama Doları	1.5535
8	1 Bahreyn Dinarı	4.1207
9	1 Bangladeş Takası	0.02201
10	1 Barbados Doları	0.78065
11	1 Belarus Rublesi	0.00052
12	1 Bolivya Bolivyanosu	0.22161
13	1 Botsvana Pulası	0.24040
14	1 Brezilya Reali	0.93191
15	1 Bulgar Levası	1.0390
16	1 Burundi Frangı	0.00126
17	1 Cezayir Dinarı	0.02089
18	1 Çek Korunası	0.08175
19	1 Çin Yuan Renminbisi	0.23529
20	1 Danimarka Kronu	0.27489
21	1 Dominik Pesosu	0.04179
22	1 Endonezya Rupisi	0.00017
23	1 Estonya Kronu	0.13181
24	1 Etiyopya Birri	0.09344
25	1 Fas Dirhemi	0.18482
26	1 Filipin Pesosu	0.03548
27	1 Gana Yeni Sedisi	1.0438
28	1 Guatemala Quetzali	0.19385
29	1 Guyana Doları	0.00760
30	1 Güney Afrika Randı	0.23419
31	1 Güney Kore Wonu	0.00137
32	1 Haiti Gourdesi	0.03908
33	1 Hırvatistan Kunası	0.27931
34	1 Hindistan Rupisi	0.03457
35	1 Honduras Lempirası	0.08222
36	1 Hong Kong Doları	0.19962
37	1 Irak Dinarı	0.00133
38	100 İran Riyali	0.01481
39	1 İngiliz Sterlini	2.3886
40	1 İsveç Kronu	0.22619
41	1 İsviçre Frangı	1.6438
42	1 İzlanda Kronu	0.01342
43	100 Japon Yeni	1.8933
44	1 Kanada Doları	1.5467
45	1 Katar Riyali	0.42670
46	1 Kazakistan Tengesi	0.01054
47	1 Kolombiya Pesosu	0.00081
48	1 Kosta Rika Kolonu	0.00303
49	1 Kuveyt Dinarı	5.4430
50	1 Laos Yeni Kipi	0.00019
51	1 Latviya Latsı	2.9073
52	1 Lesotho Lotisi	0.23423
53	1 Liberya Doları	0.02173

54	1 Libya Dinarı	1.2388
55	1 Litvanya Litası	0.59734
56	1 Lübnan Lirası	0.00104
57	1 Macar Forinti	0.00738
58	1 Malezya Ringgiti	0.50381
59	1 Makedonya Dinarı	0.03315
60	1 Meksika Pesosu	0.12559
61	1 Mısır Lirası	0.26761
62	1 Moldova Leyi	0.12775
63	1 Nepal Rupisi	0.02160
64	1 Nijerya Nayrası	0.01020
65	1 Nikaragua Kordobası	0.07100
66	1 Norveç Kronu	0.26166
67	1 Özbekistan Somu	0.00095
68	1 Pakistan Rupisi	0.01813
69	1 Panama Balboası	1.5535
70	1 Paraguay Guaranisi	0.00033
71	1 Peru Yeni Solu	0.55393
72	1 Polonya Zlotisi	0.52001
73	1 Rumen Leyi	0.47341
74	1 Rus Rublesi	0.05023
75	1 Sırbistan Dinarı	0.01948
76	1 Singapur Doları	1.2038
77	1 Somali Şilini	0.00097
78	1 Srilanka Rupisi	0.01400
79	1 Sudan Dinarı	0.62035
80	1 Suriye Lirası	0.03314
81	1 Suudi Arabistan Riyalı	0.41349
82	1 Şili Pesosu	0.00331
83	1 Tayland Bahtı	0.05153
84	1 Tayvan Doları	0.05347
85	1 Tunus Dinarı	1.0761
86	1 Ukrayna Hryvnası	0.19498
87	1 Uruguay Pesosu	0.07807
88	1 Umman Riyali	4.0351
89	1 Ürdün Dinarı	2.1936
90	1 Venezuela Bolivarı Fuerte	0.36173
91	1 Yemen Riyali	0.00723
92	1 Yeni İsrail Şekeli	0.43730
93	1 Yeni Zelanda Doları	1.1991
94	1 Zambiya Kvaçası	0.00032
95	1 Euro	2.0491

SIRA NO	EFEKTİFLER	KUR (TL)
----------------	-------------------	-----------------

1	1 ABD Doları	1.5449
2	1 Avustralya Doları	1.5613
3	1 Danimarka Kronu	0.27470
4	1 İngiliz Sterlini	2.3869
5	1 İsveç Kronu	0.22603

6	1 İsviçre Frangı	1.6413
7	100 Japon Yeni	1.8863
8	1 Kanada Doları	1.5410
9	1 Kuveyt Dinarı	5.3614
10	1 Norveç Kronu	0.26148
11	1 Suudi Arabistan Riyali	0.41039
12	1 Euro	2.0477

(R.G. 20 Ocak 2011 – 27821)

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ATAMA KARARI

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

İdarî yargı hâkimlerinin 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu gereğince atanmalarına ilişkin kararname aşağıda gösterilmiştir.

BİRİNCİ DAİRE KARARI: 03.01.2011/07

İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanı 26745 Hasan Sait TÜRK,
İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul İdare Mahkemesi Başkanı 27037 Nilgün KARABEY,
Bursa Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul İdare Mahkemesi Başkanı 27038 Gülser BOSTANCI,
Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi 27376 Hamiyet ÇAKIR,
İzmir Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İzmir İdare Mahkemesi Üyesi 27483 Esin TAN,
İzmir Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Manisa Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 27935 Celal AKIN,
İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Samsun Bölge idare Mahkemesi Başkanı 32669 Çetin ADAY,
Erzurum Vergi Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanı 32678 Hasan ERDEM,
İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Kırıkkale Vergi Mahkemesi Başkanı 32690 Hanifi DOĞAN,
İstanbul İdare Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 32693 Musa ALBAYRAK,
İstanbul İdare Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi 32731 Ertuğrul ARSLANOĞLU,
Samsun Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığına, Gaziantep Bölge idare Mahkemesi Başkanı 32733 Ali TELLİ,
Edirne Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Zonguldak Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 32743 Yunus KUTLU,
Sakarya Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Sakarya Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 32753 Hasan KABADAYI,
İzmir Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İzmir Vergi Mahkemesi Başkanı 32780 Naim BALCI,

Konya Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Sivas Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 32792 Sıtkı KELEŞ,
Ankara İdare Mahkemesi Başkanlığına, Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 33608 Halil KOÇ,
İstanbul İdare Mahkemesi Başkanlığına, Erzurum İdare Mahkemesi Başkanı 33614 Resul ÇOMOĞLU,
Ankara İdare Mahkemesi Başkanlığına, Ankara İdare Mahkemesi Üyesi 33618 Mehmet KÜÇÜKGÖZ,
Bursa İdare Mahkemesi Başkanlığına, Trabzon İdare Mahkemesi Başkanı 33622 Erhan ÇAKAN,
İzmir İdare Mahkemesi Başkanlığına, Antalya İdare Mahkemesi Başkanı 33634 Mustafa Kemal ÖNDER,
Ankara Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 33772 İhsan ULUCA,
Kırıkkale İdare Mahkemesi Başkanlığına, Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 33798 Eyüp KAYA,
İstanbul İdare Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi 33803 Mustafa CERAN,
Sakarya Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Gaziantep İdare Mahkemesi Başkanı 33817 Ekrem ÖZÜBEK,
Ankara İdare Mahkemesi Başkanlığına, Ankara İdare Mahkemesi Üyesi 33839 Esat TOKLU,
Anayasa Mahkemesi Raportörlüğüne, Ankara İdare Mahkemesi Üyesi 37760 İbrahim ÇINAR,
Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Denizli Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37768 Songül HEKİM,
Antalya İdare Mahkemesi Başkanlığına, Danıştay Tetkik Hâkimi 37773 Ahmet EĞERCİ,
Samsun Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Samsun İdare Mahkemesi Üyesi 37778 Levent Barış TÜFENKÇİ,
İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi 37787 Nermin KURT,
Trabzon İdare Mahkemesi Başkanlığına, Sivas İdare Mahkemesi Başkanı 37790 Recep Yılmaz KORKMAZ,
Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi 37793 Saadettin KOCABAŞ,
Sakarya Vergi Mahkemesi Üyeliğine, İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi 37801 Hakan YILMAZ,
Aydın Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Aydın Vergi Mahkemesi Üyesi 37802 Abdullah AYGÜN,
Manisa Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Manisa İdare Mahkemesi Üyesi 37803 Bilgin ÖZBEY,
İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine, Bursa Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37823 Muhammet Ali ÖZTÜRKLER,
Gaziantep İdare Mahkemesi Başkanlığına, Adana İdare Mahkemesi Üyesi 37826 Egemen Devrim DURMUŞ,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Anayasa Mahkemesi Raportörü 37833 Ülkü Müge KADIGİL,

Van İdare Mahkemesi Başkanlığına, Van Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37837 Rabia BAŞER,
Samsun İdare Mahkemesi Başkanlığına, Van İdare Mahkemesi Başkanı 37842 İshak SAĞIR,
Bursa Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Sakarya Vergi Mahkemesi Başkanı 37843 Battal ÖĞÜT,
Tekirdağ Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Erzurum Vergi Mahkemesi Başkanı 37848 Ayşegül
ÖZHAMARATLI,
Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Kayseri Vergi Mahkemesi Üyesi 37849 Bülent Savaş GÜLER,
İzmir Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Sivas Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37851 Kamber ÜNAL,
Muğla İdare Mahkemesi Başkanlığına, Diyarbakır İdare Mahkemesi Başkanı 37853 Mustafa Nafiz ACAR,
Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine, Eskişehir İdare Mahkemesi Üyesi 37858 Elmas Basat ÇELİK,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Başkanlığına, Diyarbakır Bölge idare Mahkemesi Üyesi 37860 Mustafa ARIK,
Kırıkkale Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Aydın Vergi Mahkemesi Başkanı 37861 Mehmet BARIŞ,
Malatya Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Malatya Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37866 Mehmet Metin
KAHRAMAN,
Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Ankara Vergi Mahkemesi Üyesi 37872 Ahmet DERİN,
Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 37882 Şule YURDAKUL KELEBEK,
İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37910 Hasan HACIGÜL,
Kocaeli Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyesi 37916 Salih BULDUK,
Denizli Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Van Vergi Mahkemesi Başkanı 37924 Ali AKDEMİR,
Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Sakarya Vergi Mahkemesi Üyesi 37927 Ömer ŞAHİN,
Erzurum İdare Mahkemesi Başkanlığına, İzmir İdare Mahkemesi Üyesi 37964 İbrahim GÜNENÇ,
Konya İdare Mahkemesi Başkanlığına, Adana İdare Mahkemesi Üyesi 37967 Mehmet TOPRAK,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Bursa İdare Mahkemesi Üyesi 37972 Metin BOR,
İzmir Vergi Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyesi 37977 Ahmet ÇİMEN,
Zonguldak İdare Mahkemesi Üyeliğine, Eskişehir İdare Mahkemesi Üyesi 37986 Melike KOZİK,
Van Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Adana Vergi Mahkemesi Üyesi 37988 Murat YESİN,
Sivas Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Sivas İdare Mahkemesi Üyesi 37989 Kemal YEMİŞEN,

Zonguldak Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Kırıkkale İdare Mahkemesi Başkanı 38001 Sadık AKGÜL,
İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Tekirdağ Vergi Mahkemesi Başkanı 38007 Suat KARASU,
Trabzon Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyesi 38032 Fikriye DOĞRU,
Van Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi 38040 Engin ÖZTÜRK,
Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Bursa İdare Mahkemesi Üyesi 38050 Serdal ARSLAN,
Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığına, Konya İdare Mahkemesi Başkanı 38422 Hannan YILBAŞI,
Malatya Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Şanlıurfa İdare Mahkemesi Başkanı 38423 Fatih ZENCİRCİ,
Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 38445 Harun Hakan BAŞ,
Diyarbakır Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Diyarbakır Vergi Mahkemesi Üyesi 38446 Salim CİVAN,
Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 38455 Haşim GÜNEY,
Zonguldak Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyesi 38460 Vehbi KOZİK,
İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Başkanı 38464 Yıldız İLTER,
Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Malatya Vergi Mahkemesi Başkanı 38466 Sakine KARAGÖZ,
Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 41506 Hayati ÖLMEZ,
Ordu Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Konya Vergi Mahkemesi Üyesi 42961 Bülent DAĞ,
Şanlıurfa İdare Mahkemesi Başkanlığına, Balıkesir İdare Mahkemesi Üyesi 42966 Metin SARIKURT,
Van İdare Mahkemesi Başkanlığına, Van İdare Mahkemesi Üyesi 42972 Tarık ÇAĞLAYAN,
Sivas İdare Mahkemesi Başkanlığına, Rize İdare Mahkemesi Üyesi 42975 Yusuf GÜNEY,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Başkanlığına, Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi 42977 Dursun ÖZDEMİR,
Gaziantep Vergi Mahkemesi Başkanlığına, Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyesi 43031 Mustafa AYRAL,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Ankara İdare Mahkemesi Üyesi 94866 Aydın TOPRAK,
Muğla İdare Mahkemesi Üyeliğine, Çorum İdare Mahkemesi Üyesi 94870 Özkan ARTAR,
Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi 94880 Tahsin TOSUN,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Konya Vergi Mahkemesi Üyesi 94900 Ayhan KILIÇ,
Malatya İdare Mahkemesi Üyeliğine, Konya İdare Mahkemesi Üyesi 97669 Mehmet Emin SEVİMLİ,

Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 97685 Oğuz SALMAN,
Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine, Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi 97696 Volkan AYDIN,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Erzurum İdare Mahkemesi Üyesi 97698 Mehmet OFLAZ,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Diyarbakır Vergi Mahkemesi Üyesi 97707 Yunus ERASLAN,
Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine, Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyesi 97721 Semih ASLAN,
Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 97736 Ahmet AKKOCA,
Rize İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 97744 Nihat KOÇAK,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi 97756 Osman ERDOĞMUŞ,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi 97757 Elif ERDOĞMUŞ,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine, Bursa İdare Mahkemesi Üyesi 101099 Aydoğan GÜNGÖR,
Balıkesir İdare Mahkemesi Üyeliğine, Mardin İdare Mahkemesi Üyesi 101119 Bahadır ŞENEL,
Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine, Van İdare Mahkemesi Üyesi 101120 Yasemin GÜL,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Konya İdare Mahkemesi Üyesi 101127 Ufuk SUNAOĞLU,
Diyarbakır Vergi Mahkemesi Üyeliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi 101128 Cenk TÜRKDOĞAN,
Mardin İdare Mahkemesi Üyeliğine, Ordu Vergi Mahkemesi Üyesi 101135 Tuğba SÜRÜCÜ,
Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine, Afyonkarahisar İdare Mahkemesi Üyesi 101137 Mehmet Kemal NAZİK,
Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine, Ordu İdare Mahkemesi Üyesi 101148 Vedat KAYA,
Ankara Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Sivas Vergi Mahkemesi Üyesi 101151 Süleyman ŞALCI,
Çorum İdare Mahkemesi Üyeliğine, Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyesi 101534 Osman AKCAN,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyesi 101591 Mehmet TANK,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Denizli Vergi Mahkemesi Üyesi 101686 Ümit TURAN,
Konya Vergi Mahkemesi Üyeliğine, İzmir Vergi Mahkemesi Üyesi 101757 Ahmet Faruk ÖZER,
Afyonkarahisar İdare Mahkemesi Üyeliğine, Konya İdare Mahkemesi Üyesi 101761 Aksel TEKER,
Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine, Manisa İdare Mahkemesi Üyesi 101775 Berrin BAHADIR,
Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine, Manisa İdare Mahkemesi Üyesi 101777 Abdullah PERKTAŞ,

Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 101779 Murat TEKELİOĞLU,
Aydın İdare Mahkemesi Üyeliğine, Van İdare Mahkemesi Üyesi 101801 Rabia ÖZTÜRK,
Tokat İdare Mahkemesi Üyeliğine, Mersin İdare Mahkemesi Üyesi 101823 Mustafa AK,
Kayseri İdare Mahkemesi Üyeliğine, Samsun İdare Mahkemesi Üyesi 101836 Ramazan BALKAYA,
Van İdare Mahkemesi Üyeliğine, Bursa Vergi Mahkemesi Üyesi 101843 Muharrem OCAK,
Ankara İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 107145 İbrahim ARSLAN,
Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Mersin İdare Mahkemesi Üyesi 107150 İsa EREN,
Adana İdare Mahkemesi Üyeliğine, Tokat İdare Mahkemesi Üyesi 107153 Fazilet AKGÜL,
Van İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 107154 Seda UÇAR AKBULUT,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Bursa Vergi Mahkemesi Üyesi 107157 Elif ASLANOĞLU,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Gaziantep İdare Mahkemesi Üyesi 107171 Güler KODAL,
Van İdare Mahkemesi Üyeliğine, Van Vergi Mahkemesi Üyesi 107190 Mehmet SUBAŞI,
Diyarbakır Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Bursa Vergi Mahkemesi Üyesi 107218 Perihan GÜNGÖR,
Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine, Van İdare Mahkemesi Üyesi 107219 Selçuk ÖZDEMİR,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Kırıkkale Vergi Mahkemesi Üyesi 107223 Türker KARAVAİZOĞLU,
Van İdare Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 107229 Emre AKBULUT,
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Bursa Vergi Mahkemesi Üyesi 107237 Osman SARIASLAN,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi 118333 Cüneyt KARAMAN,
Edirne Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Mersin İdare Mahkemesi Üyesi 118394 Melih ŞAHİN,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Rize İdare Mahkemesi Üyesi 118395 Yusuf ÖZÇELİK,
Van Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Zonguldak Vergi Mahkemesi Üyesi 119316 Ali SIRIKLIGİL,
Konya Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Danıştay Tetkik Hâkimi 119361 Zeynel Faruk EFE,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, İstanbul İdare Mahkemesi Üyesi 120473 Emine Ferdane PANDIR,
Samsun Vergi Mahkemesi Üyeliğine, Kocaeli İdare Mahkemesi Üyesi 120474 Başak YILDIRIM ÖLMEZ,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Elazığ İdare Mahkemesi Üyesi 120475 Hilal AKTEMUR DERMANCIOĞLU,

Danıştay Tetkik Hâkimliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi 120479 Serhat Emin TAŞ,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Çanakkale İdare Mahkemesi Üyesi 120507 Müjgan YILMAZ KARA,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, İstanbul Vergi Mahkemesi Üyesi 120509 Selim GÜNDOĞDU,
Danıştay Tetkik Hâkimliğine, Edirne İdare Mahkemesi Üyesi 120510 Ayşe KILIÇ,
Naklen atanmışlardır.

_____ • _____

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adli yargı hâkim ve Cumhuriyet savcılarının 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu gereğince atanmalarına ilişkin kararname aşağıda gösterilmiştir.

BİRİNCİ DAİRE KARARI: 06.01.2011/12

İstanbul Hâkimliğine, Kadıköy Hâkimi 20370 Sabri BAYINDIR,
Sakarya Hâkimliğine, Bakırköy Ticaret Mahkemesi Başkanı 20745 Ömer KESKİN,
Gaziantep Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Konya Cumhuriyet Başsavcı Vekili 20867 Mehmet DEMİR,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Personel Genel Müdür Yardımcısı 20917 Ahmet CIVGIN,
Ankara Çocuk Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Ankara Hâkimi 21284 Mehmet Önder KABASAKAL,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Yüksek Müşaviri 22447 Güngör SAKA,
Kocaeli Hâkimliğine, Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 22482 Ahmet Mevlüt YILDIRIM,
Sivas Hâkimliğine, Fatih Hâkimi 23099 Ahmet ÖZGAN,
Bolu Hâkimliğine, Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 23155 İbrahim TOPUZ,
Sakarya Cumhuriyet Savcılığına, İstanbul Cumhuriyet Savcısı 23950 Osman ULUDÜZ,
Kadıköy Cumhuriyet Savcılığına, Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdür Yardımcısı 25149 Orhan SUNGUR,
Kartal Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 25696 Burhan KARALOĞLU,
Sivas Cumhuriyet Savcılığına, İstanbul Cumhuriyet Savcısı 25999 Fikret ÜNALAN,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Yargıtay Tetkik Hâkimi 26109 Şennur BUYURGAN,
Malatya Cumhuriyet Savcılığına, İstanbul Cumhuriyet Savcısı 26195 Murat YİĞİT,
Ankara Hâkimliğine, Bakanlık Tetkik Hâkimi 26510 Fatma ÇAMLİBEL,
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Malatya Cumhuriyet Başsavcı Vekili 28032 Cuma DAĞLI,

Ankara Hâkimliğine, Bakanlık Yüksek Müşaviri 28220 Sevim ÇAKIRBAY,
Mersin Cumhuriyet Savcılığına, Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdür Yardımcısı 28526 Abdullah ÇELİK,
Kocaeli Cumhuriyet Savcılığına, İstanbul Cumhuriyet Başsavcı Vekili 29306 Metin ŞENTÜRK,
Çanakkale Hâkimliğine, Muğla Hâkimi 29853 Dr. Halil GÜNER,
Trabzon Hâkimliğine, Ankara Hâkimi 29863 Ömer Sinan İPEKÇİ,
İstanbul Hâkimliğine, Küçükçekmece Hâkimi 30287 Dilek ERTÜRK,
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 30612 Tamer BAŞPINAR,
Elazığ Cumhuriyet Savcılığına, Adana Cumhuriyet Savcısı 30631 Ayhan ÜNAL,
Bursa Hâkimliğine, Gölbaşı (Ankara) Hâkimi 30661 Ünal İZGİ,
Karşıyaka Hâkimliğine, İzmir Hâkimi 31092 Abdurrahman OKUTAN,
Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Hâkimi 31555 Mehmet Faik SABAN,
Ankara Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 32142 Sevim KORKMAZ,
Ankara Hâkimliğine, Kartal Hâkimi 32150 Hacer BAŞAĞAOĞLU,
Antalya Cumhuriyet Savcılığına, Tekirdağ Cumhuriyet Savcısı 32210 Levent ÖZYURT,
Ankara Hâkimliğine, Zonguldak Hâkimi 32218 Ömer TAÇYILDIZ,
Zonguldak Hâkimliğine, Adana Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 32222 Kenan SEYRAN,
Ankara Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Ankara Cumhuriyet Savcısı 32298 Murat ESEN,
İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Manisa Cumhuriyet Savcısı 32360 Ertan ÖZBEK,
Konya Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Bursa Cumhuriyet Başsavcı Vekili 32388 Hacı Osman KAYA,
Şanlıurfa Hâkimliğine, Adana Hâkimi 32448 Kenan ATAKAN,
Trabzon Cumhuriyet Savcılığına, Sincan Cumhuriyet Savcısı 32530 Mehmet İŞBİTİREN,
Ankara Hâkimliğine, Gölbaşı (Ankara) Hâkimi 33206 Bülent KATAR,
Ankara Hâkimliğine, Gölbaşı (Ankara) Hâkimi 33294 Ülkü GÜLER,
Ankara Hâkimliğine, Sincan Hâkimi 33300 Gürcan ACAR,
Malatya Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Malatya Cumhuriyet Savcısı 33306 Muzaffer SAYIN,

Tekirdağ Hâkimliğine, Zonguldak Hâkimi 33310 Ziya DİNLER,

İzmir Hâkimliğine, Bursa Hâkimi 33313 Derya GİRĞİN,

Aydın Cumhuriyet Savcılığına, Malatya Cumhuriyet Savcısı 33419 Yılmaz AMİL,

Denizli Hâkimliğine, Trabzon Hâkimi 33491 Şevki ULUÇAM,

Zonguldak Hâkimliğine, Haymana Hâkimi 33860 Cemile ASLAN,

Ankara Hâkimliğine, Gölbaşı (Ankara) Hâkimi 33912 Berrin ÖRKEN,

Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Konya Cumhuriyet Savcısı 33952 Mustafa Safa ÖZGELEN,

Ankara Hâkimliğine, Zonguldak Hâkimi 33972 Abbas DOĞAN,

Beykoz Hâkimliğine, Zonguldak Hâkimi 33978 Tümer Türkeş GENÇ,

Ankara Hâkimliğine, Uluslararası Hukuk ve Dış ilişkiler Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı 33985 Ergin ERGÜL,

Ankara Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Ankara Cumhuriyet Savcısı 34000 Hüseyin GÖRÜŞEN,

Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Başmüfettişi 34007 Erdoğan GÖKÇEK,

Kahramanmaraş Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcısı 34027 Gürhan AKTAŞ,

Ankara Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 34055 Yaşar AKYILDIZ,

Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 34148 Mustafa ERDOĞAN,

Erzurum Cumhuriyet Savcılığına, Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı 34158 Erol TASLAK,

Edirne Cumhuriyet Savcılığına, Aydın Cumhuriyet Savcısı 34179 Feridun MİRZABEY,

Ankara Hâkimliğine, Adalet Başmüfettişi 34184 Muhammet ALABAŞ,

Çerkezköy Hâkimliğine, Dört Yol Hâkimi 34252 Orhan AYZ,

Denizli Cumhuriyet Savcılığına, Muğla Cumhuriyet Savcısı 34273 Vedat Kadri ÖZÜER,

Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Başmüfettişi 34298 Murat DEMİR,

Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 34342 Hakan BÜYÜKABACI,

Ankara Hâkimliğine, Kayseri Hâkimi 34394 Mustafa Çetin VURALKAN,

İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Kartal Cumhuriyet Savcısı 34427 Kamil ŞAHAN,

Ankara Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Ankara Cumhuriyet Savcısı 34465 Şadan SAKINAN,
Bakırköy Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Küçükçekmece Cumhuriyet Savcısı 34703 Orhan KAPICI,
Samsun Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Bakanlık Tetkik Hâkimi 34762 İsa FİDAN,
Ankara Hâkimliğine, Mersin Hâkimi 34775 Ahmet KİRİŞ,
Elmadağ Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 34925 Nazire Figen CENGİZ,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 34991 İbrahim ZENGİN,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Başmüfettişi 35027 Abdullah BULGEN,
Adana Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Adana Hâkimi 35068 Doğan ŞAHİN,
Eskişehir Hâkimliğine, İstanbul Hâkimi 35107 Oktay KUBAN,
Kütahya Hâkimliğine, Uşak Hâkimi 35109 Türker TERZİ,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Küçükçekmece Cumhuriyet Savcısı 35136 Fuat TEKİN,
Sincan Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 35182 Esat ÖZDEM,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Ankara Cumhuriyet Savcısı 35225 Esat PENPE,
Kütahya Cumhuriyet Savcılığına, Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı 35255 Abdulkadir Cem GÖKMEN,
Bakırköy Hâkimliğine, İstanbul Hâkimi 35271 Mehtap ORHAN KORKMAZ,
İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Başmüfettişi 35276 Mehmet Hakan EVGİN,
Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, İstanbul Hâkimi 35335 Bülent AKASMA,
Ankara Hâkimliğine, Kartal Hâkimi 35824 Reşat BAŞAĞAOĞLU,
İstanbul Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 35825 Adnan ÇİMEN,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Osmaniye Ağır Ceza Mahkemesi.Başkanı 35893 Gökçe YILDIRIM,
Gaziantep Hâkimliğine, Eyüp Hâkimi 35912 Fatih Birkan GÜNER,
Trabzon Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 35917 Bayram TEMİZ,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Kayseri Cumhuriyet Savcısı 35965 Uğur ZORLU,
Ankara Hâkimliğine, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi. Başkanı 35974 Dündar ÖRSDEMİR,
İzmir Hâkimliğine, Adalet Başmüfettişi 36092 Mustafa KAYIN,

Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Yargıtay Tetkik Hâkimi 36118 Hülya YİĞİT KARAHAN,
Bolu Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 36568 Necip TOPUZ,
İzmir Hâkimliğine, Kayseri Hâkimi 36832 Mustafa KILINÇ,
İzmir Hâkimliğine, Kartal Hâkimi 36875 Ayşe Figen ŞAHAN,
Ankara Hâkimliğine, Bakanlık Tetkik Hâkimi 36878 Nursel YİĞİT,
Karşıyaka Hâkimliğine, Malatya Hâkimi 36898 Nermin EROL,
Ankara Hâkimliğine, Konya Hâkimi 36930 Bedri KESMEZ,
İstanbul Cumhuriyet Savcılığına, Küçükçekmece Cumhuriyet Savcısı 36937 İsmail GÖKTÜRK,
Sincan Hâkimliğine, Bakanlık Tetkik Hâkimi 36948 Ahmet ULUTAŞ,
Gölbaşı (Ankara) Hâkimliğine, Kahramanmaraş Hâkimi 37029 Salman TAN,
İzmir Hâkimliğine, Şanlıurfa Hâkimi 37052 Cemil UZUN,
Muğla Hâkimliğine, Vezirköprü Hâkimi 37185 Halime AYDIN BOYRAZ,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcı Vekili 37283 Eyyup MUTLU,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 37293 Arif ALEMDAR,
Malatya Hâkimliğine, Elbistan Hâkimi 37319 Perihan DOĞAN,
Sincan Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 37348 Mustafa GÖÇER,
Balıkesir Hâkimliğine, Üsküdar Hâkimi 37365 Dilek DİK,
Kayseri Hâkimliğine, Elazığ Hâkimi 37407 Sonay ÖZDEMİR,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Başmüfettişi 37486 Şeref KAYA,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 37576 Bülent KARAKAYA,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Çanakkale Hâkimi 37658 Veli KAFES,
Zonguldak Cumhuriyet Savcılığına, Polatlı Cumhuriyet Başsavcısı 38077 Veli SAN,
Malatya Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Elbistan Cumhuriyet Başsavcısı 38086 Özden DOĞAN,
Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı 38116 Ahmet KARACA,
Adana Hâkimliğine, Mersin Hâkimi 38146 Ceylan ÇİNAR,

İskenderun Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Adalet Müfettişi 38188 Cengiz SAYILGAN,
Antalya Hâkimliğine, Zonguldak Hâkimi 38200 Saim Can ÇAYCOŞAR,
Gölbaşı (Ankara) Hâkimliğine, Osmaniye Hâkimi 38257 Süheyla YILDIRIM,
Gölbaşı (Ankara) Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 38285 Ramazan ÖZCAN,
Osmaniye Cumhuriyet Savcılığına, Bingöl Cumhuriyet Savcısı 38293 Mehmet ÇAKIR,
Muğla Cumhuriyet Savcılığına, Vezirköprü Cumhuriyet Başsavcısı 38312 Yaşar BOYRAZ,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 38344 Ahmet Cemal GÜRGEN,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Yargıtay Tetkik Hâkimi 38528 Mehmet ÖZGÜR,
Ankara Hâkimliğine, Sincan Hâkimi 38583 Hatice Zerrin GÜRKANLI,
Isparta Cumhuriyet Savcılığına, Küçükçekmece Cumhuriyet Savcısı 38613 Mehmet Emin KADIOĞLU,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Sivas Cumhuriyet Savcısı 38680 Hakan ERGİN,
Sincan Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 38703 Hüseyin ŞAHİN,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 38752 Yunus Nadi KOLUKISA,
Diyarbakır Hâkimliğine, Bakırköy Hâkimi 38759 Seval KARATAŞ,
Karşıyaka Hâkimliğine, Kayseri Hâkimi 38760 Şenay DEMİREL,
Erzurum Hâkimliğine, Nazilli Hâkimi 38795 Seval AKKAŞ,
Eskişehir Cumhuriyet Savcılığına, Malatya Cumhuriyet Savcısı 38808 Hasan KARAGÖZ,
Elbistan Cumhuriyet Başsavcılığına, Çankırı Cumhuriyet Savcısı 39464 Esat Faruk BENLİ,
Fatih Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39476 Muammmer AKKAŞ,
Manisa Hâkimliğine, Adalet Müfettişi 39510 Selami DURAK,
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39511 Hasan KILIÇ,
Uşak Cumhuriyet Savcılığına, Kırşehir Cumhuriyet Savcısı 39515 Ümit BENLİ,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Yargıtay Tetkik Hâkimi 39517 Turan YILDIRIM,
İstanbul Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 39551 Mehmet HAMZAÇEBİ,
Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Diyarbakır Hâkimi 39577 Hakan DEDE,

Şanlıurfa Hâkimliğine, Kazan Hâkimi 39618 Selşah EKER TİRYAKİ,
İstanbul Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39622 İsmail TANDOĞAN,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39623 Yalçın KARACA,
Kayseri Hâkimliğine, Karaman Hâkimi 39666 Mahmut AKGÜN,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 39680 Ergün ŞAHİN,
Siirt Hâkimliğine, Sinop Hâkimi 39709 Metin TÜZEMEN,
İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39725 Hüseyin ALAYBAY,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Körfez Cumhuriyet Savcısı 39732 Abdullah Mirza COŞKUN,
İstanbul Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39813 Sadrettin SARIKAYA,
Konya Hâkimliğine, Van Hâkimi 39822 Serhat METEOĞLU,
İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39837 Zafer KILINÇ,
Fatih Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39861 Ümit Zafer ÇOLAK,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Diyarbakır Hâkimi 39869 Oya ÖRSDEMİR,
Diyarbakır Hâkimliğine, Nevşehir Hâkimi 39883 Ahmet AYDIN,
Diyarbakır Hâkimliğine, Nevşehir Hâkimi 39893 Serap AYDIN,
Polatlı Cumhuriyet Başsavcılığına, Keşan Cumhuriyet Başsavcısı 39898 Naim KARAAĞAÇ,
Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39940 Murat KESKİN,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39965 Ramazan SABAN,
Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 39985 Habib Hüdai YALÇINTAŞ,
Kırıkkale Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 39988 Ömer Serdar ATABEY,
Konya Hâkimliğine, Düzce Hâkimi 39992 Mehmet ARI,
Hatay Hâkimliğine, Bodrum Hâkimi 40016 Mehmet Ali ÇOLAK,
İstanbul Hâkimliğine, Adalet Müfettişi 40029 Kazım KAHYAOĞLU,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 40031 Mehmet KIRAN,
İstanbul Hâkimliğine, Adalet Müfettişi 40069 Dursun Ali GÜNDOĞDU,

Adana Hâkimliğine, Hatay Hâkimi 40138 İbrahim ÖNEKER,
İstanbul Hâkimliğine, Adalet Müfettişi 40180 Mesut ÖZCAN,
Kartal Hâkimliğine, Mardin Hâkimi 40186 İsmet Ertuğrul GEREDE,
Eskişehir Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 40192 Muhittin AKMAN,
Bakırköy Hâkimliğine, Karamürsel Hâkimi 40209 Gazi YILDIRIM,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 40231 Mehmet Ali UYSAL,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 40259 Ahmet Kerem ŞAMLI,
Büyükçekmece Hâkimliğine, Silivri Hâkimi 40326 Cemal KAYA,
Uşak Hâkimliğine, Kırşehir Hâkimi 40336 Yasemin BENLİ,
Sincan Cumhuriyet Savcılığına, Bakanlık Tetkik Hâkimi 40349 Mikail ÖZDEMİR,
Bakırköy Hâkimliğine, Silivri Hâkimi 40767 Doğan AĞIRMAN,
Diyarbakır Hâkimliğine, Kemer Hâkimi 40774 İbrahim ÖZBEK,
Adana Hâkimliğine, Dinar Hâkimi 40788 Pınar POYRAZOĞLU,
Osmaniye Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Bayburt Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 40788 Recep EŞİM,
Adana Hâkimliğine, Erzincan Hâkimi 40808 Cuma AFŞAR,
Edirne Cumhuriyet Savcılığına, Akçakoca Cumhuriyet Savcısı 40823 İsmail POLAT,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Malatya Cumhuriyet Savcısı 40826 Mehmet Ali ŞELLİ,
Hatay Hâkimliğine, Bodrum Hâkimi 40827 Fetiye HAKGEÇİRMEZ ÇOLAK,
Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına, Turgutlu Cumhuriyet Savcısı 40930 Osman COŞKUN,
Edirne Hâkimliğine, Akçakoca Hâkimi 40931 Yasemin POLAT,
Fethiye Hâkimliğine, Çaycuma Hâkimi 40933 Bülent KOÇ,
Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına, Didim Cumhuriyet Savcısı 40939 Levent KAYA,
Zonguldak Hâkimliğine, Polatlı Hâkimi 41016 Cihan SAN,
Keşan Cumhuriyet Başsavcılığına, Niğde Cumhuriyet Savcısı 41025 Tamer ÜNÜVAR,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Alanya Cumhuriyet Savcısı 41049 Kemal ÇIRPI,

Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Alanya Hâkimi 41050 İsmigül ÇIRPI,
Polatlı Hâkimliğine, Dinar Hâkimi 41083 Nedim ACU,
Adana Hâkimliğine, Adalet Müfettişi 41092 Ramazan ARTUN,
Beyoğlu Hâkimliğine, Sürmene Hâkimi 41394 Mehmet Fatih ATALAY,
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Adalet Müfettişi 41483 Ömer SOLMAZ,
Marmaris Hâkimliğine, Batman Hâkimi 41841 Gültekin DEMİR,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Ayvalık Hâkimi 41965 Semra ÖZDİNÇ,
Ergani Hâkimliğine, Torul Hâkimi 42033 Sonay DEMİRALP YAVAŞ,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Mut Hâkimi 42055 İbrahim TEKİN,
Elbistan Hâkimliğine, Çankırı Hâkimi 42068 Hatice BENLİ,
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Körfez Hâkimi 42152 Mehmet Veysi AKTAŞ,
Bodrum Hâkimliğine, Kızıltepe Hâkimi 42180 Necmettin KAFALI,
Tarsus Cumhuriyet Savcılığına, Van Cumhuriyet Savcısı 42208 Sümer KÖYBAŞI,
Akşehir Hâkimliğine, Kars Hâkimi 42346 Yasin VALACIK,
Silivri Hâkimliğine, Yatağan Hâkimi 42348 Mustafa ÖZTERZİ,
Ereğli (Zonguldak) Hâkimliğine, İvrindi Hâkimi 42362 Zafer Gökhan MIHÇI,
Vezirköprü Cumhuriyet Başsavcılığına, Cizre Cumhuriyet Başsavcısı 42370 İbrahim IŞIKTAŞ,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, İnebolu Cumhuriyet Savcısı 42376 Nazım TUNÇ,
Silivri Hâkimliğine, Devrek Hâkimi 42389 Ahmet TÜRKERİ,
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığına, Taşköprü Cumhuriyet Savcısı 42417 Gazi ŞİMŞEK,
İvrindi Hâkimliğine, Erbaa Hâkimi 42490 Erdoğan ÇİÇEK,
Bayburt Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Mucur Hâkimi 42497 İsa ÇELİK,
Van Hâkimliğine, Yenişehir Hâkimi 42520 Oğuz DİK,
Gümüşhane Ağır Ceza Mahkemesi Üyeliğine, Seydişehir Hâkimi 42582 Vedat YALÇIN,
İnebolu Cumhuriyet Savcılığına, Düzce Cumhuriyet Savcısı 42610 Gökhan KARAKÖSE,

Ereğli (Zonguldak) Hâkimliğine, İvrindi Hâkimi 42646 Hande Burçin MIHÇI,
İskenderun Hâkimliğine, Gümüşhane Hâkimi 42658 Burak KILIÇ,
Niğde Hâkimliğine, Yüksekova Hâkimi 42666 Necdet ÖZTÜRK,
Devrek Hâkimliğine, Gürpınar Hâkimi 92532 Osman Nesuh YILDIZ,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Haymana Hâkimi 92552 Hulusi CEYLAN,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Gevaş Hâkimi 92557 Hüseyin Özay SÜZER,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Ayancık Hâkimi 92563 Murat ÖZEN,
Pazarcık Hâkimliğine, Siverek Hâkimi 92565 Ali CEYLAN,
Silivri Hâkimliğine, Taşlıçay Hâkimi 92566 Muhammed Zeki TEMEL,
Bodrum Hâkimliğine, Keles Hâkimi 92581 Halil SAĞLAM,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Sivrihisar Hâkimi 92586 Dilek ÖZKAN EREN,
Yargıtay Tetkik Hâkimliğine, Kızıltepe Hâkimi 92595 Gülden ŞENOL,
Sivrihisar Hâkimliğine, Ağın Hâkimi 92598 Ertan ER,
Dinar Hâkimliğine, Uludere Hâkimi 92602 Dursun SABAY,
Urla Cumhuriyet Savcılığına, Kiğı Cumhuriyet Savcısı 92605 Serdar AKAN,
Cizre Cumhuriyet Başsavcılığına, Cizre Cumhuriyet Savcısı 92607 Muhammet VAROL,
Bolvadin Hâkimliğine, Derik Hâkimi 92664 Yaşar ÇELENK,
Seydişehir Hâkimliğine, Bozova Hâkimi 95052 Feyzullah AVCI,
Kazan Hâkimliğine, Ilgaz Hâkimi 95110 Asuman ÇEKİÇ,
Polatlı Hâkimliğine, Dinar Hâkimi 95153 Melek ACU,
Ayancık Hâkimliğine, Doğanşehir Hâkimi 97913 Mustafa ALTUN,
Gölpazarı Hâkimliğine, Bolvadin Hâkimi 97966 Necmeddin ÖZMEN,
Bozkurt Hâkimliğine, Hilvan Hâkimi 97978 Ali İhsan SEVER,
Yusufeli Cumhuriyet Savcılığına, Genç Cumhuriyet Savcısı 97986 Erdal ÖZDEMİR,
Sarız Cumhuriyet Savcılığına, Hanak Cumhuriyet Savcısı 98013 Musa CAN,

Çaldıran Cumhuriyet Savcılığına, Pınarhisar Cumhuriyet Savcısı 98016 Murat Eşref KUMBAROĞLU,
Akkuş Hâkimliğine, Ahlat Hâkimi 100325 Fatih AKYOL,
Tufanbeyli Cumhuriyet Savcılığına, Çameli Cumhuriyet Savcısı 101205 Zeynal Abidin EKİCİ,
Gölbaşı (Adıyaman) Hâkimliğine, Suruç Hâkimi 101236 Sibel YENİGÜN,
Malazgirt Cumhuriyet Savcılığına, Yusufeli Cumhuriyet Savcısı 101242 Yaşar Ali SARI,
Akçakoca Hâkimliğine, Doğanşehir Hâkimi 101252 Seher BORA DİKİCİ,
Şirvan Cumhuriyet Savcılığına, Afşin Cumhuriyet Savcısı 101262 Zafer BİRİNCİ,
Keskin Cumhuriyet Savcılığına, Nizip Cumhuriyet Savcısı 101265 Mustafa İberyâ ARIKAN,
Uzunköprü Cumhuriyet Savcılığına, Kağızman Cumhuriyet Savcısı 101274 Serhat ÖZVEREN,
Akçakoca Cumhuriyet Savcılığına, Doğanşehir Cumhuriyet Savcısı 101275 Bekir DİKİCİ,
Altınözü Cumhuriyet Savcılığına, Sason Cumhuriyet Savcısı 101291 Ferhat Engin KURULAR,
Korgan Hâkimliğine, Şenkaya Hâkimi 101302 Akif YILDIRIM,
Gökçeada Cumhuriyet Savcılığına, Şemdinli Cumhuriyet Savcısı 101319 Mustafa DAĞLI,
Demirköy Cumhuriyet Savcılığına, Şemdinli Cumhuriyet Savcısı 101346 Gökhan YOLASIĞMAZ,
Araç Cumhuriyet Savcılığına, Hazro Cumhuriyet Savcısı 101349 Murat ŞENEL,
Genç Cumhuriyet Savcılığına, Iğın Cumhuriyet Savcısı 101415 İbrahim OF,
Andırın Cumhuriyet Savcılığına, Çatak Cumhuriyet Savcısı 101416 Turan KILIÇ,
Ulus Cumhuriyet Savcılığına, Çıldır Cumhuriyet Savcısı 101421 Taner ERKAÇAL,
Kale Cumhuriyet Savcılığına, Göle Cumhuriyet Savcısı 101425 Sinan GENÇ,
Göle Cumhuriyet Savcılığına, Çorum Cumhuriyet Savcısı 101432 Uğur ATAKUL,
Yenice (Çanakkale) Cumhuriyet Savcılığına, Çukurca Cumhuriyet Savcısı 101435 Salih ŞENGÖZ,
Enez Hâkimliğine, Başkale Hâkimi 101444 Özgür KAPUCU,
Sarıveliler Cumhuriyet Savcılığına, Van Cumhuriyet Savcısı 101445 Burak Gürtuğ GÜNEY,
Doğanhisar Cumhuriyet Savcılığına, Halfeti Cumhuriyet Savcısı 101456 Kemal USLU,
Pervari Cumhuriyet Savcılığına, Finike Cumhuriyet Savcısı 101490 Fırat PALA,

Erbaa Hâkimliğine, Viranşehir Hâkimi 101496 Fatma GÖKKAYA,
Azdavay Cumhuriyet Savcılığına, Tutak Cumhuriyet Savcısı 101598 Ali Murat NAS,
Alaplı Cumhuriyet Savcılığına, Cizre Cumhuriyet Savcısı 101635 Davut TAŞPINAR,
Kurucasıle Hâkimliğine, Mazgirt Hâkimi 104669 Özer ÇİLOĞLU,
Yunak Hâkimliğine, Yüksekova Hâkimi 104724 Fatih DULKADİR,
Erbaa Hâkimliğine, Muş Hâkimi 104727 Yasemin KURTOĞLU,
Genç Hâkimliğine, Ilgın Hâkimi 104738 Emine SERİN OF,
Kulu Cumhuriyet Savcılığına, Doğubayazıt Cumhuriyet Savcısı 104811 Resul ÖNGÜN,
Sultanhisar Hâkimliğine, Çat Hâkimi 104831 Elif BAL KILINÇARSLAN,
Erbaa Cumhuriyet Savcılığına, Muş Cumhuriyet Savcısı 104848 Vedat KURTOĞLU,
Halfeti Cumhuriyet Savcılığına, Kalkandere Cumhuriyet Savcısı 104884 Zeynal Abidin ULU,
İvrindi Hâkimliğine, Erbaa Hâkimi 104935 Filiz ERDOĞAN ÇİÇEK,
Kelkit Cumhuriyet Savcılığına, Pınarbaşı Cumhuriyet Savcısı 105038 Hesna COŞAR,
Dinar Hâkimliğine, Mut Hâkimi 105050 Ali KARA,
Araban Cumhuriyet Savcılığına, Erbaa Cumhuriyet Savcısı 107366 Koray KESGİN,
Başkale Cumhuriyet Savcılığına, Alaplı Cumhuriyet Savcısı 107369 Keskin ABDİBAŞ,
Çıldır Cumhuriyet Savcılığına, Gaziantep Cumhuriyet Savcısı 107375 Hasan Burak ÇEVİKOĞLU,
Kozluk Cumhuriyet Savcılığına, Akdağmadeni Cumhuriyet Savcısı 107394 Ahmet SAKMAN,
Beytüşşebap Cumhuriyet Savcılığına, Tekirdağ Cumhuriyet Savcısı 107407 Yunus FIRAT,
Ayaş Hâkimliğine, Yeşilyurt Hâkimi 107411 Tuğba ALEMDAR,
Şavşat Cumhuriyet Savcılığına, Simav Cumhuriyet Savcısı 107414 Tarık KONDUR,
Kargı Hâkimliğine, Kırıkhan Hâkimi 107445 Regaip UYAN,
Kiğı Cumhuriyet Savcılığına, Geyve Cumhuriyet Savcısı 107446 Salih TURGUT,
Çelikhhan Cumhuriyet Savcılığına, Turhal Cumhuriyet Savcısı 107480 Recep ERDİN,
Sason Cumhuriyet Savcılığına, Trabzon Cumhuriyet Savcısı 107482 Ahmet YILMAZ,

Hizan Hâkimliğine, Nazilli Hâkimi 107507 Fethullah MUŞTALI,
Bulanık Cumhuriyet Savcılığına, Borçka Cumhuriyet Savcısı 107508 Ali GÖKDOĞAN,
Başkale Cumhuriyet Savcılığına, Pazarcık Cumhuriyet Savcısı 107512 Mustafa Eyyub DEMİRBAŞ,
Muradiye Hâkimliğine, Erdek Hâkimi 107521 Fatih Serdar KÖKEN,
Kulu Hâkimliğine, Doğubayazıt Hâkimi 107543 Birdane ÖNGÜN,
Gevaş Hâkimliğine, Karasu Hâkimi 107547 Sefa ÇINAR,
Kağızman Cumhuriyet Savcılığına, Uzunköprü Cumhuriyet Savcısı 107550 Barış ÇETİN,
Baykan Cumhuriyet Savcılığına, Bor Cumhuriyet Savcısı 107556 Mehmet Ali BAYAT,
Uludere Cumhuriyet Savcılığına, Kula Cumhuriyet Savcısı 107561 Muhammet SAĞLAM,
Datça Hâkimliğine, Gevaş Hâkimi 107594 Gülden YAMANDIR KILIÇ,
Torul Hâkimliğine, Pamukova Hâkimi 107602 Emel ALTUN,
Hani Cumhuriyet Savcılığına, Sapanca Cumhuriyet Savcısı 107607 Davut ZERMAN,
Kiğı Cumhuriyet Savcılığına, Alaca Cumhuriyet Savcısı 107612 Seyfeddin SÜMER,
Çukurca Cumhuriyet Savcılığına, Araklı Cumhuriyet Savcısı 107614 Ali ÖZTÜRK,
Şuhut Cumhuriyet Savcılığına, Düziçi Cumhuriyet Savcısı 107617 Veysel ERTARĞIN,
Doğanşehir Cumhuriyet Savcılığına, Çaldıran Cumhuriyet Savcısı 107621 Hasan ÇELİK,
Çukurca Cumhuriyet Savcılığına, Merzifon Cumhuriyet Savcısı 107649 İbrahim Emre İLHAN,
Şirvan Hâkimliğine, Afşin Hâkimi 107652 Sema ATAY BİRİNCİ,
Hozat Cumhuriyet Savcılığına, Taşköprü Cumhuriyet Savcısı 107659 Önder ŞEKER,
Çatak Cumhuriyet Savcılığına, Mut Cumhuriyet Savcısı 107678 Orhan PALA,
Dargeçit Cumhuriyet Savcılığına, Atabey Cumhuriyet Savcısı 107754 Şükrü ARSLAN,
Şiran Cumhuriyet Savcılığına, Kozan Cumhuriyet Savcısı 107810 Necmettin KAHRAMAN,
Şemdinli Hâkimliğine, Ereğli (Zonguldak) Hâkimi 109425 Elif AKKAYA,
Kalkandere Cumhuriyet Savcılığına, Gülnar Cumhuriyet Savcısı 109444 Şengül KAHRAMAN BÜK,
İdil Hâkimliğine, İnebolu Hâkimi 109452 Ayşen BÜYÜKHATİPOĞLU,

Haymana Hâkimliğine, Iğdır Hâkimi 109481 Meltem DUYAN,
Suruç Cumhuriyet Savcılığına, Akşehir Cumhuriyet Savcısı 109482 Can TUNCAY,
Cide Hâkimliğine, Ergani Hâkimi 109490 Emel ÖZTÜRK,
Aladağ Cumhuriyet Savcılığına, Turgutlu Cumhuriyet Savcısı 109611 Hüseyin KUŞ,
Pervari Hâkimliğine, Finike Hâkimi 109619 Melike PALA,
Yunak Hâkimliğine, Yüksekova Hâkimi 109649 Emel CAN DULKADİR,
Haymana Hâkimliğine, Çamlıdere Hâkimi 109688 Fatma ZENCİRKIRAN GÜRAL,
Suruç Hâkimliğine, Akşehir Hâkimi 109728 Onur Pınar ÖZHAN TUNCAY,
Şemdinli Cumhuriyet Savcılığına, Ereğli (Zonguldak) Cumhuriyet Savcısı 109736 Oktay AKKAYA,
Doğanşehir Hâkimliğine, Erbaa Hâkimi 109744 Alper CANER,
Sütçüler Hâkimliğine, Genç Hâkimi 109768 Tülin KELEŞ,
İdil Cumhuriyet Savcılığına, İnebolu Cumhuriyet Savcısı 109806 Onur BÜYÜKHATİPOĞLU,
Doğanşehir Hâkimliğine, Erbaa Hâkimi 109815 Meltem CANER,
Keskin Hâkimliğine, Nizip Hâkimi 109830 Rahime Burcu ARIKAN,
Çamardı Cumhuriyet Savcılığına, Ergani Cumhuriyet Savcısı 110640 Mehmet Alperen DOĞRU,
Seyitgazi Hâkimliğine, Yazıhan Hâkimi 111935 İkbal BOZKURT,
Uludere Hâkimliğine, Korgan Hâkimi 118857 Abdullah Altuğ APDİK,
Beylikova Cumhuriyet Savcılığına, Pervari Cumhuriyet Savcısı 118869 Sinan DURSUN,
Gündoğmuş Hâkimliğine, Derik Hâkimi 118891 Mustafa ALYÖRÜK,
Zara Hâkimliğine, Sütçüler Hâkimi 118901 İbrahim BOZDAĞ,
Hanak Cumhuriyet Savcılığına, Ortaköy (Çorum) Cumhuriyet Savcısı 118902 Ebru AĞYEL,
Çameli Hâkimliğine, Muradiye Hâkimi 118906 Engin YILDIRIMER,
İhsaniye Hâkimliğine, Şemdinli Hâkimi 118909 Halil ÜNLÜ,
Adilcevaz Cumhuriyet Savcılığına, Kale Cumhuriyet Savcısı 118918 Raziye BAL KEÇECİ,
Şemdinli Cumhuriyet Savcılığına, Gökçeada Cumhuriyet Savcısı 118948 Mehmet ÇELİK,

Yenice (Karabük) Cumhuriyet Savcılığına, Uludere Cumhuriyet Savcısı 118956 Gökhan TEKİN,
Ulubey (Ordu) Cumhuriyet Savcılığına, Hizan Cumhuriyet Savcısı 118965 Pınar GEZER ATANIAN,
Dicle Hâkimliğine, İhsaniye Hâkimi 118970 Melek Serap KARA,
Altnekin Hâkimliğine, Lice Hâkimi 118983 Orhan ŞAHİN,
Yayladağı Hâkimliğine, Uludere Hâkimi 118988 Salih UÇAR,
Derik Hâkimliğine, Yunak Hâkimi 119007 Orhan MOR,
Yunak Cumhuriyet Savcılığına, Şirvan Cumhuriyet Savcısı 119026 Aysel KARAÇOCUK ÇADIRCI,
Salıpazarı Cumhuriyet Savcılığına, Kelkit Cumhuriyet Savcısı 119039 Burhan SAÇ,
Şaphane Cumhuriyet Savcılığına, Adilcevaz Cumhuriyet Savcısı 119053 Hüseyin Serkan YILDIZ,
Bahçe Cumhuriyet Savcılığına, Başkale Cumhuriyet Savcısı 119064 Zafer ERGÜN,
Dazkırı Cumhuriyet Savcılığına, Baykan Cumhuriyet Savcısı 119065 Ömer Faruk NURSAÇAN,
Tortum Cumhuriyet Savcılığına, Yenice (Karabük) Cumhuriyet Savcısı 119075 Umut YENİTÜRK,
Karacasu Cumhuriyet Savcılığına, Hozat Cumhuriyet Savcısı 119079 Kamil KARAGÖZ,
Yahyalı Hâkimliğine, Posof Hâkimi 119082 Halil İbrahim SELÇUK,
Eğil Cumhuriyet Savcılığına, Kelkit Cumhuriyet Savcısı 119084 Onur USTALI,
Keles Hâkimliğine, Posof Hâkimi 119092 Melih Serdar ÇAKIR,
Ağın Cumhuriyet Savcılığına, Sinanpaşa Cumhuriyet Savcısı 119105 Galip Mehmet PERK,
Küre Hâkimliğine, Muradiye Hâkimi 119116 Murat KARABAY,
Ilgın Cumhuriyet Savcılığına, Bozkurt Hâkimi 119126 İbrahim KARADAĞ,
Gürgentepe Cumhuriyet Savcılığına, Araban Cumhuriyet Savcısı 119132 Orhan ÖZENTÜRK,
Yeşilova Cumhuriyet Savcılığına, Çaldıran Cumhuriyet Savcısı 119134 Zeynep AKTAŞ,
Hassa Hâkimliğine, Pervari Hâkimi 119137 Yakup YILDIRIM,
İhsaniye Cumhuriyet Savcılığına, Kiğı Cumhuriyet Savcısı 119142 Durmuş YILMAZ,
Nizip Cumhuriyet Savcılığına, Gölköy Hâkimi 119150 Burç Berkan ALP,
Cide Cumhuriyet Savcılığına, Başkale Cumhuriyet Savcısı 119151 Ebubekir Koray KERİMOĞLU,

Torul Cumhuriyet Savcılığına, Sarız Cumhuriyet Savcısı 119153 Nurullah Zülküf ALGÜL,
Yazıhan Hâkimliğine, Mutki Hâkimi 119154 Engin KOÇ,
Ergani Cumhuriyet Savcılığına, Torul Cumhuriyet Savcısı 119167 Özcan YAVAŞ,
İscehisar Cumhuriyet Savcılığına, Çukurca Cumhuriyet Savcısı 119194 Burak YILMAZ,
Dazkırı Hâkimliğine, Dicle Hâkimi 119201 Demet DİREKSİZ,
Hilvan Hâkimliğine, Gündoğmuş Hâkimi 119202 Dilek AKÇAOĞLU,
Lice Hâkimliğine, Kurucaşile Hâkimi 119205 Fatma ATEŞ,
Çaldıran Cumhuriyet Savcılığına, Altınözü Cumhuriyet Savcısı 119210 Behiye Emel KOYUNCU,
Gölköy Hâkimliğine, Şirvan Hâkimi 119218 Duygu YILDIZ,
Ulubey (Ordu) Hâkimliğine, Hizan Hâkimi 119220 Arif ATANIAN,
Çamlıdere Hâkimliğine, Bahçesaray Hâkimi 119223 Öznur ÖZCAN,
Nurdağı Cumhuriyet Savcılığına, Serik Cumhuriyet Savcısı 119228 Ferit YAMER,
Ortaköy (Çorum) Cumhuriyet Savcılığına, Beytüşşebap Cumhuriyet Savcısı 119232 Mutlu İlker BELGİN,
Çamlıdere Hâkimliğine, Yeşilhisar Hâkimi 119239 Yeşim EREN ÇARDAK,
Kemaliye Hâkimliğine, Salıpazarı Hâkimi 119254 Nusret TURAN,
Posof Hâkimliğine, Yayladağı Hâkimi 119255 Mustafa YILDI,
Yeşilhisar Hâkimliğine, İdil Hâkimi 119258 Fadime YÜCESOY,
Kozaklı Hâkimliğine, Ovacık (Tunceli) Hâkimi 119263 Zekeriya ATÇA,
Şereflikoçhisar Cumhuriyet Savcılığına, Koyulhisar Cumhuriyet Savcısı 119267 İskender Okan ARAS,
Tutak Cumhuriyet Savcılığına, Çamardı Cumhuriyet Savcısı 119273 Dilber AKTAŞ,
Hazro Cumhuriyet Savcılığına, Ulubey (Ordu) Cumhuriyet Savcısı 119374 Hüseyin MUŞUL,
Pınarbaşı Cumhuriyet Savcılığına, Ağın Cumhuriyet Savcısı 119446 Muhammet TOPALOĞLU,
Manyas Cumhuriyet Savcılığına, Dargeçit Cumhuriyet Savcısı 119723 Mevlüt SARIGÜL,
Devrekâni Hâkimliğine, Kargı Hâkimi 119821 Ferda BEDER,
Çameli Cumhuriyet Savcılığına, İdil Cumhuriyet Savcısı 119891 Erdal EREN,

Taraklı Cumhuriyet Savcılığına, Hani Cumhuriyet Savcısı 120091 Musa ÇATALOĞLU,
Finike Hâkimliğine, Erdemli Cumhuriyet Savcısı 120580 Züleyha MUSLU,
Mut Cumhuriyet Savcılığına, Manavgat Cumhuriyet Savcısı 120646 Engin OĞUR,
Taşköprü Cumhuriyet Savcılığına, Tarsus Cumhuriyet Savcısı 120660 Ahmet Selçuk AKSOY,
Mut Hâkimliğine, Eleşkirt Hâkimi 120690 İlkay OĞUR,
Nizip Hâkimliğine, Kozaklı Hâkimi 120710 Belma KAYRAN,
Ilgın Hâkimliğine, Enez Hâkimi 120814 Fatma KARADAĞ,
Vize Cumhuriyet Savcılığına, Aybastı Cumhuriyet Savcısı 120839 Evren GÜR,
Taşköprü Hâkimliğine, Selim Hâkimi 120847 Ümmühan SÜZEN AKSOY,
İyidere Hâkimliğine, Datça Hâkimi 122213 Elvan KOÇAK,
Finike Cumhuriyet Savcılığına, Dört Yol Cumhuriyet Savcısı 122275 Uğur MUSLU,
Hizan Cumhuriyet Savcılığına, Nazilli Cumhuriyet Savcısı 122291 Mustafa ATEŞ,
Aşkale Hâkimliğine, Bitlis Hâkimi 122327 Alpay ÇALIŞKAN,
Şarköy Cumhuriyet Savcılığına, Bergama Cumhuriyet Savcısı 122345 Yeşim CAN,
Kızıltepe Hâkimliğine, Havran Cumhuriyet Savcısı 122354 Gonca Gül ÇINAR ERGÜL,
Şarköy Hâkimliğine, Siirt Hâkimi 122365 Fatma Elif KARABEKTAŞ,
Kızıltepe Cumhuriyet Savcılığına, Kula Hâkimi 122401 Volkan ERGÜL,
Nizip Hâkimliğine, Ayancık Hâkimi 122483 İlbay ALP,
Tonya Cumhuriyet Savcılığına, Kilis Cumhuriyet Savcısı 122503 Nevrah PEHLİVANOĞLU,
Naklen atanmışlardır.

[R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığında:

**İHBARI MECBURİ HAYVAN HASTALIKLARI VE BİLDİRİMİNE
İLİŞKİN YÖNETMELİK**

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; hayvan hastalıklarının eradikasyonu ve/veya profilaksisi konusundaki çalışmalarla ilgili özel hükümler hariç olmak üzere, ihbarı mecburi hayvan hastalıklarının çıkışı ve son mihrakın eradikasyonundan sonra bu hastalıklara ilişkin olarak getirilen kısıtlamaların kaldırılmasının bildirimine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, ihbarı mecburi hayvan hastalıklarının çıkışını ve son mihrakın eradikasyonundan sonra bu hastalıklara ilişkin olarak getirilen kısıtlamaların kaldırılmasını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik;

- a) 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ile altıncı fıkrasına dayanılarak,
- b) Hayvan hastalıklarının bildirimine ilişkin 82/894/EEC sayılı Avrupa Birliği Konsey Direktifi ile hayvan hastalıklarının bildirimine ilişkin hazırlanmış form ve kodları düzenleyen 2005/176/EC sayılı Avrupa Birliği Komisyon Kararına paralel olarak, hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen,

- a) Bakanlık: Tarım ve Köyişleri Bakanlığını,
- b) Birincil mihrak: Ülkede ilk defa görülen veya epidemiyolojik bağlantısı olmadan aynı veya farklı bir bölgede ortaya çıkan ilk mihrakı,
- c) İkincil mihrak: Enfekte bölgede birincil mihraktan sonra görülen aynı hastalığa ait diğer mihrakları,
- ç) İşletme: İçinde hayvanların yetiştirildiği ya da tutulduğu tarımsal olan veya olmayan bir kuruluş ya da tesisi,
- d) Mihrak: Ek-1’de yer alan hastalıklardan herhangi birinin varlığının doğrulandığı hayvan ya da hayvanların bir arada tutulduğu işletme, yerleşim yeri veya bölgeyi; hastalık karkasta tespit edilmişse, karkasın elde edildiği hayvanın bulunduğu işletme, yerleşim yeri veya bölgeyi,
- e) Resmi veteriner hekim: Bakanlık adına görev yapan Bakanlık personeli veteriner hekimi,
- f) Vaka: Ek-1’de yer alan herhangi bir hastalığın bir hayvan veya karkasta resmi teyidini,
- g) Yetkili otorite: Bakanlık il ve ilçe müdürlüklerini, ifade eder.

Bildirim

MADDE 5 – (1) Bulaşıcı hayvan hastalığı ya da sebebi belli olmayan hayvan ölümlerinden haberdar olan hayvan sahipleri ve bakıcıları, veteriner hekimler ile muhtarlar, köy korucuları, celepler, çobanlar, gemi kaptanları, istasyon ya da gümrük memur veya idarecileri gibi ilgililer durumu yetkili otoriteye bildirmek zorundadır.

(2) Resmi veteriner hekim, Ek-1’de yer alan herhangi bir hastalığa ait hem birincil mihrakın tespitinde hem de son mihrakın eradikasyonundan sonra bu hastalıklara ilişkin olarak getirilen kısıtlamaların kaldırıldığına ilişkin gerekli bildirimleri 24 saat içerisinde yetkili otorite aracılığı ile Bakanlığa yapar. Resmi veteriner hekim Ek-1’de yer alan herhangi bir hastalığa ait ikincil mihrakın tespitinde 48 saat içerisinde yetkili otorite aracılığıyla Bakanlığa bildirimde bulunur. Ancak, birincil ve ikincil mihrakın tespiti ve son mihrakın eradikasyonundan sonra bu hastalıklara ilişkin olarak getirilen kısıtlamaların kaldırılmasında

yapılacak olan bildirimlerin kapsamı, içeriği ve sıklığı, hastalığın ve özellikle epidemiyolojik gelişmelerin ışığı altında, Bakanlık tarafından geçici olarak değiştirilebilir.

(3) Bakanlık, Ek-1’de yer alan herhangi bir hastalığın birincil mihrakının tespitinde ve son mihrakın eradikasyonundan sonra bu hastalıklarla ilişkin olarak getirilen kısıtlamaların kaldırılmasında, 24 saat içerisinde Avrupa Komisyonuna gerekli bildirimleri yapar.

(4) Üçüncü fıkrada yer alan bildirim, Ek-2’de açıklanan bilgileri kapsar ve faks, e-posta gibi iletişim araçlarından biri ile yapılır.

(5) Avrupa Komisyonuna yapılacak hastalık bildirimleri için, Avrupa Birliği tarafından hayvan hastalıklarının bildirimi için hazırlanmış form ve kodlar kullanılır.

(6) Bakanlık, hayvan hastalıklarının eradikasyonu ve/veya profilaksisi konusundaki çalışmalarla ilgili özel hükümler hariç olmak üzere, Ek-1’de yer alan herhangi bir hastalığın tespit edilen ikincil mihrakı ile ilgili olarak, Avrupa Komisyonuna en geç haftanın ilk çalışma günü bildirim yapar. Söz konusu bildirim Pazar günü gece yarısı sona eren haftanın öncesini kapsar.

(7) Bakanlık tarafından, Avrupa Komisyonuna altıncı fıkrada belirtilen süre içerisinde bildirim yapılmaması, bu süre içerisinde hiçbir ikincil mihrak görülmediği anlamındadır.

(8) Hayvanlarda Ek-1’de yer alan hastalıklara ait tespit edilen vaka Bakanlığa bildirilecek, ancak hastalık çıkışı yapılmayacaktır.

Düzenleme yetkisi

MADDE 6 – (1) Bakanlık bu Yönetmeliğin uygulamasını sağlamak üzere her türlü alt düzenlemeyi yapmaya yetkilidir.

Yürürlük

MADDE 7– (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 8 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Köyişleri Bakanı yürütür.

Ek-1

İhbarı Mecburi Hastalıklar Listesi

A. Kara hayvanlarının hastalıkları

- 1- Şap (FMD)
- 2- Sığır brusellozu
- 3- Sığır tüberkülozu
- 4- Kuduz
- 5- Mavidil
- 6- Sığır vebası
- 7- Sığırların süngerimsi beyin hastalığı (BSE)
- 8- Koyun keçi brusellozu
- 9- Koyun ve keçi vebası (PPR)
- 10- Koyun keçi çiçeği
- 11- Şarbon (Antraks)
- 12- Scrapie
- 13- Tavuk vebası (Avian influenza)
- 14- Yalancı tavuk vebası (Newcastle)
- 15- Pullorum
- 16- Kanatlı tifosu (Tavuk tifosu)
- 17- Ruam (Mankafa)
- 18- Durin (At frengisi)
- 19- Atların infeksiyöz anemisi
- 20- Equine encephalomyelitis (tüm tipleri, Venezuela equine encephalomyelitis dahil)

- 21- Afrika at vebası
- 22- Afrika domuz vebası
- 23- Klasik domuz vebası
- 24- Domuzların veziküler hastalığı
- 25- Küçük kovan kurdu (Aethina tumida)
- 26- Arıların Amerikan yavru çürüklüğü
- 27- Tropilaelaps akarı (Tropilaelaps mite)
- 28- Kedilerin süngerimsi beyin hastalığı (FSE)
- 29- Sığırların nodüler ekzantemi (Lumpy skin)
- 30- Bulaşıcı stomatit (Veziküler stomatit)
- 31- Rift Vadisi humması
- 32- Bulaşıcı sığır plöropnömonisi (Contagious bovine pleuropneumonia)
- 33- Enzootik sığır löykozu
- 34- Geyiklerin epizootik hemorajik hastalığı (EHD)

B. Su hayvanlarının hastalıkları

- 1- Epizootik hematopoetik nekroz (Epizootic haematopoietic necrosis)
- 2- Epizootik ülseratif sendrom (Epizootic ulcerative syndrome)
- 3- Viral hemorajik sepsis (VHS)
- 4- Beyaz benek hastalığı (White spot disease)
- 5- Sarıbaş hastalığı (Yellowhead disease)
- 6- Taura sendromu (Taura syndrome)
- 7- Balıkların enfeksiyöz hematopoetik nekrozisi (IHN)
- 8- Enfeksiyöz somon anemisi (Infectious salmon anaemia)
- 9- Perkinsus marinus enfeksiyonu (Infection with Perkinsus marinus)
- 10- Microcytos mackini enfeksiyonu (Infection with Microcytos mackini)
- 11- Marteilia refringens enfeksiyonu (Infection with Marteilia refringens)
- 12- Bonamia ostreae enfeksiyonu (Infection with Bonamia ostreae)
- 13- Bonamia exitiosa enfeksiyonu (Infection with Bonamia exitiosa)
- 14- Koi herpes virus hastalığı (Koi herpes virus disease)
- 15- Sazanların bahar Viremisi (Spring Viraemia of Carp) (SVC)
- 16- Kerevit vebası (Crayfish plague)
- 17- Bakteriyel böbrek hastalığı (Bacterial kidney disease) (BKD)

Ek-2

İhbarı Mecburi Hastalıkların Bildiriminde Bulunması Gerekli Bilgiler

A. Bu Yönetmeliğin Ek-1'inde yer alan hastalıkların birincil ve ikincil mihrak bildirimleri aşağıdaki bilgileri içerir:

- 1- Sevkiyat tarihi,
- 2- Sevkiyat zamanı,
- 3- Orijin ülke,
- 4- Mümkünse hastalığın adı ve virüsün tipi,
- 5- Mihrakın seri numarası,
- 6- Mihrak tipi,
- 7- Bu mihrakla ilişkili mihrakın referans numarası,
- 8- İşletmenin yeri ve coğrafi yerleşimi,
- 9- Kısıtlamalardan etkilenen diğer bölgeler,
- 10- Doğrulama tarihi,
- 11- Şüphe tarihi,

- 12- İlk enfeksiyonun tahmini tarihi,
- 13- Hastalığın orijini,
- 14- Alınan kontrol tedbirleri,
- 15- İşletmedeki şüpheli hayvan sayısı sığır, domuz, koyun, keçi, kanatlı, tek tırnaklı, su hayvanlarının hastalığı durumunda şüpheli hayvan sayısı ağırlık veya sayı x 1000, yabancı türler, arıların hastalığı durumunda şüpheli kovan sayısı,
- 16- İşletmedeki klinik olarak etkilenmiş hayvan sayısı sığır, domuz, koyun, keçi, kanatlı, tek tırnaklı, su hayvanlarının hastalığı durumunda şüpheli hayvan sayısı ağırlık veya sayı x 1000, yabancı türler, arıların hastalığı durumunda şüpheli kovan sayısı,
- 17- İşletmede ölen hayvan sayısı sığır, domuz, koyun, keçi, kanatlı, tek tırnaklı, su hayvanlarının hastalığı durumunda şüpheli hayvan sayısı ağırlık veya sayı x 1000, yabancı türler,
- 18- Kesilen hayvan sayısı sığır, domuz, koyun, keçi, kanatlı, tek tırnaklı, su hayvanlarının hastalığı durumunda mümkünse (sadece çift çenekliler ve balıklar) kesilen hayvan sayısı ağırlık veya sayı x 1000, yabancı türler,
- 19- İmha edilen karkas sayısı sığır, domuz, koyun, keçi, kanatlı, tek tırnaklı, su hayvanlarının hastalığı durumunda uzaklaştırılan veya yok edilen hayvan sayısı ağırlık veya sayı x 1000, yabancı türler, arıların hastalığı durumunda imha edilen kovan sayısı,
- 20- Mümkünse öldürme işleminin tamamlanacağı tahmini tarih,
- 21- Mümkünse imha işleminin tamamlanacağı tahmini tarih.

B. Domuz vebası durumunda ilave bilgiler:

- 1- En yakın domuz işletmesinden olan uzaklık,
- 2- Sayı ve tip (yetiştirme, besi ve yavru (yaklaşık olarak üç aylıktan küçük) domuzlar),
- 3- Domuzların sayı ve tipi (enfekte işletmelerdeki klinik olarak etkilenmiş yetiştirme, besi ve yavru (yaklaşık olarak üç aylıktan küçük) domuzlar),
- 4- Teşhis metodu,
- 5- İşletmede teyit edilmediğinde, teyidin kesimhanede mi yoksa taşıma aracında mı gerçekleştiği,
- 6- Çiftlik domuzlarında birincil vakaların (vebalı domuzlarda birincil domuz vebası vakası ari bölgelerde (çiftlik domuzları için klasik domuz vebasına yönelik sınırlandırılmış alanlar dışında) ortaya çıkan vakayı ifade eder) doğrulanması.

C. Ek 1'in B'sinde listelenen su hayvanlarının hastalıkları durumunda:

- 1- Hastalıktan ari bölgeler veya kısımlardaki hastalıkların mihrakının doğrulanması birincil mihrak olarak bildirilmelidir. Bölge veya kısmın isim ve açıklaması aralık belgesinde bulunmalıdır.
- 2- (1)'de belirtilenlerin dışındaki diğer mihraklar ikincil mihraklar olarak değerlendirilir.
- 3- Su hayvanlarının hastalıklarının ikincil mihrakı aylık olarak bildirilir.

[R.G. 22 Ocak 2011 – 27823]

— • —

Duyuru

**T.C.
ADALET BAKANLIĞI
İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı**

Sayı : B.03.0. İMİ.0.00.00.08/250/572
01/02/2011

Konu : KSYÖ/Münhal Kadrolar

MÜDÜRLÜĞÜNE

.....GENEL

..... BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı AGİT, Silahların Kontrolü ve Silahsızlanma Genel Müdür Yardımcılığının 05/01/2011 tarih ve B.06.0.USGY.0.0-649.17-2010/6414468 sayılı yazısı ilgisi nedeniyle ekte gönderilmiştir.

Bilgi edinilmesini arz ederim.

A
y
h
a
n
C
Ü
R
E
B
A
L
H
â
k
i
m
İ
d
a
rî
v
e
M
a
hî
İ
ş
l
e
r

**D
a
i
r
e
s
i
B
a
ş
k
a
n
V
.**

T.C.
DIŐIŐLERİ BAKANLIĞI

AGİT, Silahların Kontrolü ve Silahsızlanma Genel Müdür Yardımcılığı

Sayı : B.06.0.USGY.0.0-649.17 -2010/6414468
Konu : KSYÖ/Münhal Kadrolar

05 Ocak 2011

ADALET BAKANLIĞINA

1. Bilindiği üzere, Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü'ndeki (KSYÖ) münhal kadrolara ilişkin duyurular, Bakanlığımız tarafından ilgili kurumlarınıza düzenli olarak yazı ile duyurulmaktadır. Anılan kadrolara başvuru miktarlarının beklentilerin oldukça altında olduğu gözlemlenmekte olup, başvuruların azlığının başvuru sürelerinin kısa olmasının yanısıra, kurumlarımızın bu duyuruları ilgili personel teknik veya idari nedenlerle zamanında iletememelerinden de kaynaklanıyor olabileceği düşünölmektedir.

2. Bu itibarla, unulan kadro duyurularına Bakanlığımızca yapılacak bilgilendirmenin yanısıra, KSYÖ'nü internet sayfasından (www.opcw.org) doğrudan ulaşılabileceğine dair bilginin kurumlarımızca "sürekli duyuru" olarak kurum panolarında veya intranet ortamında duyurulmasının daha etkin olacağı değerlendirilmektedir.

Bilgilerine ve gereğini takdirlerine saygılarımla sunarım.

Bakan a.
Ömer Borman TÜZEL
Elçr
AGİT, Silahların Kontrolü ve Silahsızlanma
Genel Müdür Yardımcısı

DAĞITIMI:

- Genelkurmay Başkanlığı
- Milli Savunma Bakanlığı (Teknik Hizmetler Daire Başkanlığı)
- Milli Savunma Bakanlığı (ARGE ve Teknoloji Daire Başkanlığı)
- Adalet Bakanlığı
- Sanayi ve Ticaret Bakanlığı (Sanayi Genel Müdürlüğü)
- Sağlık Bakanlığı (Dış İliŐküler Daire Başkanlığı)
- Dış Ticaret MüsteŐarlıĐı (Anlaşmalar Genel Müdürlüğü)
- Gümrük MüsteŐarlıĐı (Gümrükler Genel Müdürlüğü)
- Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı
- Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu Başkanlığı
- Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı

Ahmet KAHRAMAN
MüsteŐar

 [İçindekilere dön](#)